

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

1.grāmata Patiesības ceļš

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2015. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Saturs

Priekšvārds	1
1.nodaļa: Aicinājums	2
2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība.....	30
3.nodaļa: Mācības Okeāns.....	43
4.nodaļa: Mācības pielietošana	64
4.1. Spirālā struktūra	90
4.2. Gudrību jāprot pasmelt	93
4.3. Sintēze	95
4.4. Par dzīves nomaiņu.....	98
4.5. Mācības tīrība un daiļums – vienkāršībā	99
5.nodaļa: Vissvarīgākais.....	105
6.nodaļa: Nokavētais neatgriezīsies	120
7.nodaļa: Nākotnes jausmas	133

Priekšvārds

Izjust Mācības Patiesību un vērst savas sirds liesmu pretī Skolotāja Aicinājumam spēj tikai tas, kurš jau savās pagājušās dzīvēs tuvojies Mācībai un Lielajiem Skolotājiem. Tajos, kas tuvojas pirmo reizi, vienmēr daudz svārstīguma un šaubu.

Patiešām, apstākļi kam ticēt un kā ticēt tad arī slēpjas esamības problēmas atrisinājums. Cilvēka brīvā griba vai brīvā izvēle veido viņa likteni.

Domāju, ka grāmata “Aicinājums” ārkārtīgi derīga un vajadzīga ne mazāk par citām grāmatām. Tajā īsās formulās dots daudz tāda, kas citās paplašināts un apskatīts no citiem viedokļiem. Veselā uzbūvē nedrīkst atmet nevienu akmeni. Pirmā grāmata ir pamatakmens.

Aicinājums ir atskanējis un Jūs to esat sadzirdējuši. Jūs esat iemīlējuši Mācības grāmatas un ar to pieņēmuši Aicinājumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

1.nodaļa: Aicinājums

1.

Akmeni dārgo, vien vienīgo, svētbijīgi dzīvē saglabājiet.

Es esmu jūs – jūs – Es – Dievišķā Es daļiņas.

Kareivji Mani! Šalc dzīve – uzmanīgāk!

Atstājiet visus aizspriedumus – domājiet brīvi.

Neaizejiet no dzīves – vadiet sevi pa virsotņu ceļu.

Svēts mitekļis visiem. Visiem vienīgs.

Dieva Nams pasaulu apdzīvots un visur mīt Svētais Gars.

5.

Vienīgā glābšana – vērst garu Patiesības mirdzumā.

Tīrā māksla, īstenākais mirdzošā gara vēstījums.

Caur mākslu jums top gaisma.

Atstājiet visus aizspriedumus un, gūdami spēku garīgi palīdziet cilvēkiem.

Vērsiet kroplību uz daiļumu.

Kā koks atjauno lapas, tā cilvēks uzplaukst uz labā ceļa.

6.

Uz labu virziet savus draugus.

Neslēpiet Mūsu vēstījumus.

Ar sirdi sekojiet Mūsu iedvesmai.

Pūlieties – un atzīsit gaismu.

Es rādīšu jums ceļu – Mūsu zīmi ar sirdi sapratīsiet.

Kas stingri pilda Mūsu prasības, tas pieskars ausi parādību harmonijai.

Patiesība ir ar jums, protiet atklāt tai ceļu.

Nostiprinieties sava gara varenuma augšanā.

Protiet paturēt prātā Vārtus, ko Mēs jums rādījām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

7.

Vīrišķības uguns jūsu māju apgaismos.

Tam gaismu sūtīsim, kas smaida tumsai.

Jau augšup dodas jūsu gars – sals nesastindzinās degošo sirdi.

Esamības roka nostiprinājusies un pacēlusi rīta blāzmojumu.

Mani draugi, personīgām lietām nebūs krāsot jūsu auru.

Nemaziniet tā nozīmi, ko neaptveriet!

Jums doto zīmi sargājiet.

Jums vajag gaidīt uz jaunas garīgās apziņas pamošanos.

Ieskatu par neizbēgamu un vajadzīgu spēka uzplūdus un atplūdus.

Gudrības balss atvērs Nezināmā durvis.

8.

Top jauna pasaule.

Augšanai palīdzēs paļāvība, ja gars atklāts uztverei.

Kam jums maskas, ja jums ir gudrība?

Mani, draugi, izejiet ātrāk cauri pirmām pakāpēm un skaidri dodieties augšup; un ja
Es piedāvāšu jums zeltu, naudu, puķes un akmeņus – novērsieties.

Ņem šķēpu saules lēktā.

Un virzi rīta kumeļus uz dzīves pusdienas tveici,

Un lilijas izaugs uz akmeņiem,

Un savu vientuļo mitekli atver pirmajam staram,

Un putni dziesmās cildinās darba slavu.

9.

Ja uzvarēsīt – apskaidrosities.

Ja padosities – viesulis jūsu dvēseli aptumšos.

Labojieties, draugi, nemitīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Uzdriekstieties – Es esmu ar jums.

Māciet citus pēc paustajiem darbiem, bet jums nevajag citiem pārmest aiz neziņas nodarīto.

Tumšs ir daudz, vajag piedot.

Viņiem gars tikko samanāms.

Vieglāk ej, vairāk priecājies, ejot virsotņu ceļu.

Mans smaids jums seko, mani draugi.

Gars nemierīgs, bet esiet gudri.

Labākā zināšana – sirds.

10.

Kurmis rok alu.

Ērglis lido kalnu augstumos.

Kurmim silti alā.

Ērglim salti pirms saules lēkta.

Bet lidojiet līdz laimei, mani tuvie.

Pūlēdamies nemanīsi briesmas.

Ļaujiet augt savai sirdij un atdariet savas acis.

Darbs – veiksmes ķīla.

Dzenis gudri kaļ koku. Ieskatu – ņemiet piemēru.

Mans vairogs jūs sargās, mani tuvie.

Es garam ciedra stiprumu došu.

Proti mīlēt, ja augšup dodies.

11.

Manam darbam neder vājums, -to, ko sūtu, uzņem nekavējoties.

Migla drīz izklīdīs, saules smaids apskaidros jūsu ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Tie, kas saņem, lai arī dod.

Ziniet, Vedu pa īsāko ceļu uz zināšanu, darbu un laimi.

Nevajag, tikko Skolotājs saka ko nepatīkamu – uztraukties: māceklis priecājas par katru vēstījumu.

Domā par viena Skolotāja garīgo vadību.

Katram Manam vārdam un īsam aizrādījumam dzīvē ir nozīme.

12.

Laimīgais – labais Vadītājs dots katram.

Proti ar visu gara spēku griezties tikai pie Viņa,

Citādi durvis paliks atvērtas un strāvas sajauksies.

Mīliet tos, kas jūs izvēlējušies. Apzinieties saistību ar vadītāju un nekas nepilnīgs netuvosies jums.

Gara sacelšanās sadragā cietuma atslēgas.

Nosodi to, ko uzskati par kaitīgu garam un dodies augšup gara brīvības sajūtā.

Topi stiprs dzīves laimes apziņā, un ceļa pavediens nepārtrūks.

Uz lielu darbu Es esmu jūs aicinājis.

Skolotājs laimi jums uzticējis.

Tīras parādības rada brīnumu.

Protiet mīlēt Manu darbu.

13.

Apdomība spriedumos tikai palīdzēs Manam darbam.

Izturieties pret svešām mācībām ar izpratni un iecietību.

Dzīves parādības pārlicinās tur, kur vārdi bezspēcīgi.

Rodiet nedaudz izredzēto un saudzīgi atbīdiet nesagatavoto ļaunās pretrunas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Laipe pameta daudzus, kas no tās novērsās.

Dzīves parādības salīdziniet.

Kas jums šķiet nejaušība – ir nākotnes lapas puse.

Varat mierīgi un modri strādāt.

Nederīgie aizies – gudri tiek izlemts Jaunās Rases attīstības plāns.

Skarbi sāciet gaišo darbu, bet Mana karoga gaisma jūs svētīs un virzīs uz ceļa, kas pauž Manu Patiesību.

14.

Es nojaušu veiksmi, kas nāk, pildot Manu Gribu.

Es saku, esiet nomodā.

Spēku un saprašānu savienojiet.

Ļaudis rādīs pretestību ceļā uz Gaismu.

Kurmja acij tumsa mīļāka.

Mīlestība un zināšana visu pārvarēs.

Mani bērni, jūs nepamanāt, kāda kauja notiek ap jums, tumšie spēki cīnās slepeni un atklāti.

Jūsu gars kā dambis viņiem noraujams.

Bet nebaidies sirds, tu uzvarēsi!

Sirds aug un zināšanas krājas.

Brīnumi jūsu tuvumā, bet kaujas troksnī tos nemanāt.

Tīrs darbs aug, ja viņa saknes ir dziļas.

Vairogs nav virs durvīm, bet tie, kas tuvosies, nesīs Manu karogu savās sirdīs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

15.

Mani bērni, dzīves mācība, Manis vadītā, ir īsākais ceļš uz kosmosa parādību saprašanu.

Vajag saprast nepilnības šķēršļus.

Doto stingro skolu ar smaidu pieņemiet.

Pa nakts taciņu labāk iet paļaujoties uz Vedēju nekā meklēt ceļu tumsā.

Mani bērni, indīgie laiki aizies, bet jūs, pasargātie ieiesit pa jaunu ceļu Jaunā Pasaulē.

Neviens nesēd skolā naidnieka uzbrukuma laikā.

Tagad laiks daudz sarežģītāks kā domājat.

Nekad ienaidnieks nav bijis tik stiprs.

Bet stunda situsi.

16.

Tīri un skarbi sāciet manu darbu.

Atcerieties, ka labāko darbu sākums aizvien bijis grūts.

Svētnīca tagad aizslēgta un lūgšana piemirsta, bet gara sirdis vijas ap seniem mūriem.

Nekas neapturēs pasaules jaunās pakāpes Cēlāja Roku.

Domājiet par uzvaru.

Neizrādiet bailes – labu piemēru rādiet apkārtējiem ļaudīm.

Paudiet tikšanos uz nākamo, un daudzi spēki jums neviļus pakalpos.

Mana Roka novērš jums draudošās briesmas, ciktāl liktenis atļauj.

Zeme aizklāj kalnu ainavas, bet tomēr nonāksim.

Varat Manas lietas labā uzstādīt prasības, bet bez dusmām, sūtot labuma radošo spēku.

17.

Dzirdiet aicinājumu pat rozes ziedlapiņas krišanā.

Dzīve pilna aicinājuma, uguns noved pie noslēpumu virsotnēm.

Labais nerūs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Manas rokas pilnas labā, bet pretdarbībai jātop apstādinātai.

Paudīšu mācības spēku uz aprobežotiem prātiem.

Nekas nedrīkst būt par šķērsli izdibināt Dievišķās gudrības parādības.

Dažādi uzdevumi prasa dažādus instrumentus.

Ir labi parādīt ļaudīm skarbu, patiesu novērtējumu par īsto un dziļo radīšanu.

Nav labi samierināties ar tukšu ārišķīgumu un balagāna lēto troksni.

18.

Uz tīra pamata sāciet Manu darbu.

Uzskatiet par laimi nest gaismekli tumšo un ļauno vidū.

Pie mums nolemts parādīt nežēlīgo siržu mācīšanas ceļus, tās mīkstināt ar daiļuma vienotāju spēku.

Patiesība tikai grūtā darbā sagrauj cietuma restes.

No augstumiem plūst patiesības vārdi, bet ļaudis izgudrojuši lietussargus un aizsegušies no negaisa padebešiem.

Bet lietus gāzes aizsniegs sausās sirdis.

Šaubīties var tikai akls.

Esiet pacietīgi nākotnes kāpnēm.

19.

Es laimi jums paužu, pieņemiet to un mācieties saprast uzrakstīto.

Viss, ko var paātrināt bez postīšanas, tiks paātrināts.

Dzīve atvērs rīkli, bet gars ir nesatricināms.

Nav brīnums, ka tumšie mēģina ievainot manus kareivjus, bet neredzamais vadonis ir nomodā.

Pieņemiet kauju, Manu vārdu mēģiniet aizstāvēt.

Dosim Mūsu esamības apstiprinājumu.

Dosim tīro mācību, kā laimīgi iziet caur dzīvi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Vajag strādāt ar tīru garu, pārējais nāks bez sevišķām rūpēm.

Pasaule ar asaru mākonī pārtrauc vajadzīgās strāvas.

20.

Paužam kauju un katrs akmens slacīts darba sviedriem.

Mācība atklāta, bīstami atkāpties.

Nav vajadzīgi garā vājie.

No Austrumiem un Rietumiem ies Mani karotāji un pazīšu uzvarētāju vidū Manis izvēlētos.

Un pazīsit Manis izceltos.

Pauzdams patiesību, vai gan varu noklusēt par tiem, kas vētras aukstumā atnes labumu pļaujai.

Manu nolikumu aizsargādami – aizsargāti tiksiet.

21.

Migla tikai Zemes acij dara grūtības, bet, kas prot redzēt dzīves parādības, redz notikumu ķēdi.

Katrs grauds – saules zelts – vairogs pret zemes mēness spīdumu.

Ir jāizvēlas saules vai mēness ceļš.

Saule pilda dienu ar brīnumiem – mēness rada mātīgus rēģus.

Smiltis nemeklē ūdeni, ledus nerodas tveicē.

Augšējie ceļi ved kalnā.

Es paužu jums mācību ikvienas dienas dzīvē.

Nebīstieties vientiesīšu – viņi kā lapas tiks aiznesti.

22.

Esiet kā saules stars un putnu dziesma.

Rādu jums lielo dzīves skolu.

Varat smelt gudrību, salīdzinot dažādas sejas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Lai tīrā tieksme neatslābst, un tad Rādīšu ceļu, ko iet izredzētie.

Mana Roka sniedz jums vairogu aizsardzībai.

Rīta saule skaidra tiem, kas agri modušies.

Bet tumšie ir sauli aizgulējuši.

Es esmu ar jums un jūs aizsargāšu.

Katrs pats kaļ savu ceļu.

Miesu jūklis pilda ielas, bet auru apgaismojums blāvs.

Rādiet saprašanu.

23.

Bruņoju jūs dzīvei.

Jaušu ne šīsdienas mācību, bet Sagatavoju jaunu dzīvi.

Neesiet ar mirušiem, aug atbalstītāji.

Ejot uz Templi jūs iziesiet arī ceļa putekļus un dubļus.

Es esmu ar jums.

Saprotiet, ne ar mirušiem jums kopā iet.

Brīnums nemanot ieviesīsies dzīvē.

Tīrās mācības pavisināšanai vajadzīgs laiks.

Pārdzīvojiet laiku.

Kam attīstīta pienākuma apziņa, tas to redz vispirms.

Ko pievelk mīlestība, tiks pievilkts mīlestības robežai un, prieka pildīts, vispirms daiļuma prieku ieraudzīs.

24.

Esiet sargvietās. Lai nekas netīrs neiekļūst Manā Namā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Raidīšu zibeni uz atklātiem Manas lietas nodevējiem.

Es došu biedinājumu šiem neprātīgajiem.

Mans vairogs pasargās tos, kas māca.

Paudīsim brīnumu tiem, kas cieņu parādījuši.

Es sūtīšu jums Savu Vārdu, nonesiet to tiem, kas mācās.

Es paciešu. Manu Vārdu pulgo, darbus sagroza un izposta.

Ar svešām rokām Manu Vairogu aizskar, bet Jaunās Rases saknes stiprinās.

Došu jums mierinājumu – tīras idejas nemirst, lai arī visi sali draudētu iesaldēt.

25.

Bargi tiesāt dzīves notikumus nevajag, - viņu ķēde noved pie Vārtiem.

Tīras domas vajadzīgas, lai pāri ceļa akmeņiem varētu tiekties uz priekšu.

Mūzikas tīrās domas palīdz pārraidīt strāvu.

Pielūdzam ar skaņām un skaistuma tēliem.

Prāts un sirds necīnās vienīgi kad peld radīšanas okeānā.

Un gara putns dreb no harmonijas dziesmām.

Un vārda tērauds zvēro patiesības kausētavas ugunīs.

Gudrais nebīstas.

Brīnums nāk negaidot.

Visam jaunam vienmēr ir nozīme, dažreiz puteklītis svarīgāks par kalnu.

Vajag sapņot, sapņu ceļš dod jaunu logu.

Logs ved uz gaisu.

Gribētājs saņem.

Visam ir nozīme.

26.

Mocīties nevajag, ir derīgāk priecāties par katru gara radīšanas druscīņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Radīšana izlieta pat tumšo vidū.

Ņem mikroskopu un dzīve pildīsies ar brīnišķām formām.

Tumša acs labāk iegūst garīgo redzi.

Ir gudri neraizēties, bet liksmi tiekties.

Vajag domāt, doma dzemdē darbus.

Saskatiet jauno parādību vidū pravietoto kauju.

Jūs jau zināt, kādā viss ir spriegumā.

Piedāvājam laimi – vai! Tiem, kas atraidījuši!

Turiet niknu naidnieku labāk par sapuvušu draugu.

Krievijas tautas dabu apskaidros gara daiļums.

Neraudi tur, kur vajadzīgs ne asaras, bet bultas, kas caururbtu tumšo garu.

Krievija uzplauks caur mākslu.

27.

Pasažieru nepacietība nevar ātrvilcienu paātrināt.

Jauns apstākļi rada jaunus lidojumus.

Nesteidzieties – viss atnāks.

Brīnums top. Jūs darāt darbu vajadzīgu, lai nākamā dzīve atnāktu.

Darba grūtības nav lielākas kā dimanta slīpēšana.

Sveša griba pavirza uz labu kā vilnis uz dzirnavām.

Bet cik daudz aizsprustu neuzceļ dzirnavnieks, iekams darba vilni sāk virzīt.

Vajag rokai varēt un acij būt drosmīgai uz jaunām iespējamībām.

Mēs gatavi palīdzēt, ja cilvēks netraucē.

Tikai uz saucienu atveram vārtus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

28.

Labāk ir ļaudis pazīt, nekā jūsmot par maskām.

Ja ļaužu sirdis būtu pilnas daiļuma, nebūtu vajadzīgs varoņdarbs, bet tumšo ir tik daudz;

Tas lai parāda katras Patiesības ērkšķaino ceļu.

Domājiet par nākamo labumu un neapstājieties pie šīsdienas.

Mana palīdzība ir liela un nāk neatliekami.

Ir sāpīgi pazīt draugu īstās sejas, bet zināšana augstāka par visu.

Zirgs auļo no pātagas asuma.

Puruša dreb no netaisnības klātbūtnes.

Labums drošiem un laimīgiem!

Jauni, jauni, jauni brīnišķīgi saprotoši sapulcēsies.

Vajag gaiši ticēt un negaidot gaidīt.

Negaidi, bet ievēro pat zāles stiebriņa kustību.

29.

Jaušu, putekļi aklina acis un kauja aptumšo dzirdi.

Bet zināšana nāk un pārspēs zemes nogurumu.

Jāzina, ka izvēlētais labā ceļš novedīs pie Avota.

Zināšanas sula sakrājas un auglis briest zem dārznieka rokas.

Tur, kur mani spēkiem nav jāplūst veltīgi, tur paļaujieties – saprotiet ceļu ir daudz, bet sirds zina tuvāko.

Labi saprast – daudz iemācīties.

Skaudri un grūti aug nolemtās lietas.

Lai glēvums atkāpjās un nodevība lai vij savas ligzdas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Iznīcinādami ligzdas ar zibeni un ar viesuli noslaucīdami gļēvumu, kaldinām ceļu.

Ejiet – pūlieties.

Nevajag noskumt, kad nogurums pārņem miesu, gars vienmēr brīvs.

Kaujā atļauts atpūsties.

30.

Mana roka iesvaida tos, kas tā cienīgi.

Protiet spriest pēc Manas mācības.

Laiks sarežģīts un spēki tumši; bet stars ir nomodā.

Radītāja Roka rotā izredzēto vairogu ar gara parādībām.

Sveša prasme nepastāvēs Radītāja priekšā.

Skarbi zināt ir labāk kā justies aizgrābtam.

Mācu dzīves patiesību.

Vajag zināt iepriekš nekā varēt.

Vajag varēt iepriekš nekā rādīt.

Paust var to, ko gars attaisnojis.

Ja jūs neesat caura laiva, tad aizpeldēsiet.

Buras paceltas un stūre pārbaudīta.

Mans vairogs kaujas laukā jūs aizsegs.

Gatavojieties kaujai – ar tīrām domām uzvarēsiet.

Dzīves pasaka apstiprināsies, bet tveriet aicinājuma viņņus.

Satiekoties un vēstulēs meklējiet sūtītos iespējamību dimantus.

Vajag skatīties plaši un tāli.

Izprotiet, kareivji!

31.

Jaunos pavedienus ieviju, meklēju savienošanās stūrus.

Uzlieku jums vajadzīgos vainagus un klusumā gatavoju jūs kaujai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Priecājieties, drošais iet pareizo ceļu.

Varu aizsargāt uzticīgos.

Zinošais uzvar.

Jā, jā, jā. Katrs vienotājs vārds labākās puķu sēklai līdzīgs.

Audzēt dārzu daiļo katram ļauts.

Bet kur tad dārznieki, kas pazīst sēklu šķirnes?

Aizvāksim sīvās zāles.

Un to zemi, kur Dievs vaigu rādījis, puķēm greznosim.

Bet kur gan ir vienošanas puķes, - saglabājiet to ziedlapiņas.

Jā, jā, jā.

Nakts aptumšo labākos tēlus, bet atskārstiet - Gaisma nāk.

Ne niecīgiem par lieciniekiem būsiet. Dzīve pārveidosies.

32.

Vajag pielikt pūles, vajag ar rokām uzcelt jaunu spēku.

Palīdzēšu, palīdzēšu, bet pielieciet pūles.

Desmit gadu ciešanas paiet vienā dienā pie izredzētiem.

Labāk rūgts kauss nekā dzīve ar maziem rūgtumiem.

Samaksājiet viesnīcās kārtīgi rēķinus, un paklanīdamies uznesīs jūsu saiņus uz kuģa.

Var dzīvē staigāt garām nolemtām Vietām, nepiegiežot vērību aicinājumiem.

Mēs varam ar mājienu pārvietot lietas.

Bet Mūsu mājiens neatvieglos jūsu karmu.

Mūsu vairogs aizsargās jūs pret tumšo spēku ielaušanos, bet par veciem rēķiniem jāmaksā neizbēgami.

Likteņa roka ved uz labumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Starp nežēlīgiem un tumšiem.

Gara nodevības vidū.

Meklējumos un skumjās,

Mans vairogs pār jums.

33.

Raut saites, likt uz svariem Mūsu spēkus.

Zaudēt pieeju Mums – bīstami.

Ne smiekli, ne joki ir tuvošanās Gaismai.

Spēki apņem katru Mūsu kustību, un tikai, kad apziņas rīta vietā krēsla iestājas, tumsonības spārni un punkti var aizskart.

Tumsa var pārsteigt atkāpušos.

Un viegli var paklupt kalnos.

Labāk neatraidīt Roku vadošo nekā glābēja lukturi gaidīt.

Nomaldījušies ir priecīgi atgriezties pat uz suņu rejām.

Vai gan labāk nav iet ar pavadoni starp sniega dimantiem.

Vajag saprast.

Vajag atcerēties.

Vajag zināt.

34.

Vai jūsu dzīve nav pasaka?

Paklāji Pašlideni pie jums izklāti un aizlidosit drošā garā.

Bet pat lāči sapratuši, ka jāpeld kopā.

Cik daudz noderīgu veidolu visapkārt izkaisīts.

Ieskatu, ir jāiztur, zinot, Kā vairogs pār jums.

Cenšos pasteidzināt jūsu skrējieni.

Ne šaubas, ne nožēlas, ne izmisums, bet nākotne jūsu priekšā.

Laika lūpām Esmu pavēlējis jūs izvest uz Mana ceļa.

Zem zemes plīvura paslēpu jūsu seju.

Piepildīju augšupejas prieku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Noskaidroju pagājušā rakstu vīstokļa atmiņas.

Plaši spriedumus pacēlu un atvēru grāmatas.

Nāciet, saņemiet.

“Lūgšana”

Tu, kas man balsi un vairogu esi Devis,

Sūti Skolotāju uz maniem ceļiem, atvērta ir mana sirds.

35.

Ieskati: Mūsu saucieni dod zināšanu, pārāku par senlaiku likumiem.

Negaiss nāk – Mācu to pārceist.

Radītāja Roka atver divas sfēras.

Ceļu izvēlēties nolikts.

Suņu bars ņurd un ūpis zibsnī ar aci tumsā.

Bet zinošie nodreb.

Es vairogu sūtu – ievērojiet, laimi neatstumiet.

Rīts mēdz būt miglains un dzestrums pilda sirdi.

Bet jūs zināt – laime nāk.

Sasildieties pie nākotnes apziņas uguns.

Krēsla nav ilga, jā, jā, jā.

Kauja kvēlo, skaidri auss izšķirs soļu dunošo troksni.

Jā, jā, jā. Pildies ar spēku.

36.

Parunāsimies labsirdīgi un zinātniski.

Ne Manis dēļ, bet jūsu dēļ runāju par uzticību.

Sūtījumi izirst aizvērtas sirdis priekšā.

Kad nevajadzīgu runā, tad vadi sajūk.

Uzбудinājuma emanācijas ne tik vien atsviež sūtītās domas, - pat darbība nevar ezim pieskarties.

Ar to atšķiras apspalvojums no eža adatām.

Bultas, apspalvodamas, apvilks glābšanas apli, bet, ja šaubu adatas nepielaiž telegrammu līdz uztvērējam, tad sevišķi sarežģījumi ceļas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Augstākie sūta Mums labumu.

Mēs nododam to jums, bet, ja mēs un jūs atraidīsim sūtāmo apziņu, tad ļaunuma vilnis mūs nogremdēs.

37.

Prieka strauti pilda Radītāja domu okeānu.

Apskaidrības būs bez gala.

Katrs koks priekā ziedos tērpjas, bet nomezdams lapas tas neskumst, zinot, ka būs pavasaris.

Atkārto: daiļums pat ar asarām, kamēr aiziesi līdz noliktam.

Vajag garīgi mirdzēt, zinot, ka garā patiesība.

Vajag saprast plaši, kā paustā gara plašums.

Ar jums runāju un jums Norādu un Piepildu jūs ar mācības varoņdarba ilgām.

38.

Raksturam tīram jābūt un jāuzvelk sirds stīgas.

Mācība turpinās.

Nav ilgi vairs tagad jāgaida.

Karma ir svarīga, bet vēl svarīgāka ir izredzēšana.

Karma ir tikai izredzēšanas nosacījums, bet vienīgi izredzētais nes uzdevumu.

Radītāja smaids vainago ne aiz atzinības, bet aiz prieka par sirds uguni un vīrs galvas mirdz uguns zīme.

Nocirstie zariņi dod kokam spēku, atmestie paradumi tīra garu.

Ar drosmi apstipriniet.

Ar apķērību atrodiet.

Steigties ir labāk nekā gulēt gaidot.

Cērtiet no baļķiem – salieciet namu.

Dzīvē mēs neievērojam vissvarīgākos acumirkļus, tie mums liekas kā putekļi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Radītāja Roka ne vien visvarenajās parādībās, bet arī puteklīša kustībā.

Vārti atvērti, lai glabā gaismekli.

39.

Vanags nenolaidīs spārnu lidojumā.

Briedis nevilcināsies traukdamies pār bezdibeni.

Tā tie, kam jāatnāk noteiktā laikā, - nepaliks iepakaļ.

Ne paisums, ne bēgums, bet kosma zeltainais plūdums rauj laivu.

Un sakļautas buras, bet noteikts krasts.

Mans vairogs kvēl un no pleciem spīd varoņdarba stari.

Agrākā smarža pārvērtīsies smirdoņā.

Agrākā dziesma – ratu rīboņā.

Agrākais vairogs – krāsns aizslienamā.

Līdz ar jums priecājamies, novērojot pārvērstos, atsegtos cilvēkus.

Kā loga aizskars atsedzas un visa mājas iekārta kļūst redzama.

Un viegli dot padomu, lasīt atvērtu grāmatu.

40.

Katras dienas gaitās meklējiet Gaismas mirdzumu.

Augot domai par Labajiem Spēkiem, nostiprināsies klauvētāju apziņa.

Apsmējuši, apmelojuši, nomelnojuši garu, mazie apstājas labā un darbības cietokšņa priekšā.

Mūžīgās dzīves zīme dos triecienu pašai zemākai pierai.

Mīļie sīktirgoņi, vai gan izdevīgi krāpt pašiem sevi?

Nabaga valdnieki, vai gan ir brīnišķīgi celt sev cietumu?

Piktie prātnieki, vai nav kauns no savām pamācībām atteikties?

Un jūs, ielas bērni, neaizmirstiet, ka zvaigzne namu starpā nav lampa.

Gan nirstat, gan lidojat, gan dzirdat.

Bet kur ir jūsu gara pērles?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Kurp traucaties?

Virzienu esat pazaudējuši un svešs zars caurdūris jūsu spārnus.

Ausīm gruži kaitīgi – saku kā ārsts.

Bet Manas zāles nav sarežģītas,

Un Mana taure ausis neaizklieds – zāles augšana skaļāka.

Sirdī saproti, ar asaru nomazgā savu vientuļo mītni.

41.

Zāļu lapas saules gaismu glabā.

Vai tiešām tikai cilvēka acs gaismu nepanes?

Ar vairogu spitālību neizsegsi.

Un bruņucepure neatvietos galvu.

Mūsu sauciens vienkāršāks par bērna lūgumu.

Pieņemiet sagatavoto bagātību.

Vai tiešām uzskatāt par labāku iznīcināt sevi tikai aiz tumsības?

Lūdzu, bet arī Brīdinu,

Parādības būs, priekšgars paceļas.

Un acenes neglābs acis, pilnas putekļu.

Ejiet pie ārsta.

42.

Vajag meklēt gadījumu klausīties.

Lielā klusēšana apņem ausi atvērto.

Pēc trokšņiem klusums dziļš.

Un kaujā klusums sevišķi pārsteidz.

Auss it kā novēršas no zemes plāna.

Nesasniedzamais šodien – viegls rīt.

Ceļa grūtības atkarājas no ķermeņa ieradumiem.

Tāpēc pasargiet bērnus no ieradumiem – kā čaumalām tiem jāatkrīt.

Tarakānu pūlis, kas saindējis nama sienas, skraida apkārt pa kaktiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Tumsa ar to ļaudis saistījusi, bet šķēpa zibens pāršķēls tumsu.
Būs gaisma.

Kam termiņš par garu, tam labāk nepieskarties.

43.

Kas atmet mācību par cerību, par darbību, par vīrišķību,
Kam zināšanas termiņš drausms,
Kas mīlestības vaiga priekšā nobāl,
Kas eņģeļu spārna bīstas,
Tādu nevajag!

Mirdz Templis minētais un mūsu ceļš ir noteikts.

Un katrs rīts rauj mūs uz sauli.

Attapīgi esiet – darbojieties.

Mēs runājam vienu reizi.

Neatkātojiet jautājumu.

Nesaprastais un nesadzirdētais Zemei zūd.

Varat no jauna saprast un uzkāpt, bet pa jaunām kāpnēm.

Tāpēc uzmanīgāki esiet.

Nogurums nav bīstams, bet ļaudīm kaitīgāka ir vieglprātība un bieza āda.

Līdzīgi saimniekam – vienmēr darbībā.

Nenobīsimies no darba lāsēm.

44.

Valdniek, kādēļ neztici man salasīt visus Tava dārza augļus?

Bet kur gan tavi grozi?

Valdniek, kādēļ neizlej pār mani Tavas svētības strautus?

Bet kur tavas krūzes?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Valdniek, kādēļ čukstu vietā nesaki pārkonī Savu patiesību?
Bet kur ir ausis? Un pie tam – pārkonī labāk kalnos klausīties.

45.

Ļaudis sapulcējas, pieredze pieaug, palīdzība kļūst vieglāka.
Tā kuģis, pacēlis buras, tikai pasteidzina skrējienu.
Vienkāršāk, vieglāk, augstāk un nemanot paceliet grūtumus kā ziedu putekšņus.
Lai pāreja viegla būtu, - vienkāršāk, vieglāk, augstāk, līksmāk.
Neturi prātā pazoles, kad spārni aug aiz pleciem.

46.

Kāpēc redze dzīves beigās top tālredzīgāka?
Pieredze vērš mūsu aci tāli un tekošais aizmiglojas.
Tā arī jūs, saņemdami nākotnes zināšanu,
Izejiet caur tagadni, neiestīdami starp purva ciņiem.
Bet darbība vispirms.
Patiesi saku: putns lidojumā dažreiz derīgāks, nekā sastindzis cilvēks.

Es gudros saucu.

Jaunie un vajadzīgie sapulcēsies un apvienības koks uzplauks.

47.

Vajag pļaujas laukam ar izkapti cauri iet.
Katru vārpu rokās nonest klētī.
Tīros graudus ar elpu izvētīt.

Sīkās aizņemtības parādība stiprāka par Jerikas mūriem.

Vai nav veco gružu jūsu ausīs?

Mācekli, vai gan gliemežnīca baidās bangu samtainā piesitiena?

Nebaidies bangu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Ieskatu – gars visam laiku rod.
Ja bāka jebkuru dienu gatava glābt ceļiniekus,
Tad kādā gan glābšanas ugunī jādeg Manam karaspēkam.
Un darbības uguns aizdedz citas ugunis.

48.

Bērni. Darbība. Darbība, darbība.
Domas par labumu paceļ līdz Skolotāja dvēseles vibrācijai.
Bērni, bērni, dārgie bērni.
Nedomājiet, ka Mūsu Brālība apslēpta no cilvēces necaurejamām sienām.
Himalaju sniegi, kas Mūs slēpj, nav šķērslis patiesības meklētājiem, bet gan
izpētītājiem.
Izšķiriet starp meklētāju un sausu skeptiķi izpētītāju.

Lai akmeņi pasaka patiesību.
Lai zāle un koki apdzied Radīšanas slavu.
Bet cilvēkiem atstājiet darbību.
Jo darbībā apslēpts viņa tiekšanās auglis.

49.

Jautās: kāpēc jūsu grāmata nelīdzinās citām grāmatām?
Sakiet: tur klusuma pamācības.
Bet pie mums kaujas sauciens.
Paskaidrojumos, norādījumos un pamudinājumos –
Kaujas un darbības skaņa.

Laiks dot jaunus ceļus.
Gars rada lēcienus pār bezdibeni.
Palīdzība jums, kas sākat traukties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Palīdzība jums, kas ieskanējušies.

Teikšu tiem, kas klusē – savā ceļā varat sastapt garīguma pilnu trauku, protiet to pazīt.

Ja pazīsit, centieties pieiet cik iespējams tuvu.

Iegaumējiet: garīgums kā liesma aizdegas, kā brīnišķīgs magnēts sev tuvina.

50.

Pār tukšnešiem, okeāniem un kalniem pārcelieties vienā elpas vilcienā.

Un lūk, stāvam vaigu vaigā.

Nav vairs telpas. Ir zudis laiks, atklājas atziņu varenums.

Vai viegli uz spārniem aizlaisties?

Teikšu – viegli tiem, kas spārnus jauš.

Bet nelidot tiem, kas Zemes saldumu pazinuši.

Kurp viņiem lidot no sava elka?

Tā īstenībā izpratīsit Zemes tieksmju niecību.

Vienkārši, jo viss ir vienkāršs.

Aizlidojiet nodomos, aizlidojiet apstiprinājumā, aizlidojiet mīlestībā.

Izjūta iepazīs lidojuma prieku.

Atkal dzīves atvars paliks zem kājām.

Un gaviļējošs krāsu brīnums iemirdzēsies pie Dienvidus Krusta Zvaigznēm.

Viss ir iespējams.

51.

Pūlieties. Ceļš atvērš darbam. Jūsu rokās lielākās iespējamības.

Jums, kas darbojaties, jāiet savu ceļu droši,

Nedomājot par rītdienas briesmām vai prieku.

Neaizmirstiet, ko Es jums sacīju.

Nebaudiet gardumus no Saimnieka galda, pat ja Viņš jums tos piedāvā.

Ņemiet tikai to, kas dots jūsu lietas labuma vārdā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Maksa nāk, bet gaidas nedod rezultātus.

Vai Kristus, krustā sistis, domāja par savas Dvēseles glābšanu?

Kaut mazā mērā centieties tapt līdzīgi Viņam.

Kad caur jūsu pagaidu apvalku skrandām pazib gara formas.

Vai jūs neizjaušat spēku un prieku?

Un tad Es esmu tuvu pie jums.

Un tad jūsu ausis jauš manu soļu šalkas.

52.

Mācieties vairogu apsargāt.

Paraugš vajadzīgs – mēģiniet attapīgi sasniegt.

Jaunais ir grūts, vecais nederīgs.

Lai mākoņi kalnus neaizsniedz.

Ne pašattaisnošanās, ne izvairīšanās nepalīdzēs.

Tikai radošs darbs ved uz uzvaru.

Darbu saprotiet plaši.

Putenis aklina acis, bet gars neaizmieg.

Garu saudzējiet.

Padevība pierādās darbībā.

Viņi lielās, ka saņēmuši Mūsu pamācības, bet nav atteikušies ne no viena paraduma.

Viņu soļi pilni šaubu, un viņu vārdi nodevībās piesātināti.

Peldas mājas pelķē un notur to par okeānu.

Sevišķi piesargieties nodevības.

53.

Jauns sevi parādīs darbībā.

Paudīs daiļuma vairogu, un pilni mīlestības vērs durvis klauvējošiem.

Zudīs zeme zem aklā kājām un pakritīs kurlais.

Sūtu jums dzīvo ūdeni izmazgāt acis un ausis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Un brīnums pārveidosies un parādīsies daiļumā tilts uz jauno ceļu.

Nemeklē pusdienā vakaru.

Pie arkla, arāj, neteic atpūtas lūgšanu.

Putekļus viegli nokratīsiet, ja pasteigsities.

Nekas neapkopts lai nepaliek.

54.

Es runāju īsi, lai jūs iemācītos.

Un atcerētos, atcerētos, atcerētos, ko Esmu jums teicis.

Zemes kliedziens satricina gara augšanu.

Bet jūs caur pacietības vārtiem ejiet.

Bet jūs caur kalpošanas sapratnes Vārtiem ejiet.

Un galvenais, atcerieties uzticības lotosu kā dienu, tā nakti.

Labākās zāles, labākais ierocis – apziņa, ka Mēs par jums rūpējamies.

Nostiprinoties savienībā ar Mums, iziesiet cauri neuzvarami.

Paužot varonību, jūs augat milžiem līdzīgi.

Šie drausminās par postīšanu, citi priecājas par to.

Bet jums katra kritusi siena tikai ceļš uz Gaismu.

55.

Kā ziloņi mežam cauri iet, krūmus dragājot un kokus pašķirot,

Tā ejiet Lielajā Kalpošanā.

Tāpēc protiet cīnīties.

Daudzi ir aicināti uz atziņu,

Bet ne daudziem atklāti Mūsu lēmumu noslēpumi.

Tāpēc protiet cīnīties.

Jūs ieraudzīsiet, kā apvaino Manu vairogu.

Jūs uzzināsiet, kā slepus apmaina Manus dārgumus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Un jūs pacelsiet savu šķēpu.

Tāpēc protiet cīnīties.

Galvenais, sargieties nodevības un vieglprātības.

No vieglprātības dzimst nodevība.

56.

Šaubas iznīcina ieročus.

Katrs svārstīgs akmens dara torni nedrošu.

Mana Roka tikai pār stiprajiem.

Glāvējums un vieglprātība dzemdē nodevību.

Nodevību tiesājam ne pēc cēloņiem, bet sekām.

Brīvs ir katrs, bet tiesāts top pēc darbiem.

Lūdzu asināt gribu, tas palīdz bultu lidojumam.

Griba ir atziņas stopa stiegra.

Jāsaprot šis laiks – nevar iet

Parastu seju, kad kalni satricinās.

57.

Ak, ir laiks padomāt par Jauno Pasauli.

Mana pamācība atver darbības durvis.

Kā vājprātīgi skraida ļaudis, kas nākotni nezina.

Iznīcībai lemtie pūļi tiecas uz iznīcību.

Noģīda tos nes uz bezdibeni.

Paraugieties neprātīgo tieksmēs.

Jauni noziegumi atver savu rīkli.

Acīmredzamas parādības nesatrauc negudro smadzenes.

Tukšs laiks muļķiem.

Smags tiem, kuri samana gaismu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Tomēr ne fabrika, bet gara darbnīca atjaunos pasauli.

Un tapetēs, kas ļaužu uzlīmētas un kas noslēgušas dzīves poras, bargās Svētības straumes apskalos.

58.

Tātad darbā jūs mani sagaidīsiet.

Bet kur ir darba pazīmes?

Straujums, noteiktība un pašreizējā dzīve.

Bet strauji un noteikti var noiet arī līdz bezdibēnim.

Bet jūsu ceļš uz virsotnēm.

Un tāpēc vēl pielieciet, bet gudri.

Un ņemiet par paradumu rītos,

Dienu sākot, sev jautāt,-

Ko varat pielikt uzdotajam darbam?

Lai Mans Vārds ieietu visos jūsu darbos.

Lai ieietu nekā šķērslis, bet kā apstiprinājums.

Nenovirzīdams, nesarežģīdams, bet ieiedams kā jūsu noteikto domu daļa.

Un tā, darbā gudri, un pieņēmuši Mana Vārda vairogu,

Uzvārsiet visu, kas kaitē augšupejas ceļam.

Tas ir padoms, kas tūdaļ liekams darbā.

Tikpat noteikti un vienkārši saku – lasiet un saprotiet vienkāršāk Manu Mācību, nepalaižot garām termiņus.

59.

Ir apkaunojoši nenogāst Jaunās Pasaules robežu.

Ir apkaunojoši stiept līdz pakārtā valga galus.

Jauno sauli laidiet logā.

Ilgi velkas nepaklausības aste.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Spēcīgais raugās pasaulē šķēpu pacēlis.

Gudrais jauš nākotnes uzdevumu.

Garā daiļais dreb Pasaules saskaņā.

Uztveres brīnums piemīt visām saprātīgām būtnēm.

Neaptverama ir pasaule. Neskaitāmas ir gaismas krāsas.

Saskaņā gremdējies gars dzied visu siržu dziesmu.

Tāpēc priecājieties, ja spējat just.

Snaudošs gars paliek bez iedarbības.

60.

Cieniet Sākotni.

Brālībās lielajās un mazajās visas darbības tiek dotas caur vecākajiem.

Var būt pamācības un iedvesmas.

Bet darbības iziet no viena Avota.

Negaidiet dāvanas, bet salasiet dārgumus.

Varu dot jums visas pasaules pērles, bet ko darīsiet ar savu dārgumu?

Jāprot novērtēt katru manas lietas stundu.

Taustoties jāatrod Gaismas durvis.

Ja jūs varētu iedomāties no nauda atbrīvot gara liksmi, jūs gaviļētu, bet ne raudātu!

Niknuma nomākts gars nevar pacelties.

Bet atbrīvotā labsirdība lido uz Gaismas vizmu.

61.

Kad nolikts tāls ceļš, uzmanīgi jānogriežas krustceļos.

Ar ko apstiprināsiet sava darba mērogu?

Ja darbi noderīgi visai pasaulei, tad arī mērogs ir labs.

Ar ko apstiprināsiet sava darba vērtību?

Ja darbi noderīgi visai cilvēcei, tad arī to būtība ir laba.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Protiet saprast atpūtu starp darbībām.

Jo šī atpūta ir spēka uzkrāšana.

Nebīstieties, jo labi iecerētais ir izturīgs.

Protiet aizstāvēt Manu Vārdu un Manu lietu pret nodevējiem, jo daudz gadījumu nāks jums priekšā, kad varēsiet darīt galu apmelojumiem.

Ir darbības laiks – un Mūsu uzticība ar jums.

62.

Protiet iet virs rokām, kas lejup velk.

Kā puķes aug atziņas un Būtības jautājumu atrisinājumi.

Pirms jaunās atziņas rašanās sevišķi sāp sirds, bet šī sāpe skaidrajos pārvērtīsies atziņā.

Gudri vērsīsim visu uz labu.

Tu iztrūcinājies cietuma durvju priekšā,

Tev likās neiespējami, ka atvērtos dzelzs durvis, bet, lūk, Dodu tev atslēgu.

Proti tikai to pagriez, cik reizes norādīts, ne vairāk un ne mazāk – tā, kā vajadzīgs.

Jautās – kā pāriet dzīvi?

Atbildiet – kā pa stīgu bezdībeni – daiļi, vērīgi un strauji.

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

63.

Ap mūžīgās patiesības saknēm daudz putekļu.

Pienācis laiks aizvākt liekos pieaugumus.

64.

Svētītais sacīja: “Patiesība – vienīgais vīrišķības avots.”

Pareizi izprasta patiesība ir visskaistākā un gudrākā nodaļa Kosma grāmatā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

65.

Iepriecinājums ir triju pasaulu atskārsme. Nekas cits nespēj novērtēt Patiesības būtību.

66.

Jā, jā, jā, Augstākā apziņa pazīst patiesību un Mēs esam gatavi šo Patiesību pasludināt cilvēcei, bet tad cilvēcei jāpaceļas augstākā pakāpē. Jā, jā, jā!

67.

Tā pati nemainīgā Patiesība tiek sniegta cilvēcei dažādos ietērpos. Gluži tāpat nepilna gadsimta laikā viņu izkropļo svaidīgie pūļi. Tāpēc joga pienākumos ietilpst Patiesības attīrīšana. Kad jaunatsegtais Patiesības vaigs uzsmaidīs pašreizējajam meklētājam, tad prieks aizskanēs līdz tālajām pasaulēm. Izplatījums izsaucas – top attīrīts dzīves uzdevums. Un Patiesības Nesēju sejas smaida. Tāds smaids ir rets, bet Joga var kļūt par tā avotu. Tāpēc Jogas studēšana ir dzīves apskaidrošana.

68.

Mēs nesam cilvēcei vislielākās jaunrades iespējamības. Mēs vedam cilvēci pie Patiesības atskārsmes.

69.

Ezotēriskā Mācība nevar sastingt vienā līmenī. Patiesība ir viena, bet katrs gadu simtenis un pat katrs gadu desmits pieskaras tai īpatnēji. Tiek atritināti jauni vīstokļi, cilvēka apziņa gluži citādi novēro parādības Pasaules telpā. Zinātne pat maldīšanās gadījumos atklāj jaunas kombinācijas. Šādi atklājumi apstiprina jau agrāk publicētos pamatus. Jebkura augstākā gudrība ir neapgājama, bet tai būs savi turpinātāji. Cienījot Hierarhiju, godā arī Viņas Vēstnešus. Pasaule dzīvo kustībā un Ezotēriskās Mācības pavēstīšana apstiprinās augšupejā. Šaura prāta cilvēki šādu progresu dēvēs par pamatu ārdīšanu, bet domātāji zina, ka dzīvība pastāv kustībā.

Ik katra desmitgade atver jaunu pieeju Ezotēriskajai Mācībai. Tie, kas to lasījuši pirms piecdesmit gadiem, lasīja to gluži citādi. Viņi pasvītēja gluži citas domas nekā tie, kas lasa pašreiz. Nevar runāt par jaunām Mācībām, ja Patiesība ir viena vienīga! Jaunie dati un to jaunā uztvere būs vienīgi izzināšanas turpinājums. Katrs, kas šādu izzināšanas darbu kavē, noziedzas pret cilvēci. Ezotēriskās Mācības sekotāji nedrīkst izzināšanas ceļu padarīt grūtāku, likt šķēršļus izzināšanas ceļā. Sektantisms un fanātisms zinību ceļos ir nevietā. Kurš spējīgs izzināšanas ceļu traucēt, tas nav Patiesības sekotājs. Tautu izkustēšanās gadu simtiem it īpaši jāapsarga ik katra zinātnes taka. Vareno enerģiju tuvināšanās gadu simtiem atklāti jāuzņem šie gaišie ceļi. Gadsimtenim, kas tiecas uz Augstākajām Pasaulēm, jābūt šāda uzdevuma cienīgam. Naidošā un ķīvēšanā ir piegrūztāju daļa.

70.

Patiesība, lai kur arī tā izpaustos, tāda arī paliks. Vajag izmest no sevis visu, kas traucē pieņemt parādību visā īstenībā. Vajag sevi pamudināt uz šādu godīgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

71.

Cilvēki parasti domā, ka viņi var sasniegt pilnību daudz un dažādos veidos. Šie daudzie mirāži nomierina nabadzīgo domāšanu. Īstenībā cilvēcei ir tikai divi ceļi. Vai nu gudrā spriegumā meklēt Ouma izpratni, vai līdzīgi baļķim gulties zārkā, domājot, ka gan jau kāds vai kaut kas nokārtos gara sīktirgotāja likteni.

Nekādu kompromisa ceļu nav, - vai nu tiekšanās, vai nāves stingums. Pie tam tiekšanās ir pilna kosmisko apziņu prieka, bet šausmu pilns ir nāves stingums.

Visas agrākās Augstāko Avotu dotās Jogas pieņēma par pamatu noteiktu dzīves īpašību, bet tagad, iestājoties Maitreijas laikmetam, vajadzīga Joga, kas būtiski aptver visu dzīvi. Visu ietverot un ne no kā nevairoties, tāpat kā Bībeles leģendā par nedegošajiem puisēniem, kas drosmīgi nodevuši sevi ugunij un tā saņēmuši spēku.

72.

Ierobežojoši sašaurinājumi un izdomājumi nav derīgi. Visprecīzākās Mācības cietušas no visādiem patiesību šķelošiem izskaidrojumiem. Mēs gribam, lai Mūsu darbu saprastu pilnībā un vienotībā.

73.

Neviens patiesības pavēstījums nevar būt bez saviem ienaidniekiem. Haoss cīnās ar izpausto. Par šo cīņu nav jāsarūgtinās. Tā ir ne tikai dabīga, bet arī derīga. Ienaidnieki ir pārbaudes akmens un ar savu niknumu paši nosaka pavēstījuma nozīmi.

74.

Cik daudzas negrozāmas Patiesības tikušas noliegtas! Saka – nav mūžīgās dzīvības. Bet tā eksistē. Saka – nav Smalkās Pasaules. Bet tā eksistē. Saka – nav satiksmes starp pasaulēm. Bet tā pastāv. Tumšie nevēlas cenšas aizēnot sirds gaismu. Bet nav tāda aizsprosta, kas laupītu sirdij sasniegumus. Vajag ne vien pārrunāt un lasīt, bet arī izjust sirds siltumu.

75.

Jebkura Patiesības noliegšana ir tumsonīga un kaitīga ne vien pašam noliedzējam, bet arī attiecībā uz izplatījumu. Pretošanās Patiesībai saindē izplatījumu, bet mēdz būt vēl pretīgāka rīcība kad cilvēki, kas reiz atzinuši Patiesību, vēlāk atkāpjas no tās. Neprātīga ir tāda atkāpšanās tumsā!

Cilvēces vēsturē redzams, ka dažkārt Patiesības graudiņi jau bijuši apjēgti, bet tad daži viltus skolotāji, savas ārkārtīgās gara tumsības dēļ, lūkojuši no jauna noslēpt tautai lietu neapstrīdamo stāvokli; radušies akti, kurus kādreiz skatīs cauri kā kauna pilnas vēstures lappuses. Pie tam nebija nekādu pierādījumu, bet uzurpatori pavēlēja noliegt acīmredzamību. Rakstiski apsūdzēja it kā par neticēšanu saulei, tāpēc ka vājas redzes dēļ kāds nespēja paraudzīties uz sauli. Tāpat tika aizliegta Smalkās Pasaules likumu izziņāšana. Kāds par to nezināja un aiz patības aizliedza arī citiem zināt īstenību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Lai cilvēki atceras, cik daudzas atkāpšanās tumsā notikušas dažādos laikmetos. Varbūt, ka šādas atmiņas pavirzīs cilvēci uz taisnprātību un godīgumu.

76.

Patiesības apliecinājumu vienmēr vajās meli. Neviens nedrīkst domāt, ka šādas vajāšanas lamatas tikai kaut kādiem izlases cilvēkiem. Katram patiesības sludinātājam ir lemts izjust pasaules spiedienu. Šāda saskare ar haosu ir nenovēršama.

77.

Cilvēces vienpusīgā izpratne ieved viņu noslēgtā aplī, no kura tā nespēj iziet. Nepieņēmis Patiesības liecinājumu, cilvēks līdz ar to laupījis sev visus pilnveidošanās ceļus. Tāpēc, kad tuvojas sabrukums, nav izejas no noslēgtā apļa. Tāpēc evolucionējošam garam nenovēršami jāatzīst uguns traukšanās. Tāpēc Mūsu Mācības Patiesības piesātinātie nostiprina ugunīgo evolūciju. Tā uguns nesēji piesātina evolūcijas jaunradi. Tāpēc centru uguns apliecinājums ir Mūsu darbs. Tāpēc, kad Mēs sakām, ka viss, ko Mēs esam apstiprinājuši, ir augstākais uzdevums, tas nozīmē, ka kosmiskais Magnets izsaka Savu Gribu, to iegaumēsim! Grūti, bet brīnišķi.

78.

Patiesība cīnās ar nāvi, un tur, kur skeptiķi saka – beigas, Mēs sakām – sākums! Evolūcijas norises izpratne nesīs Patiesības uzvaru. Vai gan nepiedalīsimies uzvaras Svētkos? Vai gan aizvērsim savus traukus nepiepildītus? Vai gan noraidīsim apziņas varenā Spēka sūtījumus?

79.

Patiesi, Es saku – neierobežotas ir iespējamības, kuras izriet no Spīdekļu strāvām! Neredzamajās un redzamajās sfērās Spīdekļi cīnās par Patiesības nostiprināšanu.

80.

Ir jāizvēlas starp maldu tumsu un Patiesības cildenumu. Nav lietderīgi noslīdēt pa zemāko loku un no zemas plāksnes punkta sākot atgriezties atkal tajā pašā plāksnē. Kam tad, vispār vajadzīga enerģijas izšķiešana, kad jāklauvē atkal pie zemākajiem vārtiem? Gatavojiet garam daiļu dārzu nevis izkaltušajā tuksnesī, bet sasniegumu virsotnē.

81.

Katram domājošam cilvēkam ir raksturīga pirmcēloņa meklēšana. Vieni tuvojas vairāk izsmalcināti, otri rupjāk, bet neviens nepaiet garām meklējumu ceļam. Bet viņi gatavojas izzināt Augstāko bez tuvāko cēloņu izpētīšanas. Viņi nenoskaidro jautājumu, ka cilvēkam jāorientējas arī ikdienas parādībās. Kurš prot saskatīt visikdienišķāko parādību cēloņus, tas spēj ielūkoties arī augstāk. Ikdienas notikumu cēloņu saskatīšana izsmalcinās domāšanu. Pamācoši redzēt, kā no viena izsauciena vai skata ir sabrukušas veselu notikumu norises, bet klātesošie nepievērsa uzmanību un vēlāk pirmcēloni aizmirsā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

82.

Jau sen norādīts – meklējiet un jūs atradīsiet. Šajā evolūcijas neatslābstošajā spirāles kustībā cilvēks arī atradīs Patiesību. Patiesības apstiprinājums attīrīsies no visiem izkropļojumiem, jo atkritumi un uzslāņojumi ir pārejoši, bet Patiesība mājā Bezrobežībā. Un kaut arī cilvēku aptumšojums turpinās, bet no tumšo noslāņojumu apakšas uzliesmo Gaismas apliecinājumi. Tā nolemtais redzami – neredzami stājas spēkā.

83.

Nebūsim kā mežoņi naidīgi cits pret citu. Krustā sišanas un slepkavību laikam ir jāizbeidzas! Vai dzirdat, vajadzīgi Patiesības apliecinātāji, kas alkst ugunīgās kristības.

84.

Nelabs ir to pedagogu paradums, kuri izsmej katru savdabīga pētījuma mēģinājumu. Apsveicami jauna veida tuvošanās mēģinājumi patiesībai. Ja ir stingra pārliecība, ka patiesība ir viena, tad nevar būt bažu, ka varētu atrasties kāda cita patiesība.

85.

Tie, kuri maz zina, noliedz Smalko Pasauli un ar to noliedz Domu. Viss esošais kalpo nevis noliegsmei, bet, gluži otrādi, viss apliecina vienu Patiesību.

86.

Pretrunas atrisinās vienkārša zināšana. Necienot zināšanu, nav iespējams domāt. Skolotājs ieteic apziņas nostiprināšanas pamatos likt zināšanas. Norādiet, cik lielā mērā zināšanas var pašķirt ceļu uz vienīgo Mācību. Vai tiešām cilvēce nespēj saprast, ka zināšanas nāk no viena Avota? Tāpēc dalīšana zināšanā un nezināšanā ir dalīšana gaismā un tumsā. Mēs Toru viegli aizvietojam ar Vedu himnām un ar Skolotāju Mācībām. Jo neredzam starpības viena Avota Mācībās.

87.

Ikvienam ir tiesības piekļūt Mācībai. Izlasiet darbu, kas piesātināts ar tiekšanos uz Patiesību. Neprašas sēj aizspriedumus, paši neuzņemdamies pūles pat izlasīt grāmatu. Visapliecināšāko darbu tie nosauc par noliegumu. Augstāko Principu atzīšana tiek uzskatīta par visbriesmīgākiem zaimiem. Patiesi, aizspriedums ir slikts padomdevējs! Bet nav iespējams apiet visas uzkrātās zināšanas.

Neaizmirsīsim pateikties tiem, kuru dzīve ir bijusi zinību iemiesojums.

88.

Kosmiskā Magneta jaunrade rosina cilvēci tiekties uz Patiesību un gara jūtīgums palīdz izzināt virzienu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

89.

Atteikšanās ceļš no dzīves nejēdzībām vadīs garu uz patiesības meklējumiem. Pēc tam pasaules vienojošo sakaru acīmredzamība piespiedīs zinātniski padomāt.

90.

Tikai patība gumda garu noslēpt patiesību. Bet bezatbildīgs kareivis spēj katru teicamu pasākumu ieegrūst postā. Gaismas kalpa pirmais pienākums ir – nevis noslēpt, bet atklāt. Patiešām, ja patiesība noslēpta, tad caur Gaismas kalpu rīkojas tumsas kalps.

91.

Labāk pazīt cilvēces vājības, nekā pārtikt no domu radītiem tēliem. Patiesība ir smaga, bet ir laiks zināt, ka pasauli apdzīvo ēnas. Pirms katastrofas vienmēr staigā tikai ēnas. Vesperis pacelts, drausma ir ēnu deļa, kuras aizmirsušas garu.

92.

Patiesība jāzina nevis prātu mulsināšanas, bet nākošā ceļa nostiprināšanas dēļ. Pilnveidošanās balstās uz zinātnes pamatiem.

Neviens nevar pavēlēt nezināt Patiesību un uz to netiekties.

93.

Cilvēka patiesā izziņa vienmēr saskanēs ar Vienbūtīgo Patiesību. Visas cilvēces attīstības gaitas jāsalīdzina ar Gaismas Mācību, un var priecāties, ka pasaules izpratnes spēja turpina sekot vienbūtīgajai iespējamai Patiesībai. Bet tāpēc pamati pastāvīgi jāsalīdzina ar cilvēku rīcībām. Patiesā zinātne, protams, nevar būt pretrunā ar negrozāmajiem likumiem.

94.

Nostiprinieties domā par Manu vēlēšanos dot jums labāko ceļu. Atzīstiet, ka ir ļoti nepieciešami atbalstīt Manu vēlēšanos. Nekas novecojis lai neaizkavē jūsu tiekšanos. Iegaumējiet, ka viens paklupis zirgs, izjauc visu karavānu, tāpēc saki, - “ej stingrāk, citādi tavs liktenis šķēpa galā.”

95.

Kā reālisti Mēs zinām patiesību un priecājamies, ja kāds savos meklējumos iet pa patiesības ceļu. Šī patiesība neļauj piešķirt nozīmi tumsonībai. Pavasara saules izkausētais sniegs nepievērsīs uzmanību, bet, ja tas radīs purvu, mēs uzcelsim nometni augstākā vietā.

96.

Negribu apgrūtināt, bet uzsveru, ka detaļu neharmoniskums var sagraut visu celtni. Jāiemīl katrs augošs zieds. Nesāksim iedomīgi labot Esamības likumus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

97.

Cilvēku nelaime tieši tā, ka viņiem patīk ķerties pie otrā, ignorējot pirmo. Bet tuvošanās augstākajām enerģijām uzliek par pienākumu izprast pamatu.

98.

Uzvara garā jau izlemj rezultātu. Tāpēc ir tik svarīgi atrast pareizu pamatpieeju.

99.

Cilvēki nevēlas vienkāršot ceļu uz Patiesību. Ieskatu, ka cilvēki jāaicina izzināt esamību.

100.

Esamības pamatiem jāizpaužas katrā cilvēka darbībā. Ir par maz tikai lasīt par pamatiem, par maz tikai spriest par tiem; tiem tā jāieiet cilvēka dzīvē, lai tos nepieminot, varētu dzīvot pēc tiem.

101.

Kāpēc Mācība jāuzsūc kā esamības pamats? Ja kāds sāks Mācību pielāgot patībai, viņš radīs virsbūves, nerūpēdamies par pamatiem. Parciāla tiekšanās ved pie šķelšanās un nenesīs atdzimšanu. Visas postošās sekas izriet no parciālās tiekšanās; ar to cilvēks nevar tuvojties pilnībai un nespēj šķīstīt daiļuma jūtas. Bet bez šīs kādības nav iespējama apziņu apvienošana.

102.

Gars vienīgi tad pilnīgs, kad apjēdz kosmu. Un bieži notiek, ka neprotam nostiprināties Kopības apziņā ar Patiesību.

103.

Iemācīšu kā asināt spēku uz Mana zobena asmeņa. Skolotājs spēj apskaidrot cilvēkus, ja ceļš ir zināšanu nostiprināts. Pūķis ir spēcīgs un viņa gredzeni dzēlīgi.

104.

Mācība atklāsies tiem, kas atzinuši pareizo ceļu. Vēstnesis pieklauvēs pie viņiem.

105.

Daudzkrāsainās dzirksteles pievieno mūs izplatījuma apziņai. Bet kosma uguns nevar tikt izpausta pilnā mērā, citādi cilvēciskā būtne pārvērtīsies pelnos. Vienīgi varbūt, ja kāds ziedotos ugunij, iziedams kā cilvēciska būtne cauri visām pakāpēm, kuras tuvina stihijai.

Tāpēc arī dzīves pamatu izpētīšanā iespējams dot daudzkrāsainu pamatu apzīmējumus, bet visu Mācību nedrīkst un nevar izklāstīt, jo visa dzīve nav ietilpināma lapās, un Mācības nolūks nav radīt iedarbināmas statujas. Patiesi, neviens

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Skolotājs nav atstājis noslēgtu Mācības sakopojumu. Tamlīdzīga pabeigtība runātu pretim Bezrobežībai un pieļautu sekotājos pilnīgu aprobežotību.

Mēs varam norādīt virzienu. Mēs varam aicināt lidot. Mēs varam apstiprināt darbu. Mēs varam norādīt gaismai, bet ceļi un līdzekļi nedrīkst kļūt par verdzību.

Tā katrs ieies Mācības lokā kā dzīvē, nenovirzīdamies, bet tam nolūkam vajag arvien no jauna pārlasīt Mācību dažādos garastāvokļos. Tā būs kļūda, ja Mācībai veltīs tikai miera un pacilātības stāvokļa brīžus. Visucaur nirstošā uguns ir Mācības labākais simbols.

106.

Nav daudz tādu, kuri prot runāt par cilvēka augsto misiju. Jau no pirmajām zemes dzīves dienām cilvēkam zem ikdienas spiediena nākas pamazām aizmirst par saviem smalkajiem uzmirdzumiem.

Var viegli iztēloties, kā pārveidosies dzīve, ja būs pareizi saprasts esības uzdevums. Var iztēloties, cik daudzas neatrisinātas problēmas tiks viegli atrisinātas, kad cilvēki sapratīs, uz ko viņiem jātiecas.

Domātājs norādīja, cik ilgi cilvēki maldīsies tumsā tā vietā, lai iepazītu esības jēgu.

107.

Cilvēku radītie izveidojumi tik maz atbilst Esamības pamatiem. Evolūcijas gaitu spēj nostiprināt nemanifestētās enerģijas. Bet kosma manifestētie spēki, kurus tik nesamērīgi izlieto cilvēks, veicina evolūcijas aizkavēšanos. Jo cilvēka izpratnei katra dotā formula ir tik nepieņemama, ka šāda parādība, patiesi piesātina izplatījumu ar savas izpratnes produktiem. Cilvēces izpratnē Valsts, Valdības, ģimenes jēdzieni tik ļoti izkropļoti. Tāpēc apziņas paplašināšana dos jaunu Bezrobežības pakāpi.

108.

Katra apzinīga domāšana ar mokām meklē – kur evolūcijas nākamais virziens? Ja šis virziens sataustīts, tad veselais saprāts tiecas ātrāk tuvoties īstajam ceļam. Tāpēc Mācība nevis ievilina, bet parāda ceļu. Nevis mistika, bet tieši prāta slēdzieni nostājas meklētāju priekšā.

Sakām – lai Mācības grāmata iet parasto klajā laišanas ceļu. Bez autora vārda, lai tā izslēdz personīgo savtību. Pēc nedaudz gadiem cilvēki sapratīs, ka pētījumu pieredze veidojusi šos Nolikumus. Bet tie, kas atraduši kādu stundu grāmatas studēšanai, tie ieies pasaules jaunajās celtnēs kā lūgti viesi. Tā mežonības migla nomainīsies ar izsmalcinātu izpratni.

Pastāvīgi pasvītrotam izsmalcinātības jēdzienu, tas saistīts ar gara attīstību. Jūs redzējāt gara uzkrājumu lēno gaitu, tāpat arī izsmalcinātība nevar nolaisties tūdaļ. Katras mašīnas piemērošanās process rāda, cik lēni norisinās pilnveidošanās. Bet apjēguši domāšanas izsmalcināšanos, mēs sev pavēlam virzīties uz evolūciju, un tad ik katra diena būs iekarojums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

109.

“Taisiet to labāko šķirstiņu, jo Patiesībai nepieciešama stipra glabātuve.”

110.

Nevajag brīnīties, ja mūžos atkārtojas patiesības vārds. Kā gan iespējams aizmirst Patiesību dažādos laikmetos?! Var izjust prieku par katru tās pieminēšanu, - ko mīlam, par to arī runājam gan vārdos, gan sirdī.

111.

Patiesības ceļš rada garīgu strāvu, kas apgaismo meklējumus.

112.

Ik stundu kaldināms liktenis, kas ved pie Mums. Samērības pazemināšana pielīdzināma nožņaugtajam. Tāds, kas atlicis vēlēšanos sasniegt, līdzinās slīkonim.

113.

Vispirms jānoskaidro evolūcijas virziens. Nevar būt divu progresā virzienu. Īstais var būt tikai viens, un visi pārējie mēģinājumi būs tikai maldī. Tas jāiegaumē, jo daudzi jauc individualitāti ar laikmeta vispārējo stimulu. Ja zināmam laikmetam jānostiprina apziņā psihiskās enerģijas spēks, tad nekāda mašīna nedrīkst aizēnot Pasaules kategorisko gaitu.

114.

Kosmisko Magnetu spriego trauksmīgā uguns. Tas, par cik apziņu paplašinot, cilvēcei iespējams uztvert Magneta virzienu, atkarājas no gara traukšanās. Tikai šī svira var norādīt ceļu uz uguns magnetu. Vienīgi gara meklējumi virzīs uz enerģijas Avotu. Tā iespējams nostiprināt atbilstību un gara spēku pievērst Patiesībai.

115.

Novērojams, cik tagad cilvēki krasi nostājas pret Vadoņa jēdzienu, lai gan ugunīgi viņu gaida. Ir pamācoši novērot smadzeņu un sirds procesu šķelšanos. Smadzenes seko konvencionālai domāšanai un atkārti iedziedātās formulas. Bet sirds, pat vājā un nelīdzsvarotā sargā Patiesības drusciņas.

116.

Kas nebaidās pārlūkot Mācības pamatus, lai izsmalcinātu zināšanas, tam jau ir taisnība. Kas nebaidās palikt nesaprasts, tas ir ar Mums. Kas nebaidās savienot lielu straumju gultnes, tas ir Mūsu draugs. Kas nebaidās ieraudzīt gaismu, tas ērgļa acij rada. Kas nebaidās ieiet ugunī, tas ir uguns dzemdēts. Kas nebaidās neredzamā, tas spēj tumsu šķelt. Kas nebaidās pasauli apstaigāt, tas pievērsts tālajām pasaulēm. Kas nebaidās iepazīt gudrības nolikumus, tas būs ar Mums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

117.

Vienbūtīgas Gaismas godāšana ir tikpat dabiska kā priekšstats par Vienbūtīgo Tēvu. Cilvēki ugunīgajā gara graudā ir vienādi un tikai blīvais atavisms viņus nostāda dažādos attālumos no Patiesības.

118.

Kā izzināt Mācības patiesīgumu? Aiz daudzu labu vārdu plūdiem var slēpties arī kaut kas nožēlojami nabadzīgs, bet mēs zinām, ka Patiesība nekādu pētījumu nebīstas. Gluži otrādi, novērošanas gadījumos Patiesība tuvojas un staro. Tāpēc ikvienam Mācības pētniekam var ieteikt – “tuvojies visiem spēkiem, novēro visiem līdzekļiem, izpēti visos veidos, izzini ar visu, iedrīksti, pierādi nenogurstamību un iekvēlojies atrodot jebkuru Patiesību!” Mācība nevar būt maldīga. Tā nevar novirzīties no labuma un lietderīguma ceļiem. Nevar ticēt tikai apgalvojumiem vien. Ticība ir sirds Uguns pārbaudīta patiesības atskārsme. Mācība ir bezrobežīga, citādi pats bezrobežības jēdziens neeksistētu. Vajag tiekties uz Patiesību. Tā nenoliedz, bet norāda. Mācībā nevar būt jēdzienu sagrozījumu. Ieskatiet, ka Mācības ceļš ir Neapšaubāmā apstiprinājums. Nevajag tuvoties Patiesībai pa maldu taku. Jāiet pārbaudot ikkatru vārdu, katru apstiprinājumu, katru nolikumu. Ja Mācība patiesa, tad ikkatrs solis uz to kļūs par apskaidrību un paplašinājumu. Nonievāšana, noliegšana un pazemošana ir slikti ceļa rādītāji! Ne vienu reizi vien dzirdēsiet lepmu piezīmi, ka tikai viena, runātājam pazīstamā, Mācība ir pareiza. Bet atgādiniet augstprātīm par Bežrobežības majestātiskumu, par zemes esamības gadu miljoniem, par pasauli miljardiem, lai padomā, cik varena ir Patiesība un cik pareiza ir cieņas pilna izzināšana. Varētu vienoties par skepticisma ceļu, ja no tā kaut kas iznāktu. Parasti tas iznīcina radošo sākotni. Vajadzīgs nenogurstošs gars, lai virzītos uz priekšu, pastāvīgi paplašinoties. Tikai tāds paplašinājums un ietvere izraisīs īstu lēnprātību attiecībā pret visu nevajadzīgo, ko izbauda relativitāte. Tāpēc sakiet Mācības apšaubītājiem – “pārbaudi, liec kvēlot sirdij un paplašies garā!”

119.

Uguns trauksmības piesātinātais gars izraisa visu vitālo impulsu pievilksmi. Tāpat kā katra enerģija sasniedz savu identisko elementu, tā arī Augstākā Agni Joga gars piesaista sirdis, kuras tiecas pēc Patiesības. Tā katra sirds enerģija veido cilvēkus.

120.

Katrā gadsimtenī psihiskā enerģija pavēloši pamostas cilvēcē, bet parasti šo svētīgo norādījumu divkājainis nemēdz pieņemt. Minēsim piemēru. Pagājušā gadsimta sākumā uzplūda romantisma vilnis, tomēr tā būtības izpratnes, citiem vārdiem – bez varonības. Gadsimta vidū zeme bija noliedzīga materiālisma ieskauda, bet - palaida garām matērijas īpašību izpēti. Gadsimta beigās iestājās pagrimums, lai gan bija lemta vērtību pārvērtēšana. Tagadējā gadsimta sākums iezīmējas ar kara zīmēm un tautu satricinājumiem, bet psihiskā enerģija virzīja uz citu pasaulu iekarošanu. Tā ar gribas brīvību sakropļoja lemtās vērtības. Mūsu gadsimta vidū uzliesmos dažādu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

neapgūtu enerģiju zīmes un cilvēki no jauna mētāsies maldīgos virzienos. Un tāpēc laikus jādod redzīgajiem īstā ceļa norādījumu.

Lai tiem būtu laiks iejusties, atceroties noliktā laika īsumu.

121.

Ceļā uz Jogu var būt tas, kam viegli uzskatīt savas zināšanas par niecīgām. Tas, kurš reti atceras savus nopelnus, ko apstiprinājuši cilvēki. Kas nav piedalījies reliģijas melīgās izpausmēs. Kurš spēj ik gadus atjaunot dārza sēju, uzsmaidot vētrai, kas iznīcinājusi iepriekšējo pūles un augļus. Kas pazaudējis mīlnesības spēju. Kas nodevies spriegai Augstākā, acij neredzamā meklēšanai. Kas atteicies no biedrošanās ar visiem Patiesības nodevējiem. Kas apvijis sevi ar tīru domāšanu, kura dod neuzveicamu auru.

122.

Ugunīgā Pasaule prasa, vispirms, atšķirību starp lielo un mazo taisnību. Nekas tā nenovirza cilvēkus no ceļa kā mazā taisnība. Viņi izrauj sīkas drumstalas, nedomājot ne par iepriekšējo, ne par turpmāko. Tādas drumstas nav labākas par jebkuriem meliem, bet Ugunīgās pasaules jēga ir Patiesības Varenībā. Uz to jāgatavojas ar visiem spēkiem, nedrīkst pašauties, ka Patiesības Varenības izpratne iestāsies pati no sevis. Tādu apmēru uztverei vajag sagatavot apziņu. Tas nav nemaz tik viegli. Redzams, cik aplam tiek izprasti visvienkāršākie vārdi. Pat grūti iedomāties, kādā mērā var sagrozīt visparastāko vārdu. Bet ir jāiziet cauri tik atšķirīgu jēdzienu pārbaudei. Tikai augstāko mērogu atzīšana izraisīs augstāko piesaukumu – Radž, Radž, Radž! Trīskārtīga ietvere var novest līdz augstākajām sfērām. Radž nepazīst atreibību un nosodīšanu. Radž ir augstsirdīgs, jo tiecas nākotnē. Radž grib labu, jo viņš ir radošā mīlestība. Šāds mērogs pasargās no mazās patiesības, kas nestāv tālu no šaubu niknuma un nosodīšanas. Tālab, ja vēlaties norūdīt garu, varat atkārtot seno mantramu – Radž, Radž, Radž!

123.

Dzīvā Ētika satur sevī Patiesības izpausmēm nepieciešamos likumus. Uz visiem šiem augstākajiem jēdzieniem balstās dzīve; tā Dzīvās Ētikas radošā doma virza visa esošā jaunradi. Visi Dzīvās Ētikas vārdā virzītie centieni pievērsīs domas augstākajai celtniecībai. Tiešām, nevis ar vārdiem, bet ar darbiem tiks izveidotas nākotnes pakāpes. Nepieciešams, lai katra dzīvinošā uguns rada savas formas. Tādējādi Dzīvās Ētikas jaunrade spēj pavērst cilvēci uz Gaismu. Smalkā Pasaule apliecina savu jaunradi, kura darbojas, lai uzlabotu Esamību. Cik gan liela ir cilvēces atbildība par visām pašas radītajām sekām, kuras izraisījušas tādu sabrukumu! Visas izraisītās sekas savukārt izraisa jaunu sabrukumu un planētu ieskauj smacējošas gāzes. Tālab ir tik svarīgi par dzīves augstāko uzdevumu atzīt tiekšanos uz īsteno Dzīvo Ētiku. Bez šīs attīrīšanās nav iespējams uzlabot zemes un pārzemes sfēras. Pašreiz pienācis laiks šo vareno uzdevumu padziļināšanai, jo notiek kauja starp Gaismu un tumsu. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli kāpināsim enerģijas Dzīvās Ētikas vārdā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

124.

Stingri ņemot, ir tikai viens vienīgs vadošais Ceļš – Evolūcijas ceļš, bet ir daudz un dažādu taku, kas iet līdztekus šim Ceļam. Vienbūtīgā atklāsme, ko visos laikos atnesuši cilvēces Lielie Skolotāji arī ir šis vienīgais valdošais Ceļš. Bet sektes un Mācības sagrozījumi ir tās daudzās un daudzveidīgās, un bieži vien ļoti grūtās, takas, pa kurām velkas cilvēces vairums. Katrs Skolotājs uzsvāro to Vienbūtīgās atklāsmes detaļu, kura visvairāk nepieciešama apziņas zināmā pakāpē.

Kad apziņa ietvērusi Dzīves Mācības pamatus, tad viss, kas notiek ar mums un ap mums, neizbēgami iegūst citu nozīmi. Paplašinātā apziņa pārvieto domāšanas izejpunktu pārzemes plānā un saskaras ar mūsu cilvēces Vecāko Brāļu apziņu. Tāda apziņa iemācās dzīvot savā īstajā mājā un tās gars un sirds pazīst savus Draugus un Palīgus. Viņu palīdzība nāk, kad tas ir vajadzīgs un ir lietderīgi, tāpēc ar pacietību veiksīm savas dzīves varoņdarbu, rādīdami drosmes un atdevības piemēru apkārtējiem.

125.

Varbūt kāds jautās – vai ir viegli būt par patiesības nesēju? Ikvienu Patiesības īstenotāja gājums, protams, ir grūts, un nekad nevar atvieglot viņa ugunīgo ceļu. It kā kupols nolaižas pār Patiesības nesēja pieri un žņaudz smadzeņu centrus. Vienīgi apzinīga cīņa noved gara varoni līdz uzdevuma izpildīšanai. Viņam nopakaļ vilksies niktuma migla, jo viņš izved planētu no vientulības.

Vai var uzskatīt par drošsirdīgu to, kurš pats sevi dēvē par bezbailīgu? Vai par mācītu var uzskatīt to, kurš pats sevi sauc par zinātnē iedziļinājušos? Patiesi, ikviens varoņdarba cienīgais dara savus darbus, neizsludinādams tos nedz par labiem, nedz ļauniem, bet rīkojas tā, kā tas viņa paša labad ir neizbēgami. Tā top reinkarnāciju noslēguma Ceļš. Vai gan ceļu pabeigušais nosauks noieto par grūtu? Pakāpes nobeigums pilda ceļinieku ar prieku, jo viņš zina, kam tuvojas.

126.

Īstam darbiniekam sevi jāparāda, aizstāvot Patiesību. Pastāv maldi, ka Patiesībai aizsardzība nav vajadzīga. Kosmiskā nozīmē tas tā arī ir, bet zemes nozīmē Patiesība jānostiprina, citādi sāksies postoši izkropļojumi.

Var manīt, ka Patiesības dzirksteles tomēr nokļūst cilvēku apziņā. To, ko pirms pusgadsimta vēl nopulgoja, vairs neapsmej. Bet ar kādiem upuriem tiek panākta kaut šāda maza pavirzīšanās! Jāatzīst, ka spēku šķiedums pārsniedz sekas. Bet kā gan lai darbinieki aizsargā Patiesību? Ja viņus nogalinās, iemetīs cietumos vai apmelos, kas gan dzirdēs viņu pēdējo vaidu? Patiesi, aizstāvot patiesību, jāliek lietā sevišķa gudrība. Jāpielieto visu samērību.

D. sacīja: “Mūsu nesamais tik liels, ka nezinām, kuru lietu pa ceļam jāizmet.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

127.

Mācībās ir pielaists tik daudz izkropļojumu, tik daudz neprecizitātes! Ikkatra šķīstīšana patiesi ir liela Kalpošana. Katra tiekšanās atjaunot Patiesību tādu, kāda tā tikusi dota cilvēcei, ir ugunīga Kalpošana. Cik ļoti dažādi ļaunprātīgi iztulkojumi aptumšojuši prātus. Katrs cilvēks, arvien vairāk un vairāk attālinoties no Patiesības, ir saspringts jaunu iztulkojumu meklēšanā. Reliģijās, zinātnē un visā jaunradē tik spilgti izpaužas saskaldītība. Katrai pasaulei ir sava atbilstība ar citu pasauli. Ikkatra patiesība izriet no citas Patiesības. Patiesība atklājas tikai atvērtai sirdij.

128.

Kad nostiprinās jauns uzdevums, tad vienmēr iejaucas asas adatas. Bet šādas riebīgas adatas pārvēršas trulos nodomos. Tie, kas cīnās zem Mūsu Vairoga, iet droši un, uzņēmuši Kosmiskā Magneta gaitas takti, spēj, patiesi, iegūt uzvaru. Sacelsies, protams, balsis pret Agni Jogas Cildeno Patiesību. Baznīcas piekritējiem un tumsas kalpiem, protams, nav panesamas Fohata dzirkstis. Agni Jogas nostiprināšanās, protams, dragā sablīvējumus, kuros mitinājās cilvēki. Tāpēc Agni Joga ir izaicinājums visiem tumsas kalpiem, tā veidojas patiesā evolūcija.

129.

Katrs zina, ka melu sludinātāji strādā sava labuma dēļ, un šādam apstāklim nav nekā kopēja ar Jaunās Dzīves Mācību. Melu sludinātājiem var pajautāt – vai daudz sudraba viņi sakrājuši? Jebkurš no viņiem klusēs.

Patiesības sagrozījumi var būt apzināti vai neapzināti. Cilvēki apgalvos, ka viņi sagroza neapzināti, bet lielākoties viņi darbojas tieši apzinīgi.

Neiespējami izprast cilvēciskās domāšanas līkločus, kura spējīga mest uz svaru kausiem nesamērojamus jēdzienus, bet cilvēki attaisnosies, ka viņi nezina patiesību un tādēļ nevar to sagrozīt.

Jāsaka tiem, - ja nezina patiesību, tad tomēr varat tiekties uz to un ar šādu tiekšanos iemīlēt tās pirmās pazīmes. Galvenais – iemīlēt – tad nekļūsi par nodevējiem.

130.

Druidu Māte sargāja zināšanas no izkropļošanas, tāpēc arī Agni Jogas Māte pasargās Mācību no ļaunprātīgas iztulkošanas. Patiesības ugunīgā izpratne ir grūta, bet kalpošana sardzē necieš nodevību. Saules šķēps neizslīd no rokas un ceļi neliecas nepatiesības priekšā. Tā jāsaprot Mācība, kas nes jaunas dzīves kaldināšanu. Viņa saka: jūs dzirdējāt, jums jāsaprot, ka ar šo stundu jūs esat uzņēmušies atbildību par izkropļojumiem.

131.

Ļaudīm ir jāmacās, jāmacās un jāmacās. Tad zinātne visā savā varenībā dos iespēju panākumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

3.nodaļa: Mācības Okeāns

Liela ir gaisma, ko dod Mūsu mācība.

Tikai jaunais jaunajam.

Patiesi, ikkatrā dzīvē var ienest ziedošu zaru.

Kā rīta gaismai jābūt Mācībai.

Mācība nav greznuma lieta, viņa sniedz to vismazāko, ko pēc miljoniem gadu varētu sagaidīt no iemiesotajiem. Neapgrūtināsim vieglprātīgo domāšanu, bet nepieciešams pavēlēt apjēgt sirdi.

Tagad dotā Agni Jogas daļa vērš uzmanību uz psihisko enerģiju, uz uguni rašanos un apziņas izsmalcināšanu. Kad šie sīkumi būs pieņemti, varēs pāriet uz domāšanas izsmalcināšanu. Tāpēc nedomāsim, ka Mācība izbeidzas.

Dzīvā Ētika ir tilts uz visām Pasaulēm. Tikai dzīvā pielietojumā top neievainots dzīves gājums. Nekas neievaino ugunīgās bruņas. Ja gars pazīst dzīvās domas ceļu – par metafizikas biezokņiem nav jāuztraucas. Tikai labā mērs dos Gaišo Uguni. Ar tādu gaismekli var gaiši sākt gaitu pār vareno tiltu. Tikai tālajam ceļam tiek dota Dzīvā Ētika. Tā ir jāmīl kā ceļa spieķis.

132.

Sūtām mācību, kā noiet pa stāvu klinti, pārvēršot to krāšņā ielejā. Cilvēki jūt, ka pa šķēpu nav iešana. Un pēdējā iespēja, tiek sūtīta norādot Vārtus. Veiksme ir tikai pareiza virziena pazīme. Sekmes – tikai momenta izpratne. Mācība – tikai teātra priekšvara pacelšana.

Ejiet gaiši!

Vērtība ir nesaraustītai ķēdei. Mācu nevis sapņot, bet ieklausīties notikumu gaitā.

133.

Kā gaismas šaltis pārpludina tumsu, kā stihija traucas uz domu, tā Mācība ieiet dzīvē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

134.

Mācība var iet savu gaitu, tai nav vajadzīgi spaidi. Var aizrādīt, cik brīvi mēdz izplatīties Mācība, kad pienācis noliktais laiks.

135.

Agni Jogas jaunā zinātne dos tos paņēmienus, kādi vajadzīgi uztveres jūtīgumam. Šī ugunīgā zinātne pazīs izplatījumu, pazīs uguns formulu. Tik neapturami veidojas nākotnes zinātne.

136.

Dzīves Mācība, vispirms, prasa pamatlikumu apzināšanos.

137.

Pasaulē nav kļuvis labāk. Ne bez pamata esat gaidu pilni. Tagad augonis nobriest. Mēs stāvam sardzē; un kas ar Mums, tas būs glābts. Bet būt ar Mums nozīmē – zināt Mācību, zināt – nozīmē likt lietā.

138.

Mācību parasti nodod caur gaišdzirdību, bet nevis iedvesmes ceļā, kā domā vairums. Vissakramentālāko, protams, nodod Senzariski. Bet vispār nodošanas paņēmieni nav ierobežoti, jo gara novads ir bežrobežīgs. Nav pielietojama aptieka tur, kur pieskaramies vissmalkākajām enerģijām.

139.

Var jautāt, kāds sakars Mūsu Mācībai ar Mūsu caur Blavatskas doto Mācību? Atbildiet – katrā gadsimtā pēc sīka izklāsta tiek dota slēdziena kulminācija, kura faktiski virza pasauli pa cilvēciības līniju. Tā Mūsu Mācība ietver Blavatskas “Slepeno Doktorīnu”. Tas pats notika, kad Kristiānisms kulminēja klasisko gudrību un Mozus Baušļi kulminēja seno Ēģipti un Babiloni. Tikai jāizprot galveno Mācību nozīmi. Jāvēlas, lai cilvēki Mūsu Grāmatas nevien lasītu, bet nekavējoties tās arī pieņemtu, jo īsumā Runāju par to, ko nepieciešami jāiegaumē. Kad Runāju par vajadzību pildīt Manus Norādījumus, tad lūdzu izpildīt tos pilnīgi precīzi. Man ir redzamāk, un jums jāiemācās sekot Norādījumam, kas paredz jūsu laimi. Cilvēks nokļuva zem vilciena vienīgi tādēļ, ka sāka iet pa sliedēm, bet viņš tika brīdināts, un tam nevajadzēja iet.

140.

Pildot Manu Gribu tu dodī Man iespēju izpildīt tavu gribu. Kur gan robeža starp gribām, kas tiecas uz Gaismu? Der iegaumēt, ka Mēs vadām tos, kas Mums

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

uzticējušies, pa pārbaudīto Magnēta ceļu. Var paļauties uz Stūrmani, kas izbraukājis okeānus. “Pārej tiltu un pārbaudi sevi. Bet Mana Zvaigzne ir izpazinusi mūžus.” Lai bailes neskar pārbaudīto sirdi!

141.

Kas pieslēgjes Bezrobežības Mācībai, tas vispirmām kārtām iekaro rīcības brīvību. Tiekšanās nepārtrauktība dod Mūsu Mācības apstiprinājumu.

Arhāti, kas dod cilvēcei pilna “kausa” jēdzienu, nevar atņemt cilvēcei brīvību.

No Mūsu Svētmīnes izplatās uz sirdīm Mūsu jaunrades pavedieni kā tiekšanās cilvēces labā.

142.

Veidodams tēlus skulptors dažām vietām pieskaras vienreiz, bet citās viņš sakoncentrē veselu cirtieņu virkni, gan spēcīgu, gan liegu. Tāpat arī Mācībā mēs novērojam, cik daudzveidīgi iespējams pieskarties dažādiem stāvokļiem neatkārtojoties, jo arī skulptora kalts neatkārtō kustības, bet tikai iezīmē vajadzīgo formu. Parasti šīs vietas ir ļoti atbildīgas; tāpat arī ievērojiet citas, kas atzīmētas atkārtoti. Tās vai nu apziņai neparasti jaunas, vai arī nevērībā nepamanītas. Un tomēr, cik izšķiroša nozīme dažreiz var būt katla sadrebēšanai! Tāpat arī garām palaista iespējamība piešķirs citu jēgu veselam uzdevumam. Kad runāju par sirdi, vai tā neietver daudzas individualitātes, kas izraisa gluži neatkārtojamas parādības. Un kā gan citādi, jo vissmalkākās enerģijas savā biežumā un krustojumā dažādās sfērās ir neskaitāmas.

143.

Runāju par psihisko enerģiju, it kā cilvēce to būtu jau pieņēmusi. It kā cilvēki būtu nolēmuši uzlabot savu apziņu. Bet patiesībā Mācība paliek – rets kalnu brīnums. Cilvēki ar mieru paklausīties Mācību – vaļs brīdī. Mācības piekritējus cilvēki vienkārši dēvē par laimes bērniem, neapdomādami, no kurienes šī laime nāk.

Dažs saka, ka Mācība pārāk vispārīga, citam šķiet, ka Mācība nogurdinoša, bet neuzbāzīgā Mācība izplatās pa visnegaidītākajiem ceļiem. Mācības lāses izeaigojas nepazīstamu cilvēku vārdos, zinātnieku laboratorijās un neaizmirstamu varoņu darbos. Cits citu neatzīdami, šie – grūti iedomājami kā tādi – līdzstrādnieki, īstā laikā atnes zināšanu lāses. Kas gan viņus nopaļās?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Mācības pārbaudītais pasmaidīs: “Nes, draugs, vairāk. Tava mēlnesība nav nekas cits kā dāvanu grozs”. Labākiem augļiem pin grozus no dažādu koku mizas. Vai nav vienalga, vai miza rūgta vai salda? Vai miza dzeltena, sarkana vai balta? Pat melnos grozos ir uzglabājušies derīgi dārzāji. Kādēļ lietot varu pār sakārtoto dabu? Sprieguma stundā tā dos augļus.

Bet tie, kas atskārtuši psihisko enerģiju un sapratuši Mācības neatliekamību, tie sapratīs, cik tuvu dārgumu savākšanas laiks. Apkārtējais haoss viņiem ir svētku pūlis. Maz to, kam gluži tukšas rokas. Tiem, kas nes, teiksim – nesadauziet.

Kur ir sākums, kuram jāpievieno? Kas var ierobežot? Katram graudam var atrast zemi. Grauds jau satur psihisko enerģiju. Senajiem bija prasme izvilkt psihisko enerģiju grauda atmiekšķēšanās brīdī. Lūk, piemērs, kā atmiekšķēšana dod sākumu kustībai. Katrs, kas pazīst Mācību, būs miekšķētājs un Lielās Sviestošanas mentes turētājs.

Stingrība ir sakārtība. Maigums ir radīšana. Pat tukšajā grozā palūkosimies, vai rūgtajā mizā nav ieslēpts dzīvības grauds?

144.

Labā Mācībai visās savās izpausmēs ir jābūt visa labā draugam. Liktos, ka šī patiesība ir tik vienkārša, bet ļaunprātība pastāvīgi cenšas to izkropļot. Labā Skolotājam ir jāskumst, redzot kā Labā darbinieki kropļo un noliedz cits citu. Lūk, kāds Labā izkropļojums – viens nes Labā nastu un nevar ciest, ja otrs cenšas pacelt divkāršu nastu. Ja nu kāds iedrošināsies domāt par trīskārtīgu nastu, tad tāds jau nu daudzus palīgus neatradīs. Miljons gadu nav iemācījuši cilvēki priecāties par Labo, iemīlēt to kā visvērtīgāko. Mācībai jāprot atrast attiecībā pret visiem Labā nesējiem dziļa līdzjūtība. Citādi tā nebūs Mācība par Labo, bet gan Mācība par patību.

145.

Tiešām, vajag domāt par Mums kā par Neizsīkstošu Avotu, citādi var izzūt zemes upes. Jau daudz Mēs esam runājuši par Mācību, kā par dzīves līdzekli. Var nojēgt, ka pasaulu savienošānās vien jau būs glābiņu nesošs iekarojums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

146.

Cilvēce tagad ir tādā attīstības stadijā, ka tai var atgādināt pārveidoties apziņā. No kurienes Mūsu pieredzes spēki? No saules apziņas, kas tiek izlieta prānas veidā. Pāri zemes domu noslāņojumiem plūst saules gudrības strāvas un šajās sfērās sākas lielā, jums novēlētā Mācība. Aicinam aptvert pasauli. Bet vienīgi apziņas instruments atļaus izdarīt jaunus gara apvienošanas mēģinājumus ar matēriju.

147.

Kas gan var apgalvot, ka viegli sekot Mācībai, ja nav pietiekošu uzkrājumu? Bet, kad “kauss” pārpildīts, tad Mācības ceļš neizbēgams. Mēs varam saprast zemes indes uzņemšanas grūtības, jo ikviens no Mums uzņēmis neizmērojamu daudzumu indes. Kā magnets pievelk zināmus metālus, tāpat sirds pieņem Svētdevu. Kā sūklis piesātīnās ar šķidrumu, tāpat ādas poras uzsūc zemes indi. Bet apzinīgi uzņemta Prāna regulē indes ieplūšanu.

148.

Kāpēc Mācībai jāiet pa uzkrājumu ceļu? Vai tad nevar to sniegt kā karoti zāļu? Bet kuņģis ir noteikta tilpuma, turpretim apziņa nepieder pie pastāvīgiem lielumiem. Patiesībā arī divkājainie var būt gandrīz bez apziņas. Var būt tādi, kuri ar pārmērīgām kaislībām laupījuši sev apziņu. Var būt karmas aptumšotas apziņas. Var būt apziņas, kas aptumšotas ar laikmeta konvencionalitātēm. Apziņām kā siltumnīcas puķēm nepieciešama rūpība, tāpēc apziņas pamatus var uzņemties jūtziņa. Bet apziņas izsmalcināšana ir lēna kā kristāla pulēšana. Ne no paštiesāšanas, bet no darbības kādības var pazīt paplašinātu apziņu.

Mācība tiek piegādāta kā akmeņi ceļamam tornim. Ja akmeņus izbērs uz reizi, radīsies nevis tornis, bet akmeņu kaudze.

149.

Patiesi, Dzīves Mācība ir pārbaudes akmens. Neviens nepaies garām neparādījis savu būtību. Cits nopriecāsies, cits nobīsies, cits noskaitīsies. Tā katram būs jāparāda, kas slēpjas viņa apziņas dziļumos. Nebrīnieties, ka Mācības reakcija tik dažāda un spilgta. Arī Narada izšķēla tikpat dažādas dzirkstis no cilvēku apziņām. Ja kāds nespēj ietvert taisnības un tikumības pamatus, lai tad viņš parāda savu nederīgumu. Atklātajā formulā lai paliek pēc iespējas mazāk liekulības masku. Lai izpaužas mežonība, jo tā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

nespēj ilgi slēpties zem izlikšanās tērpa. Tāpat lai uzgavilē jaunā sirds, tā spēj sevi izpaust līksmā augšupejā. Tā lai Mācības mērogs ir arī cilvēces iedalījuma rādītājs. Ļaunumu un labumu vajag prast atšķirt, bet šāda iepazīšana nebūt nav viegli panākama.

150.

Iegaumējiet uz laiku laikiem – tā dēvētā izzināšanas spēja nav spēja, bet darbu un pieredzes rezultāts. Aplamais vārds – intuīcija neizteic nekā, izņemot aprobežotību. Ne intuīcija, bet daudzie uzkrājumi palīdz gūt atziņas. Apgalvot, ka atziņai nav cēlonības līdzinās apgalvojumam, ka iztēle nav agrākās pieredzes atspoguļojums. Ir pienācis laiks, kad šķietami tas visabstraktākais iesaistās notikumu ķēdē. Cilvēks iepazīs daudzus stāvokļus un tādējādi izsmalcinājis savu spriešanas spēju. Esiet pārliecināti, ka tas, kam trūka atziņas spēju, dzīvojis raupju dzīvi un nav arī pūlējies izkļūt no tās; tā tas laupījis pats sev iespējamību uztvert ar sirdi. Cilvēka sirds nav jauna, jo tās būtība ir nemainīga. Dažs priecāsies par šo nemainīgumu, jo šajā atziņā ir mūžīgā dzīvība. Dažs priecāsies, ka arī apziņa atrodas viņa atbildībā. Tā patiesības galdiņi ieviešas dzīvē. Nepagurstiet pārlasīt Dzīves Mācību visos tās laikmetos. Atvērta sirds priecāsies par ritma mainīšanos. Šie pamati dos arī izpratni, ka kustība, kas ved cilvēci, ikdienas dzīvē nav saskatāma; tāpēc arī šajā apjomā atradīsim prieka ceļu.

151.

Katrs laikmets izvēlas atbilstīgu Mācību. Uz šādu stundu visas iepriekšējās Mācības parādās galīgi izkropļotā veidā. Pati cilvēce lūko atzīt visbezzēdzīgākos tēvu cieņas noniecinājumus. Bet Mācības fāzes neizslēdz nevienu iepriekšējo. Šim apstāklim piegriež maz vērtības, jo ikvienas Mācības kalpotāji ceļ savu labklājību uz iepriekšējo Mācību noliegsmes pamata. Bet viegli pierādāma tās parādības nepārtrauktība, ko cilvēki dēvē par reliģiju. Šai nepārtrauktībā sajūtama vienas un tās pašas enerģijas straume. Nosaucot to par psihisko enerģiju, mēs runājam par to pašu helleņu pasaules Sofiju un indusu Sarasvati. Kristīgo Svētais Gars uzrāda psihiskās enerģijas pazīmes, tāpat kā Izraēla radošais Adonāi un Mitra, pilns saules varenā spēka. Protams, neviens nešaubās, ka Joroastra uguns ir izplatījuma uguns, ko jūs pētat.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Psihiskā enerģija savieno uguni ar Materia Matrix un Agni Jogas Mācība nav nekas cits kā tagadējā laika enerģijas pielietošanas izpausme, kuras plūdums tuvojas līdz ar Satia Jugu. Tā nebūt nav snaudošo iespējamību izsmalcināšanās, bet gan apziņas apskaidrošanās īstajā brīdī. Tāpēc Saku, Mācību neizsniedz par naudu, viņu neuzspiež, viņa iezīmē Jaunu Laikmetu. Un nepieņemšana vai noliegšana ir atkarīga no mums, bet pasludināšana ir nenovēršama.

Var izprast šo laikmetu pareizi vai kropļīgi, bet viņa tuvošanās ir neapšaubāma. Var pēkšņi iznīcināt gadsimta veidoto, bet no bezprāta dzimst vienīgi bezprāts. Un tad, vai nav bezprātīgi tie, kas lūko nodzīvot bez prāta, jo kurš prāts gan nepārtiek no psihiskās enerģijas? Kālab meklēt avotu bezapziņas tumsā, ja ir viegli aizdegt nedziestošu uguni un tuvoties ar pilnu apziņu.

151.a

Kā zemestrīces dārdiens skan negrozāmības Mācība.

152.

Gaismas Spēku garantija ir vislielākais Jaunās Dzīves pamats. Apgalvoju – bēdīgi klāsies tumšajiem. Apstiprinu nākotnes Gaismu, kura dažādās balsīs iekvēlinādama, ies pa visu pasauli. Apstiprinu Mācību kā Jaunās Pasaules manifestāciju. Apstiprinu visvērtīgākos jēdzienus kā dzīves pakāpes. Apstiprinu, ka nekāda tumsa nepārspēs Mūsu Zīmes. Apstiprinu no sajukuma izrietošo derīgumu. Apstiprinu Smalkās pasaules Spēku tiekšanos uz Zemes plānu. Apstiprinu Grūto stundu kā bazūnu aicinājumu. Apstiprinu glābiņu visiem, kas seko Mums. Apstiprinu daudzu sašķelto locekļu apvienošanos. Apstiprinu ceļu uz Ausmu, kur ir vienīgais atrisinājums.

153.

Var parādīt jaunas ausmas atspīdumu. Ja Gaismas spēks sadedzina tumsu.

Maitreija: - nesatricināms Gars. Mans Gars zina, kā kaldinās spēks. Ieteicu nevis Mani pielūgt, bet piesaukt Mani. Un Mana Roka nekavēsies cīņas brīdī ierasties.

Kā Mēs esam izauguši caur tuksnešiem? Kā Mēs esam pratuši izvairīties no melnajām bultām? Kā Mēs esam spējuši iebraukt nemācītus zirgus? Kā Mēs esam varējuši gulēt vienā teltī ar nodevēju? Kā Mēs esam varējuši pārspēt savu likteni, kad stepes zāle bija liesmās? Kā Mēs esam varējuši pārvarēt straumes akmeņus? Kā Mēs esam varējuši nakts tumsā atrakt ceļu? Kā Mēs esam varējuši izprast nesaprotamas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

vēlēšanās? Kā Mēs esam spējuši pazīt dzīves taku? – Patiesi – ar gara modrību. Katru brīdi Mēs esam gatavi pasniegt dzīvības maizi tam, kas izvēlēsies to pašu gara modrības taku. Mans stars spēj apgaismot gara darbības. Manam staram klausā būtnes, kas ietērpušās vīrišķības aizžogojuma purpurā. Tur, kur ir baiļu putekļainais pelējums, stara šķēps pārvēršas pātagā.

154.

Ir taisnība, runājot par cilvēku neapdomību. Taču, kad tuvojamies bargajam laikam, tad šādam spēcīgam solim jāsakāpina visi spēki. Jo sacīts, ka tuvojas Maitreijas laikmets un jau izkaisītas zīmes kā liesmojoši graudi, tāpēc bargais laiks izrādīsies kā gaisma tiem, kas iet ar Kosmisko Magnētu. Tāpēc bargais laiks šķitīs kā nākotnes Gaisma tiem, kas cīnās Maitreijas laikmeta nozīmes vārdā. Tāpēc sadarbība ar Mums nesīs nolemto uzvaru. Tāpēc pašreizējie ejošie līdzstrādnieki uzvarēs! Iedami ar Kosmisko magnetu nostiprināsim uzvaru.

155.

Akbara galma vēsturnieks kādreiz teicis Valdniekam: “Valdnieku starpā novērojama neatrisināma parādība. Daži valdnieki turējās nepieejami, tālu no tautas, tos gāza kā nevajadzīgus. Citi iegāja ikdienas dzīvē, pie tiem pierada un tos gāza kā pārāk parastus.” Akbars pasmaidīja – “tātad, ejot un virzot visas darbības, Valdniekam jāpaliek neredzamam.” Tā sprieda gudrais Valdnieks un pravietoja nākamo – neredzami redzamais!

156.

Maitreija: virs zemes atstājis daudz magnetu, tādēļ Saku – Mans ceļš viegli ejams.

157.

Neviens cits vārds neizraisīs tik daudz uzbrukumu, kā Maitreijas vārds, jo tas saistīts ar nākotni. Bet cilvēkus visvairāk baida un uztrauc nākotne. Tiecoties uz nākamo, esiet gatavi kaujām. Bet neslēpiet savu tiekšanos, jo uguns tiecas uz augšu, un vienīgi tiekšanās pakāpe nostiprinās Mūsu saites.

Agni Jogas Mācībai jūsu dzīve jāpārveido iekšēji. Bet ārēji ne ragi, ne aste, ne spārni, ne uzpūtusies labvēlība, ne māņticība, nedz arī niknums būs jūsu pazīmes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Nav jābīstas paplašināt darbību, jo tas ir vislabākais samērojamības līdzeklis. Sēdot zem viena koka, var iedomāties, ka tas ir pasaules vidus, bet, izplezdami sava gara būtību pa visu pasauli, topam līdzīgi viscaurnirstošajai ugunij.

158.

Cilvēces pagātnes kustības nav nekas, salīdzinot ar Maitreijas svinīgo kustību. Var nākt dažādi periodi, bet tajos varēs nojaust dzīves tempa kāpinājumu. Jūs jau nojaušat šo ritma paātrinājumu. Ikviens to spēj izjust atbilstīgi savam nervu stāvoklim. Bet noteikti izjutīs jaunu kosmisku kondensāciju. Var nojaust tiešu staru paasināšanos; var nojaust nemieru un tiekšanos tālē. Visas šīs detaļas norādīs uz pašu jauno paātrināto ritmu. Jāsaprot, ka enerģiju kāpinājumi rada jaunu planētas pakāpi. Nav jābrīnas, ka izlaužas Haoss, jo Kaujas lauks ir milzīgs. Neaizmirsīsim novērot pat vissīkākās parādības. Kāda daudzveidība Pasaules pamatspēku sadursmēs!

159.

Jautās – vai Maitreijas laiks var radīt laikmetu? Atbildiet – ja krusta kari deva veselu laikmetu, tad, protams, Maitreijas laikmets tūkstoškārt nozīmīgāks. Tādā apziņā jādodas tālāk.

160.

Kad cilvēce pazaudējusi Mācības pamatus, iegrims neizpratnē, tad, pēc senseno Skolotāju pareģojuma, iestāsies Maitreijas Laikmets!

Mūsu pamati sūtīti, lai atdzemdinātu gara sapratni, tā sakiet neizpratējiem, tā norādiet uz Sirds Doktrīnu!

161.

Par doktrīnām tik daudz runāts, bet cilvēce nezina, kā pieņemt Brālības Doktrīnu. Cik gan sagrozījumu noslāņojies virs Patiesības! Cik principu izpostīts! Jautās – “Uz kā gan tiek celts Brālības Cietoksnis?” Atbildiet – “Sirds doktrīna, darba doktrīna, daiļuma doktrīna, evolūcijas doktrīna, sprieguma doktrīna, doktrīna vistuvākā dzīvei!”

162.

Maitreija ir Sirds Ēra! Tikai ar sirdi iespējams novērtēt Maitreijas dārgumus! Tikai ar sirdi iespējams novērtēt, cik ļoti visi uzkrājumi, visa jūtziņa vajadzīgi nākotnei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

163.

Maitreija atnāk, degdams visās ugunīs. Deg Viņa sirds līdzcietībā pret visu panīkušo cilvēci; kvēlo Viņa sirds jaunu pamatu apstiprināšanā.

164.

Katram Valdonim ir savs pamattonis. Maitreijas Laikmets apstiprina sievieti. Jo Maitreijas parādība saistīta ar Pasaules Mātes apstiprinājumu pagātnē, tagadnē un nākotnē. “Dzīves Grāmata” tik daiļa!

165.

Kosmiskā Magneta svētā darbība Maitreijas vārdā izlemj visas radošās ievirzes. Tikai ar šo zīmi uzvarēsiet. Tāpēc, kad Mūsu Spēks nostiprina pakāpi, tad pamata akmens ielikts stipri. Šķēršļi gulst kā papildījuma ceļš. Kosmiskā darbība saspringta zem apvienības zīmes; tāpēc mūs ved augšup varenais Magnets.

166.

Mācības vitālā spēka nostiprināšana ir sevišķi svarīga laikmetā, kad notiek sadalīšana rādītājos, patiesajos meklētājos un noliedzējos. Kāds atzīst pagātni, tagadni un nākotni; kāds redz visu caur Maijas prizmu; kāds grib sasniegt augstāko, noliedzot Hierarhiju, kāds ieskata sevi par ceļa gājēju bez Vadītāja – tik daudzkrāsainas ir gara grimases. Tāpēc nemitīgi jauzvaro radošās sākotnes un ar Mācības vitālo spēku jāpārveido cilvēka apziņa. Visas pūles Mēs veltījam gara atdzimšanai – šai ugunīgajā transmutācijā slēpjas Mūsu pūliņu atslēga.

167.

Vajag uz laiku laikiem pierādīt, ka Joga nav maģija. Vispirms – Jogā nav nekā mākslīga. Radniecība un saskaņa ar Esamības likumiem ir pretstats katrai varmācībai. Jogs bez ārkārtīgas vajadzības nesatrauks Pirmatnējo Substanci. Jogs rod pilnīgu sadarbību ar dabu. Tā Joga zināšana, vispirmām kārtām, balstās jūtziņā; no šī tūrā līmeņa izriet rakstītās pieredzes zīmes.

168.

Tāpat kā uguns ir visu saistošā sākotne, tā arī Agni Joga apņem visu dzīvi. Var nomanīt, ka pakāpeniski apziņa top asāka, kā rodas taisnīgs apkārtnes novērtējums, kā aug pasaulu kopdarbības neapstrīdamība. Tā dzīve pildās ar augstākās izpratnes iezīmēm. Patiesība kā reāls jēdziens kļūst par ikdienas dzīves neatņemamu daļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

169.

Masu apziņā noticis pagrieziens, tā instinktīvi sajutusi gara vienlīdzības pamata kosmisko likumu un nebūdama savā tumsonībā spējīga aptvert lielo likumīgās Hierarhijas principu, kas balstās uz evolūciju, tā niknumā saceļas visā planētas apjomā. Tādēļ valsts galvenajām rūpēm jābūt rūpēm par tautas apgaismību, jo citādi tumsas hidra aprīs visu. Jo priekšrocības var būt tikai patiesām zināšanām.

170.

Grūti pat iedomāties, cik ļoti planēta ir saindēta. Nav neviena likuma, kurā nebūtu iespiedusies trūdēšanas inde. Ikkatra augstākā norise ir tik ļoti melnās domas ieskauda, ka zemes un pārzemes slāņu attīrīšana ir vissvarīgākais darbs. Augstākā Mācība tiek pielietota vienīgi tādēļ, ka tā ir garam tuvāka par tumsas iztulkojumu. Ugunīgais Nolikums nostiprināsies tad, kad cilvēka gars atbrīvosies no tām parādībām, kas aptumšojušas garu un sirdi. Izsekosim, kā nostiprinās Patiesība. Ugunīgais Gars apstiprina Augstāko Nolikumu. Viņa pēcteči nostiprina doto Mācību. Izredzētais gars attīra Ugunīgā Likumdevēja doto Nolikumu. Tā apvienojas devēja un pieņēmēja rokas Jaunu Nolikumu nostiprināšanā. Maz domā par šo svēto saiti. Jo Pasauļu apvienība var nostiprināties tikai tādējādi. Redzamā un Neredzamā Pasaule var rast savu vitālo pielietojumu tikai tad, kad saite nostiprināsies. Tāpēc tas, kas uzņēmies Mācības attīrīšanu, nes Nastu, kuru viņam uzlikusi cilvēce.

171.

Kosmisko celtniecību piesātina visas varenās enerģijas. Tāpat arī gara celtniecība parāda savu spēku visu ugunu sintēzē. Jaunradīt, piesātinot apkārtni, iespējams tikai tad, ja iedegtas sirds enerģijas. Bez šīm sakrālajām ugunīm nav iespējams nostiprināt augstāko Ētiku. Dzīvā Ētika var ieviesties dzīvē kā tiekšanās un dzīves mērķis, bet šī mērķa sasniegšanai nepieciešams zināt un tiekties uz augstāko un iejūtīgāko izpratni. Dzīvo Ētiku var pierādīt dzīvē tikai iejūtīgi gari. Šo principu pielietošana dzīvē izpaužas kā trauksmīga darbība. Tukšs vārds atstāj atbilstīgu noslāņojumu, bet ugunīgās sirds darbība izraisa un iededzina apkārtējo siržu ugunis. Tā jaunrada patiesais Agni Jogs.

172.

Tālab tik ugunīgi skaists ir Mācības attīrīšanas darbs. Nav bijis, ka Mācība nostiprinātos bez ugunīgā attīrītāja. Šo darbību var nosaukt arī par upuri. Vienīgi sirdij

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

tuvākais gars var uzņemties šo uzdevumu. Tikai apvienotā apziņa var zināt Patiesības apstiprinājumu. Tikai apvienotā apziņa spēj izjust kā pieiet Mācības attīrīšanai. Mēs visi, savukārt, esam apstiprināti kā Likumdevēji un attīrītāji – tāds ir Augstākais Likums. Mācības okeāns tiek dots tikai tuvākajam. Cilvēce tik ļoti slimo ar iedomību un patību, ka nepieciešams apstiprināt tuvāko Avotu. Tādēļ lai sirds jūt un zina savās dzīlēs, ka caur Agni Jogas Māti pasaulei tiek dots Mans Ugunīgais vēstījums. Galvenais, visos ceļos sirds dzīlēm jāizjūt šī ugunīgā Patiesība.

173.

Mācības pēctecību, tāpat kā magnētiskā pola ugunīgo manifestāciju nostiprināšanu un augstāko likumu realizēšanu, var uzticēt tikai ugunīgam garam, kurš saistīts ar Hierarhiju gadu tūkstošiem. Tūkstošiem gadu ilgst augsta sprieguma ugunīga darbība. Tūkstošiem gadu tiek kalta apvienotā apziņa. Tūkstošiem gadu saliedējas sirdis vienvienīgā kalpojumā. Negrozāms ir kosmiskais likums un jāsaprot, ka pēctecību apstiprina mūži. Ir daudzi, kas lūko piesavināties šīs cildenās tiesības, bet Kosmiskās Tiesības pieder Ugunīgās Pasaules jaunradītājiem. Tādēļ cilvēcei jāattīra apziņa, lai saprastu pēctecības cildenās tiesības.

174.

Starp Mācības uztvērējiem ir daudzas gultnes; katrai gultnei ir sava īpaša kādība un uzdevums. Bet Mācības domu Okeānu iespējams dot tikai caur pašu vistuvāko avotu. Ir daudz nozarojumu un vēstījumu paņēmieni, un gultņu īpašās kādības norāda uz atsevišķu uztvērēju aprobežotību. To ugunīgo Mācības domu okeānu uztvert spējīgo uztvērēju funkcijas ir Galvenās Augstāko Spēku apvienotājas ar Pasauli. Nav grūti izsekot, kā virzījušās šī Hieroiedvesmas, un nav arī grūti izsekot, kā gājuši Ugunīgās Apziņas Nesēji. Tādēļ jāšķiro gaišais varoņdarbs no aprobežotības. Patiesi, šajā varoņdarbā var nostiprināt cilvēces ugunīgo izpratni.

175.

Kas runās un piedēvēs sev Dzīves Mācību, tas ieslīgs melos. Mācības Sākotne ir ārpus cilvēciskajām robežām. Patiesība ierakstīta Bezrobežībā, bet katru dienu tā atklās jaunu sava mūžīguma hieroglifu. Neprātis ir tas, kas uz zemes piedēvē sev Dzīves Mācību. Augstākais Gudrais ieskata sevi par vēstnesi. Tiek sludināts nevis jaunais, bet stundai vajadzīgais. Mājas saimnieks aicina mielastā – tas nav nekas jauns, bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

izsalkušajiem tā ir dienišķā maize. Jo ļaunāk, ja kāds liks šķēršļus aicinājumam mielastā. Šķēršļu licējs kaldina sev važas.

176.

Gara kātība – tās izpazīšana apskatāma pēc tām darbībām, kuras sevišķi spilgti atklāj sirds dzīles. Tieši tur, kur nav lēnprātības, tur būs vietā viltvārdībai. Tur, kur netiek cienīta Hierarhija, tur būs vieta zaimošanai. Tur, kur Augstāko Spēku Norādījums tiek pielietots patvaļīgi, tur slēpjas patība. Bet, kur trūkst Ugunīgā Skolotāja, tur nebūs Mācības virziena. Nav iespējams izprast vareno Mācību bez Ugunīgā Skolotāja, bez gara traukšanās uz Skolotāja Pasauli. Ugunīgais Skolotājs ir ceļš uz Ugunīgo Pasauli. Tā izplatījuma rekordus pilda patvaļīgie Skolotāji, bet Vadošā Sākotne ir Ugunīgais Skolotājs. Nav ceļa bez Viņa, nav augšupejas bez Viņa, nav sasniegumu bez Viņa. To iegaumēsim, radot labāku nākotni.

177.

Palūkosimies, kā Uguns izzināšana dod ne tikai paātrinātu tuvošanos Visaugstākai Valstībai, bet spēj arī atkal atdot planētai tik ļoti nepieciešamo līdzsvaru. Pareizs ir kosmisko staru ceļš, bet bez sirds, bez psihiskās enerģijas šī atklāsme būs tikai aptuvena. Ievērojiet Mācības izplatīšanās plašo tīklu. Kaut arī cilvēki pa paradumam slēps avotu, tas nav svarīgi. Lietderīgi ir, lai Mācība pa negaidītiem ceļiem izplatītos visos zemes virzienos. Šāda pieaugums jau novērojama un tāda atziņa būs šodienas labākais vainagojums. Nebrīnīsimies, ka saknes aug neredzamas, bet tieši šī kādība kļūs par dzīvīguma drošo ķīlu. Vai gan iespējams izsekot Mācības ceļus? Magnets darbojas pēc saviem likumiem. Bet Es no kalna Redzu izplatījuma cementēšanos un ar to varu jūs apsveikt.

178.

Tikai nepārvarama interese atļauj iepazīt neizsīkstošo Mācību.

179.

Agni Puranas, Upanišadas un citi senie Nolikumi savās galvenajās daļās pilnīgi precīzi sniedz Esamības likumus. Vajag nevis noliegt, bet ļoti uzmanīgi ieklausīties Patiesības dzirkstīs. Divi metāli nav sakaļami kopā bez uguns, tāpat arī augstākās enerģijas strāvu iespējams pieņemt vienīgi ar ugunīgu sirdi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Neignorēsim labā dažādos avotus. Katrs, kas apraipa sava tuvākā tērpu, ir jau pats sevi nosodījis.

180.

Palūkosimies, kur ir atšķirība un kur līdzība starp Agni Jogu un parējām Jogām. Karma Jogai ir daudz līdzības, kad tā darbojas zemes elementiem, bet, kad Agni Joga iekaro tālo pasaulu atskārsmes ceļus, tad atšķirība top acīm redzama. Radža Joga, Žnana Joga, Bhakti Joga – tās visas sargās īstenības un tāpēc nevar iesaistīties nākotnes evolūcijā. Protams, Agni Jogam jābūt Žnani un Bhakti Jogam, un gara spēku attīstība padara viņu par Radža Jogu. Cik lieliska ir iespēja atbilst nākotnes evolūcijas uzdevumiem, nenoliedzot pagātnes gara iekarojumus! Var nedižoties ar jauninājumu, jo vienīgi elementu saskaņotība dod jaunas iespējamības.

181.

Ikviens cilvēks pieskaitāms kādai Jogai, kaut vai tās iedīgļa vai arī sakropļotā stadijā. Cilvēkus var sadalīt atkarībā no stihijām, tāpat tos var iedalīt arī atkarībā no Jogām. Svētulī nereti pazīst Bhakti Jogas kropļojumu. Neciešamā atletā – Hatha Jogu. Fanātiķī - Radža Jogu, liekulī – Žnana Jogu. Bet kas gan var būt augstāks par īstenas Jogas redzēšanu, kura savieno zemes apziņu ar kosmisko pulsu! Vai iespējams iedomāties kaut ko, kas atvietotu iemiesotā gara pamattiekšanos, kaut ko, kas aizpildītu, astrālo saprašanu, kaut ko, kas attaisnotu cilvēces esamību? Bet Agni Jogas studēšana tuvina cilvēku tālajām pasaulēm.

Cilvēks, kas devis dzīvei īsteno Jogu, līdz ar to pilda savu lielo uzdevumu. Tā mūsu priekšā ir Agni Jogas pamati.

182.

Hahta Joga nav uzskatāma par patstāvīgu. Gara izpausme to pārvērš Radža Jogā. Nevar nosaukt nevienu, kas būtu sasniedzis panākumus ar Hatha Jogas palīdzību. Pie tam tumsas palieku pasaulē Hatha-Jogas sasniegumi, īpatnējā veidā nostiprinādami astrālo ķermeni, var kļūt pat kaitīgi. Faķīri var pielāgoties tumsas palieku pasaulei un nemanot vājināt domāšanas augšupeju. Pat nekustīgs apcerētājs var sasniegt vairāk, jo doma ir esošā Radža. Tā daiļumu rada domas zibens. Tā, protams, liesmojošais bhakti aizdedzinās ar savu domu jaunas pasaules un žnani pakāpe būs tikai radži-bhakti smaids. Tāpēc Hatha un Žnana nav patstāvīgas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Kurš zinātnes gudrais gan nekļūs par mīlestības valdnieku?

183.

Agni Joga prasa sevišķu atjautību. Tā nevar izpausties ar fiziskās mehānikas palīdzību, kas dažādos veidos pielietota citās Jogās. Tādu stihiju kā Uguns, šķiet fiziskajiem likumiem vajadzētu ņemt vērā ne mazāk kā citas stihijas. Bet Agni būtība pakļauta tik smalkiem likumiem, ka fiziski tā ir neizsakāma. Tāpēc jāpieliek visa izsmalcinātā atjautība, lai izsekotu ugunīgajām zīmēm. Tāpēc var saskatīt, cik bieži Hierarhija sūta Ugunis, bet cilvēki necenšas tās uztvert un pielietot. Ugunīgā likumība gulst cilvēka dzīves pamatā – iedzemdēšana, dzemdēšana un visi akti, kas pakļauti Agni, neizraisa izbrīnu kā Neizsakāmā manifestācija. Var ilgi klejot ap mehāniskajām ierīcēm, bet virzīties nākotnē iespējams tikai izpazīstot Agni. Kad pamirs veseli kontinenti, kā gan bez jaunas enerģijas varēs atrast jaunus mājokļus? Nepieciešami sagatavot garīgo apziņu lieliem Zemes apvērsumiem – tas labākajā gadījumā; bet ja mēs pie pēdējās robežas sastapsimies agrākajā melnajā naidā, tad cilvēki būs tikai pulvera pagrabs. Tāpēc atjautīgi padomāsim par Agni.

184.

Dzīvajai Ētikai jāieviešas ikdienas dzīvē. Ja Dzīvo Ētiku nepieņems, tad briesmīgu seku virkne var parādīt savu spēku.

185.

Joga, kā augstākā saite ar kosmiskajiem sasniegumiem, pastāvējusi visos laikos. Katra Mācība satur savu, evolūcijas pakāpei pielietojumu, Jogu. Jogas cita citu nenoliedz. Kā viena koka zari tās izplata ēnu un atveldzē tveicē nogurušu ceļinieku. Jaunu spēku pilns ceļinieks turpinās ceļu. Viņš nav nolauptījis neko svešu, viņš nav sakropļojis tiekšanos, viņš saņēmis izplatījuma svētību, viņš devis brīvību nolemtajiem spēkiem, viņš ir saņēmis savu vienīgo īpašumu.

Neizvairieties no Jogas spēka, bet ieviesiet to kā gaismu neapzinātā darba mijkrēslī.

Nākotnes labā ceļamies no miega. Nākotnes labad atjaunojam tērpus. Vispirms liksim lietā dzīves padomus, bet tad izrunāsim tuvākā laika Jogas vārdu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Mēs izdzirdēsim uguns stihijas soļus, bet būsīm jau sagatavojušies pārvaldīt liesmu viļņus. Tāpēc Mēs apsveicam vecāko – Radža – Jogu un apstiprinām nākamo – Agni Jogu.

186.

No mazākā līdz lielākajam, no ikdienišķā līdz pat pasaules apjomiem maldāties, bet neviens nenosauks to par niecību un sekas nekad neizrādīsies nepareizas. Kāds jautās – kādēļ Mācība izkaisīta kā graudi? Atbildiet – tikai no dažādiem pavedieniem var izveidot sarežģītu zīmējumu. Jautās: kāpēc Mācībai nav nobeigtības pazīmju? Atbildiet – tāpēc, ka nobeigtība ir nāve.

Neierobežotu iespējamību apziņa dos jums uztveres mieru.

187.

Katra Mācības fāze atbilst īpašai cilvēces vajadzībai. Tagadni raksturo tikumības pagrimums. Mācības palīdzība jāvirza uz tikumisko pamatu stiprināšanu. Zinātnes atklājumi norobežojušies no ikdienas dzīves, rodas īpašs barbarisma veids, kas pārņēmis savā varā zinātniskos instrumentus. Augsti kulturālu darbinieku mazākums paceļas kā retas salas gara tumsības okeānā. Prasme lasīt vēl nav izglītība, tāpēc arī tiek dots padoms nostiprināt sirdi kā izplatības degpunktu. Tiek doti zinātniski un medicīniski norādījumi, lai tie palīdzētu veicināt miesīgo un garīgo atveseļošanos. Jo tiešāk šos padomus pieņem, jo spēcīgāka ir arī to iedarbība. Entuziasma dīglis izaug par brīnišķīgu iedvesmu. Labsirdības lāse izvēršas rosīgā labestībā. Mīlestības drumstala uzzied kā brīnišķīgs dārzs. Kas gan drīkst nosodīt gribu palīdzēt tuvākajam.

188.

No varavīksnes nedrīkst izņemt nevienu niansi. Tāpat arī Dzīves Mācībai nedrīkst atņemt nevienu posmu. Izveidojusies varavīksne dod pilnīgu prizmu, bet pilnīga Dzīves Mācība dod padomu visos ceļos. Ceļinieks vienlīdz rūpējas par mēteli kā par galvas segu un apaviem. Neviens neteiks, ka galvas sega tam vērtīgāka par apaviem vai otrādi. Tāpēc tāds, kas vienai Mācības daļai dod priekšroku, līdzinās ceļiniekam, kas aizmirsis apavus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Lai arī dažas lietas patlaban liekas nevajadzīgas, bet rītu tieši tās var atvieglot ceļu. Var sastapt cilvēkus, kam visvienkāršākais vārds jau būs labākā atslēga. Nav iespējams iztēloties cilvēku apziņu dažādību. Lai zinātāji labāk pagarlaikojas, nekā kāds uz visiem laikiem taptu atstumts. Jaunas pilnveidošanas iespējas ir negaidītas un jauni līdzstrādnieki nav viegli atklājami.

189.

Dzīvā Ētika paredz visus jēdzienus, kas vien ir Dzīves Pamatos. Lai Dzīvo Ētiku pielietotu dzīvē, vajag, vispirms, atrast sevī kādību, kura derīga, lai patiesīgi Kalpotu Hierarhijai. Patiešām, it visi svētuļi no Dzīvās Ētikas atkrīt vispirms. Nekāda bijāšana pret Priekšmetu, kas simbolizē Visaugstākā Attēlu, nepalīdzēs, ja nav patiesas godbijības. Mēs pazīstam svētuļus, kas vārdos pielūdz, bet klusē sirdī. Patiešām, šiem svētuļiem patīk runāt par svēto Attēlu, kas novietots kaktā vai uz galda. Dzīvajai Ētikai vispirms jāpierādās ikdienas darbības Ētikā. Dīvā Ētika palīdzēs saglabāt cilvēklīdzību. Šie ugunīgie likumi palīdzēs garam izprast Hierarhiju. Kalpošana var būt brīnišķīgs tilts starp Pasaulēm, jo Smalkā Pasaule nepalīdzēs smalkajām enerģijām ieskaust garu, ja gara sērgas nebūs izdzīvotas uz Zemes. Neder nekādi atdevības apliecinājumi, neder Skolotāja izpratne, neder Valdoņa godināšana tur, kur nav Dzīvās Ētikas izpratnes. Smalkajā Pasaulē nav iespējams atbrīvoties no saviem pārdzīvojumiem. Tāpat kā paša gaisma apgaismo apkārtni, tā arī paša tumsa aptumšo visu izplatījumu. Ceļā uz Ugunīgo pasauli jādomā par bargajām sekām, ja Dzīvā Ētika nav tikusi pielietota dzīvē.

190.

Celtniecībā jāievēro varenais samērs. Tiem, kas pieslējušies Gaismas Avotam, jāsaprot, ka kalpošanā Labajam gara degsme ir daiļums un vairogs. Bet tikai daiļuma nesēji pazīst visu Kalpošanas Cildenumu. Tāpēc jāpievērš uzmanība tiem, kas zaimo Mācību. Vairāk Mācības zaimotāju var atrast starp tiem, kas pieskārušies Ceļam, nekā starp ienaidniekiem. Jūs pareizi norādījāt uz neizpratni, kas dod triecienu Vairogam. Patiešām necienīgu paņēmienu pielietošana! Kas gan tas būs par sekotāju, kam Mācība ir tikai abstrakta parādība? Visas bēdīgās sekas jāizprot, patiešām, kā Dzīvās Ētikas pavirša izpratne. Ir ugunīga šī sirds, kas prot apvienot Kalpošanu ar Mācību. Mana Griba ir, lai Dzīvā Ētika tiktu ieviesta un Mācība attīrīta. Bez tā nav Ceļa uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

ugunīgo Pasauli. Cildenākais uzdevums ir nostiprināt jauno smalko apziņu. Mana griba nodod Tavai Manus Nolikumus.

191.

Cilvēki parasti nepavisam neprot pielietot viņiem doto Mācību. Kad tie sadzird it kā viņiem pazīstamas ziņas, viņi augstprātīgi iesaucas – atkal viss tas pats, visiem zināmais! Viņi necenšas sevi pārbaudīt, kā viņi šo pazīstamo ir izpratuši un pielietojuši. Viņi nevēlas padomāt, ka derīgā Mācība dota nevis kā jauninājums, bet lai izveidotu pienācīgu dzīvi.

Dzīves Mācība nav nedzirdētu utopiju sakopojums! Cilvēce pastāv ļoti sen; un gadsimtu plūsmā visdažādākās Gudrības dzirkstis lijušas uz Zemes, bet katram lokam ir sava atslēga.

Ja kāds var atzīt pašreizējo atslēgu par pazīstamu, lai priecājas un pateicas par viņam tuvo norādījumu. Tas liekas vienkārši, bet ir ļoti grūti. Cilvēkiem patīk klausīties jaunumos un saņemt rotaļlietiņas, bet retais ir ar mieru izkopt apziņu.

Tas nevar būt, ka kāda stihija nebūtu jau bijusi izvirzīta Mācībās. Arī Uguns minēta tūkstoškārt, bet tagad Uguns pieminējums nebūt nav atkātojums, jo tas jau ir brīdinājums par planētas likteņa norisēm. Neviens nesacīs, ka viņš savā sirdī jau sen ir gatavojis Uguns Kristībām, kaut gan vissenākās Mācības jau ir brīdinājušas par nenovēršamo Uguns laikmetu.

192.

Katra neatbilstība un nelīdzsvarotība ir haosa pazīme. Kad šādas pazīmes ir novērojamas zemākajā dabā, tad var cerēt, ka pārejot augstākajā stāvoklī tās spēš pārveidoties. Bet ko iesākt ar Zemes augstākajiem radījumiem – cilvēkiem, ja izrādīsies, ka viņi pārpilni vishaotiskākās nelīdzsvarotības? Neskatoties uz dažādiem, daudzos gadsimtos gūtajiem sasniegumiem, jābrīnās par nelīdzsvarotības pieaugumu. Neviens un nekas nespēj piespiest cilvēkus domāt par līdzsvarotības vērtībām. Visu tautu Mācības runā par Zelta Ceļu; bet tieši par to vismazāk domā cilvēki. Nelīdzsvarotībā un haotiskumā cilvēce sasniegusi Uguns sacelšanās tuvošanos. Bet pat uz pašas briesmu robežas cilvēki pretosies jebkuram derīgam pašsaglabāšanās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

padomam. Viņi kā vienmēr svaidīsies no visvecākā uz visjaunāko, kaut arī uz iluzionāro. Kā pasacīt, ka Agni Joga nav veca, ne jauna. Vienmēr un visuresoša stihija nav pakļauta noteiktam laikam. Uguns pie sliekšņa! Jāatgādina par tās sagaidīšanu un ir jāsaprot, ka vienīgi Agni – psihiskā enerģija, Ugunij tuvojoties, var būt vienīgais tulks.

193.

Tā var redzēt Kali Jugas beigas. Kur Satja Jugas sākums, tas atkarājas no cilvēces. Mēs zinām, ka Satja Joga ir nolemta, bet tās vieta un apstākļi var būt dažādi! Mani kareivji, Varu sapulcēt jūs atkarībā no lietderīguma un uzticības!

Cilvēks iekrita akā un aizklāja caurumu ar melnu sedzeni.

194.

Kāpēc Joga nosaukta par ugunīgu? Spilgtu dzīvi uzlabo spēks un ikkatruniecīgu parādību izdzēš. Uguns ir matērijas apskaidrotāja, citiem vārdiem sakot, kur uguns, tur arī pilnveidošanās iezīmes.

Mums ir pazīstamas parādības, kad sasprindzētā aura ir pievilksusi sev izplatījuma uguni un sākusi ietērties īpašā spīdumā. Tādā kārtā izveidojas cilvēka fiziskā saite ar vissmalkāko enerģiju. Bet jo augsti Mēs vērtējam spēju atmosfēras vidējos slāņos sajūst augstākās enerģijas un spēju just, kā uz cilvēku nolaižas neparastās iespējas.

Tumsības bedrēm nepieciešama stipra dezinfekcija, vienīgi uguns spēj izspiesties cauri šiem kaitīgajiem izgarojumiem. Bet, ja jums ieminēsies par uguns stihijas briesmām, tad atbildiet, ka briesmas ir varoņdarba vairogs.

195.

Ir daudz okultu grāmatu, bet vairums no tām šobrīd nav derīgas. Galvenais iemesls ir tas, ka tajās visur izvirza kaut kādus sevišķi izredzētos. Bet Mūsu Mācība attiecas uz visiem, visiem, visiem! Tikai šie aicinājumi, kas attiecas uz visiem, var atvietot abstrakto ētiku ar Dzīves Mācību.

196.

Straumē iebrīdušais iztausta, kur noturīgāki akmeņi, viņš saprot, kam un kad var uzticēt mācību. Dzīvības Putns – Gaišais Gulbis arī parāda jūtziņu, kur lietderīguma

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

robeža. Šīs robežas nosacīšana nav cilvēka vārdu varā, to var neapstrīdami izjust, bet tā nav mērojama ne ar kādiem fiziskiem līdzekļiem. Tā rodas liels pārbaudījums ikvienai nodevībai. Liels pārbaudījums arī bezmājības ietveres ziņā. Par cildeno bezmājības sajūtu var atskanēt daudz zobgalību. Zemes prātam katrā ziņā vajadzīgs mājas jēdziens. Ja kāds iedrīkstēsies ieminēties par Gaismas Mājokli, to ieskatīs kā neprāti, tāpēc zemes māju nomaina ir derīgs jēdziena paplašinājums. Liels pārbaudījums arī tas, lai ietvertu katras jūsu domas sadzirdēšanu. Zemes noslēpumu nožēlojamais jēdziens ierāvis cilvēkus daudzos maldos. Lepnības un patības izjūta protestē pret to, ka noslēpuma nav, bet Gaismas Hierarhijas līdzstrādnieki saprot šo sadarbības pakāpi – esmu gatavs, viņš saka, un steidz atdarīt sirdi. Visu pārbaudījumu sekmīgas veiksmes iespēja mājo mūsu sirdīs un izpaužas kā mīlestība uz Valdoni. Kad mēs mīlestības pilni, vai tad vēl eksistē šķēršļi? Jau pati Zemes mīlestība dara brīnumus. Vai gan ugunīgā mīlestība uz Hierarhiju nepavairo spēkus? Šie spēki palīdzēs pārvērst bezmājību brīnišķajā Mājā, diženajā un bezrobežīgajā! Labklājības miglājā nevar domāt par brīnumdaiļajiem izplatījumiem. Saka, ka bads esot traucēklis ceļā pie Dieva, bet piemetināsim arī, ka labklājība ir tumšie ūdeņi. Kas izpratīs starpību starp badu un labklājību, tas iekļausies straumē. Bet, kas pieskarsies Gaismai, tas pārvērtīsies par Dzīvības Putnu. Kamēr Dzīvības Putns ir tikai poētiska abstrakcija, tikmēr gars vēl nav gatavs.

197.

Ja paskaidrotu plašāk Jogas nosacījumus un uzdevumus, tad to skaits, kas vēlētos pievienoties nebūt nebūs tik liels. Drausma būs viņiem atteikšanās no patības; kad Jogs turpretim jūtas gluži tāpat trūkumā kā pārpilnībā; kad viņš jūtas tikai kā līdzekļu pārzinātājs; kad Jogs kā savu izjūt uzdevumu rast labumu Pasaulei un kopību ar Augstākajiem Spēkiem – kā savus svētkus. Tāds dzīves veids, uzņemoties uz sevis visus apkārtējās nepilnības grūtumus, ne daudziem būs pa prātam. Ne katrs vispār prot domāt par nākotni, mierinot sevi nesaprotamiem Rakstu burtiem. Mums nevajag pārāk daudz domāt par zemes lietām, bet nekur nav teikts, ka mums nevajadzētu domāt par nākotni. Bet doma par nākotni jau ir vārti uz Bežrobežību. Tāpēc domājiet par nākotni un variet būt pārliecināti, ka Hierarhija šo domu atbalstīs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

198.

Par to, kā pielietot savas kādības kalpošanā. Par maz sacīt – esmu atnācis un gribu kalpot, jo gatavība kalpot uzliek māceklim pienākumu apgūt gara disciplīnu. Nepietiek pasacīt, ka pieņemti visi Mācības Norādījumi, jo tikai dzīvē var pierādīt Norādījumu pieņemšanu. Ja zemes sfēra uzliek stingrus noteikumus, tad gara pasaule uzliek par pienākumu dzīvē tiekties pieņemt Hierarhijas Nolikumus. Noteikta tiekšanās kāpina gara spriegumu un norūda patiesai Kalpošanai. Aicinājuma apstiprinājumu vajag nopelnīt. Aicinājumu vajag izprast, vajag atbrīvoties no daudzām nastām, tā jāizprot patiesība par tuvošanos Mācībai. Vajag saprast atdošanas skaistumu, jo bieži Zemes atdošana vien nenostiprina “Kausu”.

199.

Daudz runā par Samadhi, bet vai gan daudzi izjutuši šādas ekstāzes dažādās pakāpes? Šāds prieks atbrīvo no jebkādam bēdām, tāpēc šāda prieka ceļš ir Patiesības ceļš.

200.

Gaismas Mācības pārļu virknes atskārsme veido vērtīgu pavedienu augšup. Pasauļu miljardi lai pasargā mulsinātājus no bojā ejas noliedzot.

201.

Dzīves Mācība visos laikos nepārtraukti tiek izlieta pār Zemi. Nav iespējams iedomāties Zemes esamību bez šīs saites ar Neredzamo Pasauli. Kā glābšanas ekskurss, kā vadoša gaisma Mācība stiprina mūsu pacelsmi pāri tumsai. Bet Svētdeves straumē kā jūras viļņos var samānīt ritmu ar sevišķiem izšķirošiem kāpinājumiem, tad parādās Mācības. Tā var izskaidrot visus šīs pasaules paisumus un bēgumus, citiem vārdiem – uzzīmēt Esošā evolūciju.

202.

Ikviens, kas lasījis Mācību, ar sirdi spēs izjust, kur viņa ceļš.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Sveicam visus, kas atnāk Mācībai par svētību, bet priecājamies par tiem, kas Mācību padarījuši par savu dzīvi.

Gara valdnieks priecājas par katru gara bruņojuma pilnveidošanas iespējamību. Viņš vairs neatkārtos reiz pielaisto kļūdu un katra atmetā un izpirktā kļūda ir solis uz priekšu, kas tuvina nolemtajam.

Ejiet gaiši. Man prieks vadīt smaidošos. Attapība – Manu mācekļu īpašība.

203.

Mācības atslēga katram jāatrod savā sirdī. Pasaules Mācības izpratne var ierosināt gara jaunradi. Skolotāja Tēls var norādīt apskaidrotu ceļu uz kosmisko Plašumu.

Cilvēces Brāļi, trauksmīgais varenais Spēks, bet cilvēcei grūti atzīt rupjās redzes neapliecināto. Kad pienāks laiks apstiprinājumam, ka jūtziņa stiprāka par aci, tad atmodīsies cilvēka gara apziņa, nojauta un jūtīgums.

204.

Lai Mācības lasītāji biežāk pārbauda savu izpratni. Nevien iesācējam, bet katram vajag rūpēties par savu apziņu. Saka, ka apziņa sliecas uz involūciju, tas tikai nozīmē, ka apziņu kā vissmalkāko vielu vajag pastāvīgi apgādāt ar barību.

205.

Mācības ķīla ir prieks. Radošais darbs ir lietderīgs tad, kad tiecoties pēc daiļuma izpausmes, gars parāda Bežrobežības izpratni. Ieskatu, ka izsmalcinātās apziņas atspere nostiprināsies ar pausto Mācību.

206.

Prieka spēks, kādu mēs izjūtam pirmo reizi tuvojoties Mācībai ir pareizā mēraukla mūsu gatavībai uzņemt Gaismas Mācības pamatus. Glabājiet šo prieku un atzinību cauri dzīves ikdienai, jo tas ir ātrākais ceļš tai apziņas paplašināšanai, kas ir Mācības mērķis!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Lasot Mācības grāmatas, vienmēr visu viņā teikto lūdzu attiecināt vispirms uz sevi. Ļoti daudzi lasa Mācību, bet domā, ka daudz kas viņā teiktais ir domāts kādam citam, bet ne viņiem. Un visbiežāk nepamana un atmet tieši to, kas galvenokārt skar viņus un ar to bezgalīgi pagarina savu virzīšanos uz priekšu. Bet īstenais māceklis visu attiecinās uz sevi. Un, patiesi, kas var teikt, ka viņā nav tās vai citas labās vai ļaunās īpašības, kaut vai iedīglī? Attiecināt visu Mācībā teikto uz sevi, mēs līdz ar to iedziļināsimies savā būtībā un atradīsim sevī daudz ko, kas mums pašiem būs kā pārsteigums. Šie negaidītie atklājumi, kad gars ir cieši nolēmis iet pa Mācības pilnveidošanās ceļu, ļoti palīdzēs visam tālākajam.

Tāpat ir jāzina, ka no mācekļa tiek prasīta pilnīga uzticība tur, kur viņam šobrīd vēl kaut kas ir neskaidrs. Tālākā apziņas paplašināšanās gaitā daudz kas tāds, kas dažreiz šķitis pat pretrunīgs, atrod savu vietu.

207.

Mācība un Kalpošana vispirms paredz apziņas paplašināšanu, kas pamatojas uz sekošanu Mācībai un Skolotāja godināšanu. Gremdējoties Bezrobežības pētīšanā, vispirms jāapjēdz mīlestības un uzticības bezrobežība. Vajag saprast mīlestības un atdevības bezrobežību kā pirmo soli uz Kalpošanu un Jogu. Bet izturēšanās pret Skolotāju kā pret ikdienas lietu nevedīs pie sekmēm. Svēti, bezrobežīgi audzēsim mīlestību un cieņu pret Skolotāju kā dziedniecisku līdzekli atdzimšanai.

208.

Kas grib peldēt, tam bezbailīgi jāmetas ūdenī. Kas nolēmis iepazīt Agni Jogu, tam jāpārveido ar viņas palīdzību visa dzīve. Kāpēc cilvēki domā, ka Jogai var ziedot daļu laisko vaļas brīžu, visu pārējo laiku paliekot netīrajās domās? Patiesi, ikvienam darbam jābūt šķīstījošas ugunīgas tiekšanās pārņemtam.

Iesāciet kā tēlnieki pieskarties neapstrādātās matērijas dažādajām pusēm. Pēkšņi nenogurstoši izšķīliet dzīvības ugunis dzirkstis no haosa virsmas.

Visapkopojošākā Joga uzliek par pienākumu veidot visu dzīvi attiecīgā, ārēji nemanāmā disciplīnā. Ja šī neatvietojamā disciplīna spēj kļūt nevis par važām, bet pārvērsties atbildības priekā, tad pirmos Vārtus var uzskatīt par atvērtiem. Kad būs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

atskārsta sadarbība ar tālajām pasaulēm, tad atvērsies Otrie Vārti. Bet, kad būs izprasti evolūcijas pamati, tad nokritīs Trešo Vārtu aizšautne! Beidzot, kad būs kļuvusi saprotama sabiezinātā astrāla priekšrocība, tad kritīs Ceturto Vārtu šautra. Līdz ar šo pavirzīšanos uz priekšu aizdegas zināšanu centru ugunis un smalkāko enerģiju zibeņos atnāk jūtziņa. Tāpēc saudzējiet izziņas uguni un sargājiet augošo spēku.

209.

Ir vajadzīga tieši saudzība, tiklab attiecībā uz lietām kā arī uz garu. Jūs nespējat aprēķināt visas strāvu straumes. Protams, viss tikai pagaidām, bet gars norūdās viesuļos.

210.

Jāatmet visi spriedelējumi par abstrakto ētiku. Labs ir tas, kas veselīgs visās dimensijās. Mēs prasām, lai katrs, kas uzsāk Mācības ceļu, vispirms būtu vesels garā. Vai ir iespējams ļaunumā tuvoties Gaismai? Patiesi, Gaisma atklās ikvienu ļaunuma drupatiņu.

211.

Varenā Agni Joga, protams, dota cildenās harmonijas nostiprināšanai. Tālab dzīvības norise visu ugunu piesātinātā. Tā katra enerģija ieviešas dzīvē un varenā matērija apvienojas ar garīgajiem centieniem. Tā stari kāpina harmoniju.

212.

Kustība uz evolūciju paredz visu centru saspringtību. Ikvienas tautas progress atkarājas no centra tiekšanās. Cilvēce savas pakāpes uzcēlusi uz centru likuma un patiesās saspringtības noliegsmes pamata. Gara augšupeju sasprindzina visaugstākie centri. Tāpēc kustība evolūcijas virzienā var sākties tikai tad, kad gars atskārtīs uguns varenību. Uguns un centru izpausme dos cilvēcei jaunu zinātni. Sirds jaunradi sasprindzina “kausa” centrs. Tādējādi no gara saspringtības un “kausa” uzkrājumiem atkarājas uguns virzība uz priekšu. Cilvēce, apžogojusi sev nolemto pasauli ērkšķiem, protams, pazaudējusi ceļu. Mūsu Mācība dod cilvēcei spārnus un ceļu uz Bežrobežību.

213.

Kas ar Mācības palīdzību iedziļinājies piešķirtās laimes būtībā, lai iet stingrā gaitā, izprotot, kā, uz šī akmens pamatota, atdzimst cilvēces lielākā cerība. Kā lūgšanā gaidīsim mums nolemto.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

214.

Lūk, runājam par tiešu tiekšanos uz Mums. Runājam par lietderīgumu un veiksmi, kas izriet no tādas tiekšanās. Liekas, būtu kārdinoši izmēģināt šo līdzekli, bet vai gan daudzi cenšas iet šo ceļu? Un tomēr katrs, kas izmēģinājis Mūsu panaceju, sacīs, ka Mūsu padoms ir godprātīgs. Tas apstiprinās vienmēr un visur, ka, kamēr viņa domas bijušas ar Mums, to pavadījis sekmīgums. Katra neveiksme bijusi sidraba saites aptraipīšanas sekas. Cik brīnišķīgi būtu, ja ikviens, dienu nobeidzot, pajautātu sev, kāda šajās stundās bijusi viņa domāšanas kādība. Cik spēcīgs tas kļūtu, apzinoties, ka viņa domas ir nostiprinājušas saistības pavedienu. Necienīgu domu uzplūsmu tad varētu tūdaļ iznīcināt. Bet ar cilvēkiem ir tā, ka tie klausās nedzirdēdami un lasa ne vairāk kā ar acīm.

Tāpēc vēlreiz ieteicu pārvērst Mācību par dienišķu vajadzību. Ieteicu novērot, cik sekmīgas visas apkārtējās norises. Ciešākos nogrupējumos sevišķi jāseko savstarpējiem nodomiem, lai nesmagotu un nepārtrauktu strāvu. Daudzas Mācības ieteic šo vienkāršo disciplīnu, bet katrā grāmatā tas jāatgādina, jo pats nepieciešamākais, pats vajadzīgākais dzīvē netiek pielietots.

Un Mums liela laime, ja kādam varam uzticēties tāpat kā sev. Tik stiprs ir atvērtas sirds cietoksnis.

215.

Izjaušu ik mirkli, kas jums noderīgs. Mūsu rindas stāv kā siena; smaids kā blāzma atplaiksnī ikvienā Sejā pie katras jūsu izdevušās kustības. Kā dārznieks, izpazīdams tumsību rūpējas, lai dārzs pārklātos ziedu pumpuriem, tā arī Mēs sekojam katrai izredzēto roku kustībai. Ikkatra attapība Mums sagādā prieku, jo vairogs kaldinājas abpusēji. Plašs ir Mans darba lauks, ikvienam tur dota vieta. Ar skata plašumu atmērīsim savu gabalu.

216.

Tuvojoties Mācībai un pievēršoties cilvēces Vecākajiem Brāļiem, nepārkāpjamo okultu likumu ietekmē, mūsu patiesā būtība izpaužas daudz ātrāk un uz āru izpaužas tādas mūsu īpašības, kas citos apstākļos būtu palikušas mūsos snaudošā stāvoklī, varbūt pat līdz nākošajiem iemiesojumiem. Atcerieties, ka "Austrumu Kausa"

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

26.vēstulē teikts: “Līdzīgi tam, kā lietus gāze nevar padarīt auglīgu klinti, tāpat arī okultā Mācība neatstāj iespaidu uz neuzņēmīgu prātu, bet kā ūdens attīsta Karstumu nedzēstos kaļķos, tāpat arī Mācība izraisa aktīvai darbībai katru mācekli snaudošo neapzināto potenci.”

Okultajā sfērā tas ir negrozāms likums, tā iedarbība ir jo spilgtāka, jo nopietnāka un patiesāka ir mācekļa izteiktā vēlēšanās un jo dziļāk viņš izjutis uzņemtas saistības tiešamību un nozīmi.

217.

Sena Gudrība saka: “piesauc cīņas mirkli, nebaidies grūtību.” Tur, kur izvairīšanās, tur nav glābiņa, bet tikai novilcinājums. Tie, kuri nav baidījušies kļūt par mūžīgās, bezrobežīgās kustības dalībniekiem, patiesi var kļūt par karavīriem. Gatavība, ritma steidzīgums ieraus viņus Kosma zaigojumā.

Mums jāpierod pastāvīgai kaujai un jāiemīl tā, jo cīnās katrs Kosma atoms! Nostiprinājuši vienu uzvaru, lai esam gatavi nākošai vēl lielākai, jo, augot mūsu apziņai, aug arī mūsu darbības, un kaujas lauks vēršas plašāks un atbildīgāks. Visā Kosmā notiek bezgalīga cīņa, un mēs visi, redzami un neredzami, esam tajā iesaistīti. Ir laiks to apzināties, jo šī apzināšanās, norūdot mūsu garu, padarīs mūs par drošiem uzvarētājiem. Augstākās Gudrības vadīti, kas rāda mums virzienu, mēs pāriesim visus bezdibeņus. Un šķietamības neapzīlbināti, priecīgi un gaiši varēsim raudzīties mums zināmajā nākotnē. Kur vēl ir tādi laimīgie, kas var teikt to pašu? Padomājiet, kādas priekšrocības mums dod šī zināšana! Kādu pārliecību tas piešķir visām mūsu darbībām un apstiprinājumiem! Vai tā nav augstākā laime, pilnīgi apzinoties notiekošo un zinot nolemto, virzīties uz mērķi, uz vēl lielākiem apziņas paplašināšanas sasniegumiem, lai labāk kalpotu vispārības labumam.

Tā tad ķersimies pie visu mūsu enerģiju transmutācijas. Sāksim ar vissīkstāko egoisma enerģiju. Ar šo patības nikno drakonu, ar visu tā asti: - iedomību, varaskāri, patmīlību, jūtību, dusmošanos, baiļošanos, šaubām un tamlīdzīgiem greznumiem. Un aizvietosim to ar vienības apliecinājuma spārniem, Hierarhijas atzīšanu, ar uzdoto darbu pilnīgu nostiprināšanu, ar iecietību un pareizu norādījumu atzīšanu un noslēgsim ar pilnīgu uzticēšanos līdz galam. Visa šī transmutācija atvieglos tad, kad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

sirds deg mīlestībā un uzticībā uz Aicinātāju, kas aicina mūs celtniecībai un kas norādīs ceļu uz Torņiem!

Katrs brīvs mirklis jāizlieto progresīvai darbībai, dārgumu uzkrāšanai, Mācības apgūšanai, kura vēl arvien ir tik maz apzināta un pielietota. Katra rindiņa izraisa tik daudz jautājumu, salīdzinājumu un prasa tūlītēju pielietošanu ikdienas dzīvē. Bet kas ir pielietots?

218.

Protams, pat jau pieskarsme vien "Dzīvās Ētikas" Mācībai paplašina apziņu un, saprātīgi tās pamatus liekot lietā dzīvē, zemes ceļš kļūst vieglāks. Bet iegaumējiet, ka ziedošanās kalpošanai cilvēces labā prasa pilnīgu pašizliedzi, proti, varoņdarbu. Vai gan daudz ir to, kas spēj pacelt Pasaules Nastu? Tāpēc pārbaudiet sevi visos dzīves apstākļos.

Ja jūsu apņemšanās dziļa, tad pārbaudījumi nevilcināsies un jūsu priekšā nostāsies daudz psiholoģisku problēmu, kas jums būs patstāvīgi jāatrisina.

219.

Agni Jogas Mācībai vajadzīga pastāvīga degšana. Dažreiz nepieciešama atpūta no izpaušumiem, bet iekšējā uguns neizdziestoša. Neizdziestamības simbols uzrādīts daudzās Mācībās kā atziņas pakāpe. Jāpierod pie uguns pastāvīgas izpaušmes. Norādījumus no ārienes nebūs īstais ierosinātājs. Mūsu liesma deg kā ugunskurs un ir necienīgi to traucēt. Milzumu daudz sīku detaļu un aizraujošu mēģinājumu izraisīs uguņu aizdegšanās. Mācība var paredzēt virzienu, bet nedrīkst sasaistīt ar nedzīviem rituāliem. Ievērojiet, kad rituāli kļuva sarežģīti un bez dzīvības, sāka pagrimt visnozīmīgākās mistērijas. Mācība var dzīvot tikpat brīvi kā izplatījuma liesma.

220.

Ar garu noturiet Mācību, tikai gars spēj novest pie Dieva Valstības Zemes virsū.

Tikpat vienkārši kā Mani Vārdi, pienāks arī Gara Valstība.

Tikpat vienkārši tiks aizslaucītas pērnās ziemas sausās lapas.

Pagājības nav, ir tikai nākotnes gaisma – ar to ejiet.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Saprotiet Mācību visā spārnu vēziena plašumā. Pie Manis ved tikai augšējais ceļš, ejot pa apakšējo – nerasniegt. Manus Norādījumus paturiet kā gudrības atslēgas.

Pacelieties vispārdrōšākajās domās, jo Es ar zibeni esmu pacēlis jūsu telts stūri.

Garā aizmirstiet niecību. Lemtā Gaisma ir liela! – Tā ejiet.

221.

Kā gan jāpieradinās pie visa garīgā izpratnes. Nav ko gaidīt no sirds, ja garīgā apcerē mūsu domāšana nejūtas kā labākajos svētkos. Mums jāsasniedz tā pakāpe, kad mūsu būtība izstaros gaismu, tad arī būsīm īstenis augstāko pasaulu līdzstrādnieki. Izlejoj Svētdevas gaismu, mēs esam ir ārsti, ir radītāji, ir aizstāvji Hierahijas lejupejošā līnijā. Vispirms redz ārējo gaismu, tad apzināties to iekšienē, un tikai pēc “lāpas” iedegšanas varam izstarot gaismu.

222.

Jautās – kādas ir jūsu debesis? Sakiet – darba un cīņas debesis. No darba dzimst neuzvaramība, no cīņas – skaistums. Jā, šodien jau Sacīju – Pats eju! Tieši Manas bultas laižas uz Manu Pasauli un daudzkrāsainās atvases gaida dārzniekus. Uz sienām Manas zīmes un čukstos Mana dvesma. Lai krūmi aug nevaldāmi, - izretināt vieglāk nekā sadēstīt. Nebīstieties nekā. Mūsu ziedi ir dažādi, bet ar Valdoņa balsi ieviesīsiet kārtību. Ievērojiet kā zeļ Mūsu lauks. Vajadzīgie asni ir zaļi, sausie nokrīt un kļūst melni. Var jau zīmēt jaunās cīņas karti. Pievienosit garīgās cīņas apgabalus un agrākās lepņības kalnus melnus zīmēsiet. Kā jau sacīju – labāk ar skrandaiņiem nekā ar liekuļiem. Pierodiet gara uguni redzēt acīs. Frakai atņemta cīņas zvaigzne, kura mirdz uz kaftana. Lai šodien paturam prātā darba un cīņas debesis.

223.

Cilvēki pulcējas klausīties Mācības Balsi. Tie bieži bija dzirdējuši par viņiem lemto dārgumu. Daži spēja dārgumu iedomāties vienīgi kā dārgu metālu. Kāds pat bija pašuvis garu maku savai daļai. Bet laiks ritēja, dārgums neparādījās. Runāja, ka dārgums tuvu, bet pacietība bija īsāka par garo tarbu. Cilvēki uzticēja kādam noklausīties Mācību, kamēr paši aiziešot uz tirgu. Aizgāja, nožēlodami zaudēto laiku. Dažs bija palaidis garām parādu ievākšanu; dažs nokavējis precības; dažs bija aizmirsis iesūdzēt apvainotāju; dažs nebija paguvis pacelt ienākumus; dažs bija nokavējis lētās cenas; dažs pazaudējis Radžas labvēlību. Ar vārdu sakot, - visiem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Mācība bija atnesusi zaudējumus. Aizvainotie drūzmējās tirgū, smīnēdami: “kur tad palicis tas solītais dārgums? Mākonis mums bija apsolīts un tas pats bez lietus.”

Sacīja Mācības Balss vienīgajam palikušajam: “Ko tad tu nebaudies nokavēt tirgus laiku? Visu pārdos bez tevis un, līgumus slēdzot, tavu vārdu aizmirsīs. Kas gan teica, ka dārgums nebūs no mākoņa?” Palikušais atbildēja: “Neiešu prom, jo dārgums man dārgāks par dzīvību. Pasludinātais labums nevar būt mākoņi.” Balss sacīja: “Vai nebaudies, ka apklusīšu?” – “Nevari apklust, jo Tu esi pasludinājis Bezrobežību.” – “Vai nebaudies Manas nodevības?” – “Nē, drosmē un gaisma ir Tavi ķīlnieki”. – “Vai nebaudies, ka dārgums Manā valodā nozīmē slazdus?” – “Arī bez vārdiem Izplatījums galvo par dārgumu.” Balss sacīja: “Gudri, tu esi nenogurdināms. Tur, kur dzirdēji Mācību, tur ir arī Dārgums. Piecelies, neej tālu. Pacel sēdekļa akmeni. Pieņem Svētības mākonī un no zemes tās zeltu. Kas līdz galam noklausījies, tas saņem. Drosmīgais nenovirzāms. Savākušais pievieno.”

224.

Patiesi, kā pārli sargājiet Mācību. Kā dienas prieku un kā rūpes par augšupeju paceliet nolikumu grāmatu. Paceliet Mācību augsti kā sardzes zobenu. Vai gan ap dzīves Nolikumu drīkst nevērība ložņāt. Kā gan citādi pārveidosim savu dzīvi? Kur atradīsim pielietojumu gara valstij, kas mūsos dzīvo?

Saskaitīsim necienīgi pavadītās dienas un šausmās nodrebēsim. Saskaitīsim Mācībai neatdotās stundas un sāksim raudāt. Vai gan var stundu Mācības pārdot par maisu zelta? Vai var samierināties ar gara tumsības tērpu, kad skaistuma hitons Pasaules Mātes ziediem izrotāts? Kā varam pavadīt dienu parasti, kad ceļā dārgumi izkaisīti? Vajag pierast pie dzīves neparastās izpausmes.

Tikai magnets pievelk metālus. Tāpēc jādod barība gara magnetam. Bez barības gars neieraudzīs, cik durvju atvērts.

Saskaņā ar vielu apmaiņas likumu nepieciešami radīt saņemšanas un atdošanas straumi. Nedrīkst domāt, ka reiz lasītais jau palicis apziņā. Nav derīgs dārznieks, kas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

tikai vienreiz dārzu apmeklētājs! Vajag saprast zīmes, bet tālab tās jāpadara par savām. Savējā grāmata stāv tuvu un skaists ir cieņas jēdziens, ar ko pārveidojas dzīve.

Sūtām novēlējumus rūpēties par Mācību!

225.

Viena lieta ir uzklaustīt, otra – paturēt atmiņā, trešā – pielietot. Mācība palīdzēs noiet līdz trešajai robežai. Tāpat Mācība palīdzēs izklūt no Zemes rēgu novadiem, palīdzēs uztvert parasto kā neparastu. Kad šī vienkāršā patiesība būs izpaudusies, tad vairs nebūs tālu no varoņdarba un nākamais solis būs pacelšanās pārzemes sfērās. Var sacīt varoņdarba meklētājiem – galvenais, atdodiet sevi. Nolikātā stunda tuvosies tikai ar varoņdarbu. Kad varoņdarba prieks pilda kausu, tad ir veiksmē. Protams, šim priekam nav nekā kopīga ar teļa prieku, kas ar lēcieniem izposta puķes. Varoņdarba prieks pazīst visus darbus un briesmas, tas pāriet tiltu tikai vienreiz un ar gaismas mirdzumu apžilbina ienaidnieku.

226.

Cik daudz enerģijas ietaupām, ja izvairāmies no virsmas rēgiem. Mūsu Mācība rosina izzināt dabas pilnīgās parādības, uzskatot cilvēku par dabas daļu. Jau varējāt novērot, ka Mūsu Norādījumi attiecas uz notikumu dziļāko jēgu. Ikviens varēs atcerēties, kā viņš nejaušību noturējis par pamatiem, radīdams gluži patvaļīgus priekšstatus. To pašu var sacīt par uguns stihiju. Kāds nedomādams spriež – “vēcēvi dzīvoja bez jebkādas uguns un aizstaigāja uz kapsētu kā cienījami pilsoņi. Kāda man daļa gar uguni! Lai par to domā mans pavārs!”

Bet domājošais apsver – “no kurienes neizskaidrojamās epidēmijas, kas izkaltē plaušas, rīkli un sirdi? Pāri visiem cēloņiem ir vēl kaut kas, ko ārsti nav paredzējuši. Nevis dzīves apstākļi, bet kaut kas no ārienes plauj pūļus.” Šādā vērīgu novērojumu ceļā var nonākt pie slēdziena bez aizspriedumiem.

227.

Cilvēks, kas izglābts, iedomājas esam bojā gājis. Jau bojā gājušais domā, ka tas uzvarējis. Pa visu pasauli ložņā domu sekums. Nomodā cilvēki rēgu ielenkti. Var saskatīt veselu tautu bezprātu. Mācība var atdarīt daudziem acis un atgādāt pamatu negrozāmību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

228.

Nevajag meklēt tālumā to, kas ir tuvu. Kādu nelabojamu postu cilvēcei atnesuši tālie meklējumi maģijā! Savas apziņas izkopšanas vietā šie meklējumi ierobežojas ar svešiem vārdiem, nepazīstot pat šo vārdu nozīmes un ritmu. Kas cits gan vēl tik ļoti pretojas evolūcijai kā maģijas sastingušās formulas? Visvairāk Astrālo pasauli no iemiesotās pasaules atšķīra ar maģijas paņēmieniem.

Tās maģijas formulas, kuras darītas zināmas, ir melu rezultāts. Tajās ir atstāts kaut kas tāds, kas tālāk pasniedzams mutvārdiem. Jogs, protams, ir maga pretstats. Mags balstās uz sastingušiem vārdiem, jogs pastāvīgi ieelpo jauno Kosma elpu. Viens ir vecs kopš dzimšanas, otrs – jauns visos pārveidojumos. Viens mēģina dot triecienu ar svešu vārdu, otrs satriec ar brīvu domu. Viens aizstāvas ar nožēlojamu asmeni, otrs – sava skatiena bruņu segts.

Jogai nav nekā kopēja ar maģiju.

229.

Rietumos parādīties daudz jogu, prestidziņātāru, skolotāju, magnetizētāju, okultistu, kas darbojas ap gribas parādībām. Lieliski vairodami savas naudas zīmes, viņi par attiecīgu cenu māca ikkatru, kā uzlabot materiālos apstākļus, kā noskaņot sev par labu cilvēkus, kā iekarot autoritāti sabiedrībā, kā kārtot darīšanas, kā diktēt daudz pavēļu un kā no dzīves iztaisīt izskaistinātu dārzu. Attīstot gribu, daži no šiem skolotājiem it kā iet pa pareizu ceļu, bet viņi nenorāda, kāds šim ceļojumam mērķis, un līdz ar to kalpo vienīgi dzīves nejēdzīgo apstākļu pasliktināšanai.

Spēcīga griba, kas strādā veco aizspriedumu pastiprināšanas labā, vai tad tās nav īstas briesmas? Cik daudz sprieguma būs jāpatērē šo neokultistu dēļ, lai likvidētu viņu garīgās izvīrtības postu! Hatha Jogas imitatori vēl būtu vismazāk kaitīgie.

Mācība, vispirmām kārtām, nav pārdodama – tas ir vissenākais likums. Mācība dod mērķi savu spēju izkopšanas darbam, citādi tas būtu bez nākotnes. Mācība paiet garām personīgajām ērtībām, citādi tā kļūtu par patmīlību. Mācība paredz esamības izdaiļošanu, citādi tā nogrimtu nejaukumā. Mācība ir vienmēr pašai dziedzīga, jo viņa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

zina, ka pastāv Vispārības likums. Mācība ciena zināšanas, citādi tā būtu tumsība. Mācības izpaušanās dzīvē notiek ne ar izdomātu ceremoniju palīdzību, bet uz pieredzes pamata. Ieskatu, ka Mācība iet ceļu ārpus pagātnes palieku čaulas.

Prieks ir sevišķa gudrība.

230.

Neklausieties skolotājā, kas par mācību ņem naudu. Mācību nevar nedz pirkt, nedz ar draudiem paņemt. Patiesi, pierādot uzticību ar darbību, pieeju Mācībai var iegūt katrs. Vismazāk vārds, visvairāk darbība ir tā, kas noved Zināšanu Vienkopā. Ja bērns ir tiecies uz Vienkopu, vai tad viņam Vienkopā darbs neatradīsies? Tāpat ikviens, kas ar visu apziņu pieņēmis Vienkopas nolikumus – vai gan atradīs durvis aizslēgtas? Vai var atcerēties tādu piemēru, kad tīra apziņa būtu palikusi bez atbildes?

Zināšanu Vienkopas Nolikumi ir izteikti skaidri. Tos neaptumšos nekāda viltība.

Nomaksā parādu, ej nepagurdams.

231.

Kāds iesācējs māceklis jautāja Riši, kurš viņam stāstīja par Agni: “ja es neskaitāmas reizes atkārtosu vārdu Agni, vai man būs kāds labums?” Riši atbildēja: “protams, būs. Tev šis jēdziens bija tik tāls, ka nu tava daba kaut vai skaņā pieskarsies Esamības diženajam pamatam. “Tāpat arī Mēs atkārtojam par varenās Agni kādībām un salīdzinājumiem. Lai cilvēki ietvertu šo skaņu savā “kausā”. Lai viņi tā pildītos ar šo skaņu, ka tā kļūtu viņiem par neatņemamu. Ja viņi eksistences nomaiņas brīdī izrunās Agni jēdzienu, jau tas vien būs viņiem palīdzība, jo tad tie nebūs ugunij naidīgi. Smalkā Pasaule palīdzēs izkopt augstāko sākotņu izpratni, bet tām nedrīkst tuvoties ar naidu. “Ugunīgās Pasaules” pirmās grāmatas uzdevums ir nostiprināt un iemācīt cilvēkiem izprast Agni, lai redz, cik daudzveidīga bijusi Uguns izpratne, sākot no zinātnes līdz tagadnei, līdz pat mūsdienų izpratnei. Lai šīs sirds uguņu dzirkstis atsauc atmiņā daudzās neizprotamās parādības un vecu ļaužu nostāstus par leģendām. Jāievieš apziņā pievilcīgs, radošs priekšstats. Tas jāatzīst kā īpašums, kas aizvadīs augstienēs. Tāpēc noder pat Agni skaņas atkārtošana.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

232.

Ugunīgo mācību var likt katras dienas pamatā. Kamēr mēs maldīsimies iluzorās aizrautībā, mēs nenostiprināsimies dzīvības vienbūtīgajā pasaulē, un līdz ar to netuvosimies augšupejai. Domāju par tiem klīstošajiem, kuri zaudē nevien savu ceļu, bet traucē kustību ar tuvākajiem. Svārstīgais izšķiež nevien savus dārgumus, bet apzog arī citus. Šausmas pārņem redzot, kā šaubas runā pretī visiem ugunīgajiem pamatiem. Pēc tam ievērojiet, ka svārstīgais nešaubās vis par sevi, bet tieši par citiem un tādējādi izraisa trūdēšanu.

233.

Evolūcija ir patstāvīga un brīvprātīga – tas ir pamatlikums. Ne vien Karmas pamats, bet Ugunīgā Pasaule veido apzinīgu evolūciju. Cilvēkus nav iespējams piespiest garīgi evolucionēt. Snaudošu sirdi nevar piespiest uz labu. Var norādīt, var nolikt ceļa zīmes, bet salauzt apziņu, nozīmē nokavēt nākošā koka sakni. Gadu miljoni liekas ilgs laiks, bet neeksistē ne gadi, ne gadsimti. Cilvēki sadalījuši esamību sekundēs un noslīkuši nullēs. Tāpēc ir tik svarīga Smalkās Pasaules psiholoģija, kur pulkstenis nav vajadzīgs un nozīme ir vienīgi sekām. Cilvēki bieži pukojas par Mācības Nolikumiem – kāpēc grāmata nedod noteiktas formulas? Bet šāda prasība norāda uz Pamatu nepazīšanu. Nolikums parāda noteiktu virzienu un izdedzina Ugunis visā darba ceļā. Var doties šo Uguņu virzienā. Var atrast jau kosmiski nobriedušus lēmumus, var uzklausīt noteiktus mājienus, bet garam jāsavāc šāda mozaīka brīvprātīgi. Ceļa apstiprinājums ir Diženā Celtnieka Nolikums. Mums, kā pasakās, jāliek auss pie Zemes, lai nepalaistu garām ne vienu soli un nevienu čukstu. Bet mēs spējam gan daudz lasīt, bet maz pielietot, lai gan termiņi tik tuvu!

234.

Vai jums nav ienācis prātā, ka tam ir kāds dziļš pamats, ja daudzos gadījumos “Dzīvās Ētikas” grāmatās nav minētas gatavas formulas, bet doti tikai mājieni? Tiešām, tas arī ir. Mācības pamatā ir likts noteikums, pareizāk sakot likums, ka “visam jātiek paveiktam pilnīgi ar cilvēka rokām un cilvēka kājām.” Šī formula satur sevī visu patstāvīgo sasniegumu vērtību, kas ir mūsu vienīgais, neatņemamais īpašums.

235.

Par jūsu piezīmi, ka “Mācība ir izsēta visā dzīvē, bet nevis ieslēgta tikai atsevišķos sējumos”, man jāsaka, ka tas ir pilnīgi pareizi, ka dzīve ir labākais skolotājs un bez tās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

neko nevar iemācīties; bet kādam taču jāatver uz to acis, jo bez vadošās Sākotnes visa cilvēces attīstība aizkavētos un paildzinātos uz bezgalīgi daudziem gadsimtiem. Tādēļ paātrināšanas labad tik ļoti nepieciešamas tieši Mācības grāmatas, kurās koncentrētās formulās koncentrētas visas zināšanas, kas uzkrātas gadsimtu ilgos, dziļos, daudzpusīgos mēģinājumos. Mācības grāmatās iejūtīgs māceklis atradīs atbildi uz vissarežģītākajām dzīves problēmām, kas daudzpusīgi apgaismotas, tāpat atradīs arī daudz pilnīgi konkrētu norādījumu attiecībā uz visām zinātnes nozarēm un pareiza pieeja zinātnei var rasties tikai pēc mācības stingras, vispusīgas apgūšanas.

Mācību grāmatas, kurās, protams, ietilpst visas Austrumu pērles, arī “Slepenā Doktrīna” un “Mahatmu Vēstules”, dod milzīgu bagātību garam un izziņai un **nez vai** vienas dzīves pietiks, lai tās kā nākas izstudētu. Tā, pazīstot “Slepeno Doktrīnu”, kaut arī vēl ne visā pilnībā, sevišķi priecājamies, kad redzam, kā jaunie atklājumi zinātnē arvien vairāk un vairāk atbilst un apliecina to, kas dots “Slepenajā Doktrīnā”. Tādēļ ieteicu labi iepazīties tieši ar Mācību, lai varētu būt priekšgalā nevis vilkties astē vai pat iekļūt strupceļā.

236.

Mācīties mēs varam vienīgi dzīvē, Zemes smagajos apstākļos. Brālības Svētmītne pārāk tāla Zemes apstākļiem un tā nevar būt garam vajadzīgais pārbaudes akmens. Mums dota Mācība, katrs stāvoklis tajā apskatīts daudzpusīgi un tāpēc mēs nevaram sacīt, ka mums nav Mācības. Tāpat ir arī vecākie mācekļi, kas vienmēr var paskaidrot neizprasto. Visu Nolikumu iemiesošana dzīvē ir tās lietas, kas visātrāk izlauzīs ceļu uz Gaismas Vienkopu.

Mācību pilnīgi pieņemt spēj tikai gars, kas tam gatavojies ilgus mūžus. Tā arī izskaidrojams cilvēces Lielo Skolotāju mācekļu niecīgais skaits. Šī paša iemesla dēļ arī Dzīvā Ētika ieteic nevienu nesaukt un nevienam neuzmākties. Cilvēcei pieejams Gudrības Okeāns, un Mācība kā saule izlej savus starus uz visām pusēm pār gudriem un muļķiem, pār labiem un ļauniem. Katram iespējams smelties un izprast to, kas tam pieejams, kas tam ietverams. Protams, apziņu un izpratnes stāvokļu nevienādība izraisa tās pretrunas, kuras nesagatavoti gari atrod visās Mācībās. Bet tas ir neizbēgami.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

237.

Dzīvās Ētikas Mācība nav domāta vājjām sirdīm un šajā grupā var uzņemt vienīgi pārbaudītas dvēseles. Nevis kvantitāte, bet kvalitāte. Un, ja nav rūdītu siržu, tad labāk nemaz nesākt. Mēs nedrīkstam profanēt gaišo Mācību. Un turklāt mēs neesam misionāri. Mācībā sacīts, ka ikviens pieaicinātais uzgulsies kā dzirnakmens kaklā. Mēs meklējam, brīvas, nekādu baiļu nesaistītas dvēseles.

Mācības grāmatas izplatīsies un nonāks vajadzīgās rokās, un tas ir pats galvenais. Jo ir tik daudz dvēseļu, kas meklē gaismu un jaunas vērtības visu nicināto un nonievāto augstāko jēdzienu haosā.

Slavējami, ka gribat Mācību likt lietā dzīvē. Patiesi, tāpat kā ticība bez darbiem ir nedzīva, tā arī Mācība, ja to nepielieto, ir nevajadzīga.

Visu sasniegumu atslēga ir pašā cilvēkā. Neviens cits, bez viņa paša līdzdalības, nevar viņa labā neko darīt. Pat Visaugstākais Skolotājs var vienīgi, zināmā gara gatavības periodā, tam palīdzēt, atvērt sirdi Aicinājumam un ierosināt snaudošos dievišķos spēkus. Bet tos nostiprināt spēj vienīgi pārbaudāmā spriegā un nenogurstošākā cenšanās uzlabot un pārveidot savu iekšējo būtību.

Klizmas allaž piemeklējušas tikai remdenos, kas nav gājuši līdz galam un visā meklējuši pusmērus. Nekļūdamies sacīdami, ka pasauli ved bojā pusmēri un nepretošanās ļaunumam. Patiesi, mēs dzīvojam Atlantīdas laikos! Bet tagad jāiegādājas nevis šķirsts, bet aeroplans. Un labākais aeroplans būs gara spārni.

Drosmīgi pieņemiet sardzi, un stiprā ticība vadošajai Rokai pārnesīs pāri visām aizām. Drosmi, drosmi un vēlreiz drosmi – pašreiz ir Nolikums visiem. Baiļu spalvojums nes lejup, kamēr drosmes spārni pārnes pāri bezdibenim. Tāpēc priecāsimies par drosmes krāšņumu un ticības spēku gaišajai Nākotnei. Sūtu jums prieku, bet īpašu prieku, prieku par grūtībām. Kad būsīm iemācījušies nebīties grūtību, tad tuvosimies varoņdarbam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

238.

Tajā murgu pilnajā haosā, kāds patlaban ir visā pasaulē, katrs apvienots celtniecisks darbs Dzīvās Ētikas pamatu vārdā, ir kā svētspuļdze tuksnesī. Drausmi vērot tumsas viltību, kas pieliek visus spēkus, lai ārdītu un mulsinātu apziņu.

Cīņai ar tumšajiem spēkiem ir nepieciešams pilnīgs apbruņojums un, protams, zināšanu paplašināšana ir visspēcīgākais vairogs un bruņojums.

Jo vairāk mēs zinām, jo labāk izprotam visu varenā evolūcijas plāna dziļumu un apmērus un dzīves iekārtas sarežģītību. Un bez tam, katra sistemātiska studija attīsta arī prāta nepieciešamo disciplīnu patstāvīgai domāšanai. Jo vienīgi tas, kurš prot domāt patstāvīgi, var kļūt par Gaismas Spēku aktīvu dalībnieku un līdzstrādnieku.

239.

Mācība jau ir pārveidojusi visu jūsu dzīvi. Tā ir pārnesusi jau pāri daudzām briesmām. Mācība palīdzēs jums atskārst, kas ir kaitīgs un kas derīgs. Nav viegli atšķirt pareizo taku, bet jūs zināt, kā uzkāpt pa gludu klinti. Tādi spriegumi attīsta psihisko enerģiju.

240.

Lūdzam jūs nebaidīties ne no kādiem uzbrukumiem vai paļājumiem. Tas viss ir tikai trūdošo purvu slīkšņa. Jau sacīju, ka neviena Mācība nav iegājusi dzīvē bez sīvas pretestības, - tā tam jābūt arī ar Dzīvo Ētiku. Kā sacījis arī Kristus (Lūkas Evangēlijs 6.nod. 26.punkts): “Vai jums! ja visi ļaudis runās par jums labu. Jo viņu tēvi ir tāpat rīkojušies ar viltus praviešiem.” Skaidrāk pasacīt nevar. Un kurš, kas darbojas Patiesības druvā gan gribēs pieslieties viltus praviešiem?

Mācība izplatās pa neizdibināmiem ceļiem. Neviens un nekas nespēj apturēt Kosmisko magnetu viņa evolutīvajā kustībā, visi aizsprosti novedīs vienīgi pie bojā ejas. Veselu kontinentu un veselu rasu bojā eja ir tam liecinieki. Mūsu rases cilvēce savā šķelšanās neprātā paātrina savas nomaiņas ciklu. Mūsu kuģis traucas uz avāriju un tumšie kūdītāji ļauni priecājas, jo cer izpeldēt uz lauskām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

241.

Neuztversim Kosmisko viesuļvētru kā dzīvnieki, kas nojauš viņiem nepieejamo un cenšas ievilkties alu tumsībā. Bet apskaidrotā apziņa neslēpj sev kauju un, Mācības sagatavota, spējīga salauzt jebkuru ļauno bultu pret apskaidrības vairogu. Dzirdams pat sadragātā naidnieka trieciena brīkšķis. Nožēlojam to, kas saņēmis atgriezenisko triecienu, kurš pēc likuma desmitkāršojas. Vai nav brīnišķīgi sajukt dzīvē, kā tiek likti lietā lieli taisnības likumi! Var daudz par tiem runāt, bet pārliecinoša ir to pielietošana dzīvē.

242.

Vai ir vērts izzināt Mācību, lai nobītos no katras ēnas? Dažreiz nevajag sev pajautāt, kas no Mācības jau ir pielietots dzīvē? Tādu tematu derīgi pārrunāt ar draugiem. Lai padomā un pieraksta. Šādas piezīmes iztīrīs veco domāšanu, tās kā zvērests sev pašam.

243.

Nenododieties skumju domām. Šīs domas ir kā rūsa uz uzvarētāja zobena. Nevar būt skumju tur, kur tuvu dzīves radīšanas uguns kalve. Izlasiet Puranas nedzīvā valodā un Gudrības grāmata liksies kā kapsēta. Bet, kur uguns, tur skumjas nebūs.

Novērot izplatījuma dzīvi, nozīmē būt kompetentam, nozīmē sevi pievienot Kosma dzīvei. Cilvēka dzīve nevar atrauties no psihiskās enerģijas likumiem. Vēl jo aplamāk ir nomākt savu apziņu. Pat vienu dienu grūti iztikt bez ūdens, tikpat smagi mūsu apziņai palikt bez tālo pasaulu apgaismojuma, tāpat kā pie barības, kā pie dzēriena – var pierast arī pie domāšanas par lielo dzīvi.

Uz pieredzes dibināta Mācība izraisa katrā domājošā pielietošanas prieku.

Nemazināsim taču to, kas ir bezgala liels un tuvs apziņas darbīgumā. Neieslēgsim iepriekš nolemtās robežās to, kas nolaižas kā Pasaules Mātes elpa. Teiksim, cik līksmi kalpot atjaunotnei bez bailēm par nepareizu ceļu. Sākot no paša acīmredzamākā un taustāmākā, sekodami negrozāmajiem likumiem, liksim lietā labāko gādību par Dzīves Mācību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Nepaies ne diena, ne stundas, ka nepiedalītos Mācības īstenošanā. Saglabājiet jogu kā Gaismas ceļu, zinot, cik derīgas ir starojuma dzirkstis!

Nepārtrauksim sakarus, bet turpināsim. Kā saule nepiekusīs, tā arī Agni nenodzisīs.
244.

Mācības aizstāvēšana nav citu kritizēšana un nosodīšana, bet, pirmām kārtām, nolikumu pielietošanā savā personīgajā dzīvē. Kā vienmēr - labākā aizsardzība un spēcīgākā pārliecināšana – uzskatāmais piemērs.

Paplašinātai apziņai ir laiks ir telpa iegūst gluži citu nozīmi un apjomus. “Starp apvienotām apziņām un sirdīm nav nedz laika, nedz attāluma.” Kurš gan no garīgajiem cilvēkiem nav pārdzīvojis un nepazīst šo transcendēto patiesību!

Lai ikviens cilvēks atbrīvojas no patības ilūzijām un šķīstī savu sirdi, lai atsakās no baudu alkām un dzīvo taisnīgu dzīvi.

Lai cilvēks darītu ko darīdams, bet lai tas savā darbā ieliek visu savu sirdi un centību, lai ir apzinīgs un darbīgs. Ja viņš dzīvos nevis patības saldinašanas labad, bet vienīgi patiesībai, tad viņa apziņā iemājos prieks, miers un svētlaime.

245.

Cilvēki bieži atkārto – nemitīgs darbs, bet garā baidās no tā. Nav iespējams uzrādīt tādu, kas bez apziņas paplašināšanas spētu priecāties par bezgalīgu darbu! Tikai Mūsu ļaudis sapratīs, kā dzīve savienojas ar darbu, iegūdama no tā spēkus apjēgšanas sekmēm. Var noprast, cik uguns neizsīkstoša, un tāpat arī no darba saņemtā enerģija. Agni Jogas pildīšana sākas no darba atskārsmes mirkļa.

Kad enerģijas spēks nepietiekošs, mākoņi sāk uguni dzēst. Enerģijas spriegums neizriet no saprāta, nav pavairojams ar ārēju pavēli, tas aug tikai no iekšienes. Bet darbu izvērst par gara svētkiem spēj vienīgi brīvā apziņa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

246.

Mācība paredz nevien atvērtu apziņu, bet arī vēlēšanos nostiprināt sevī pielietošanas pakāpes. Neiespējami domāt, ka konvencionalitātes novirzītais prāts spētu pieņemt Mācību. Ļaudis, kas nav tuvi, grāmatas lietderīgo saturu nepielietos.

247.

Dzīve ļoti sarežģīta un tikai tā apziņa, kura saliedēta ar Augstāko Gribu, var saskatīt pareizo virzienu un izvadīt savu kuģi cauri visām vētrām; bet vētras ir neizbēgamas un derīgas, kā pašam kuģim, tā arī stūrmanim un visai apkalpei, jo tikai tā tiek pārbaudīta izturība un stingrība un norūdās bezbailība, attapība un izturība.

248.

Tāpēc Mūsu Mācības izpratējiem tik vērīgi jānovērtē darbības. Tāpēc tik acīm redzami zem Mūsu Vairoga veidojas gaišā nākotne. Tikai ar tīru tiekšanos varam sasniegt, bet patības važas apņēm Mācību ar neizpratni. Tāpēc tik svarīgi ir iedziļināties izraisītajā tieksmē. Tā liecinu. Visas plašās iespējas, patiesi, dos plašu izpratni.

249.

Uz jautājumu, kā Mācībai var tuvoties viens vai otrs nepilnīgs cilvēks? Var atbildēt ar jautājumu – bet kur tad ir viņi, tie pilnīgie? Pie tam Lielā Skolotāja mērogs ievērojami atšķiras no Zemes mēroga. Bieži vien ārējais cilvēks ir daudz labāks par iekšējo, bet Skolotājs ņem vērā tieši iekšējo cilvēku. Turklāt mūsu uzdevums nav radīt eņģeļus, ar to lai nodarbojas baznīca. Starp citu, baznīcas tūkstošgadu ilgā pastāvēšana, tās pasaules mēroga izplatība un vara ir uzskatāmi parādījuši, cik maz tai šajā virzienā sekmējies, sekas ir acīm redzamas. Mūsu uzdevums daudz pieticīgāks. Mēs vienkārši gribam tiem, kas nāk pie mums, palīdzēt paplašināt apziņu un saņemt atbildi uz daudzām dzīves problēmām, uz kurām baznīca nav spējusi atbildēt. Dzīves Mācības grāmatas ar savu domas kosmisko plašumu, atbild uz visiem jautājumiem. Tātad nemeklēsim eņģeļus, bet pievērsīsimies cilvēkiem.

250.

Mācība nepaiet garām dzīvei. Skolotājs nepaiet garām arīģi. Lai palīdzētu līdzstrādnieku gara dažādajām īpašībām, Mēs izlietojam dažādus līdzekļus. Nevar visām slimībām lietot vienas un tās pašas zāles. Vērtību, kas pierādījusies par labu, neatmetīsim viena puna dēļ.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

250.a

Viens spēlē uz divpadsmit stīgām; otrs to pašu saskaņu rada ar četrām; kāds ierobežojas ar divām, radot ar tām daudzskanību. Vai nav vienalga, cik stīgu kādam vajag daiļskanībai. Galvenais, lai tā būtu. Nebrīnīsimies un nenosodīsim daudzveidību. Neatradīsim pat divus līdzīgus smilšu graudiņus. Tieši otrādi, - priecāsimies par katru neparastu pieeju. Puķes izvēlas sev piemērīgu augsni. Pat akmeņi sakārtojas radniecīgi. Izsmalcināta apziņa pēc uguns izšķirs, kur radniecīgs pamats un nenoraidīs vērtības, spriežot pēc virspuses. Neskaitāmas daudzveidības var izpaust arī uz divām stīgām. Bet tādēļ ir jāapjēdz, cik neaptverami bagāta ir daba ar savām īpašībām, un kā visas šīs īpašības izpaustas cilvēkā. Tādus apsvērumus gan pieņem ar simbolu, bet neievieš dzīvē. Kurpretim pazīt Mācību un to nepielietot, būs pilnīga analfabētisma pazīme. Kas jums teicis, ka pa Mācību var staigāt tā, kā muša pa cukuru, pēc tam gremdējoties mēslos! Uz kalnu tekām nedrīkst neapdomīgi pagriezt zirgus. Zināšanas ved tikai uz priekšu!

251.

Pietiekami pazīstu cilvēciskās dabas jeb apziņas bezdibeni un zinu, ka nekādi apgalvojumi nekad nevienu nav pārliecinājuši. Vienīgi personiskā iekšējā pārliecība, kura pamatojas mūsu pagājušo dzīvju uzkrājumos, var palīdzēt atskārst patiesību. Tāpēc, protams, arī manus apstiprinājumus nepieņems neviens šaubu pilnais. Ļoti lūdzu Jūs nostiprināt atziņu, ka Mūsu nolūks nav kādu pārliecināt vai spiest grozīt savu pārliecību. Un visiem dvēseles spēkiem mēs protestējam pret “Dzīvās Ētikas” grāmatu un vēl jo vairāk pret jebkādas autoritātes uzspiešanu. Katram ejams savs ceļš.

252.

Parasta žēlošanās par nepietiekošu vadību. Cilvēki pieraduši ar sūdzībām apslēpt savas savādības. Un tomēr tieši vadības ziņā cilvēcei nav pāri darīts, ja vien tā ievērotu, kas tiek dots. Daudzi impulsi, kas rodas kā garīga iespaidojuma sekas, ne tikai nelietderīgi izzūd, bet kļūst pat kaitīgi, paliekot apziņas krātuvēs pārprastā veidā. Var apgalvot, ka tikai pati mazākā iespaidojumu daļa rod taisnīgu pielietojumu. Sevišķi traucē ieradumi, kas iedzen apziņu konvencionālos ceļos; tie vājina arī sirds spējas, kad tā jau gatava atsaukties uz Augstākās Vadības saucienu. Tieši sirds zina, kur meklējams augstākais vai zemākais, bet vājināta, apmulsināta sirds pati noslīdēs zemākajā līmenī; tad pat zemākais liksies esam augstākais. Sirds šķīstība ir pats

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

vajadzīgākais īpašums. Gudrība, vīrišķība, pašizliedzība neietveras apmulsinātā sirdī. Bet Vadība mudinās varoņdarbu gaitās, un lai tāds padoms neliekas drausmīgs un bargs.

253.

Tas, kam dzīvība dārga, par varoni nekļūs. Nebūs varonis tas, kas dzīvi aizmet neauglīgi. Varonis trauku nes piesardzīgi, gatavs to atdot pasaules radīšanai. Atkal tas pats pretstatījums. Jogs to sapratis. Viņš sapratis atturības vērtīgumu un apvienos to ar nepiesātināmām alkām. Varonis varoņdarbā patiesi nepiesātināms. Viņš izsalcis pēc darbības un katru stundu gatavs atturēties. Darbodamies garam, viņš neatraujas no Zemes. Neatturams un nepiekāpīgs, nepametīs pasākto un nesāks sev piederošo.

Parādīsim apziņu, lai atšķirtu savu apmierinātību no cītības pēc Vispārības Labuma. Smalka ir robeža starp izdabāšanu sev un pūlēm pasaules attīstības labā. Tikai, liela apziņa var izšķirt iekšējo dzenuli. Tikai liela apziņa spēj nepieņemt vērību ietekmējošiem spriedumiem.

Loģika saindējusi daudz vārdu. Lēmums izriet no vārdu apmaiņas, bet nevis no jēgas. Mācība, ja to pieņem visā viņas nozīmes pilnībā, var atvērt acis.

Pa Mācību iet kā pa izrakstītas grīdas plāksnēm. Tumsā raksts nav redzams, lai iepazītu, vajadzīga gaisma. Tumsībā raksts šķiet nenozīmīgs, noderīgs vieglprātības deļai. Vissvētākos simbolus iespējams mīdīt nezināšanas kājām.

Ne acis, bet apziņa vedinās uz piesardzību. Vai gan varam ar kaut ko apgrūtināt Skolotāja darbu? Kā mirdzoša varavīksne kļuvis Skolotājam atsacīšanās prieks.

Valdniek, ņem manu piederumu, ja tas Tev noderīgs!

254.

Daudzi jēdzieni un stāvokļi nav izrunājami. Vienīgi vārda skaņas necienīšana atļaujums, cilvēkiem, bieži čivināt kā putniem, bet, ja izpētītu putnu valodu, tad mūs pārsteigtu Svētvinība. Daudz vairāk sajūsmas ir putnu vārdos nekā divkājaino iemītnieku greizos spriedumos. Nav nejaušība, ka Uzsvaroju svētvinību, jo tā ir sirds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

barība! Ne nopeļot, ne īgni uzbudinoties, bet svētsvinības pilni mēs sagatavojamies dižajam gājienam.

Gājienu vajag saprast kā kalpošanu Dzīves Mācībai. Jūs paši redzat kā satek kopā notikumi. Redzat arī, ka nav nozīmes kvantumam, tas bieži būs tikai par nastu. Redzat, ka notikumi aug, jo kosmiskās parādības sāk pārsteigt pat tuvredzīgos. Bet skaitiet stundas, jo laiks ir piesātinātāks kā jebkad.

255.

Planēta apstiprina likteni, un cilvēces iekārības tā caururbj izplatījumu. Tāpēc, apgūstot Mācības principus, uzkrājas tik daudzas apstiprinātas atbildes attiecībā uz cilvēces attīstību. Paužot Mācību tikai kā nedzīvu burtu, gars neprogresēs.

256.

Pret ko gan pienāktos izturēties jo sevišķi bargi? Protams, pašam pret sevi. Kā vajadzētu uzsūkt sevī Mācību? – vietnē. Kā izstaigāt starp liekulību un bezkaunību? Nevis liecinieku rindas, bet tiesnesis vienīgi pats! Katrs pats apzinās savu cieņu, tāpat katrs novērtē arī savas apziņas pērli. Apziņas pērle dod Dzīves Mācības novērtējumu. Vai drīkstam atstumt esamības dārgumu?!

Vajag prast nest Mācību sevī kā pēdējo uguns dzirksti, kā pēdējo maizes kumosu, kā pēdējo valgmes lāsi. Vajag pierādīt mīlestību un taupību, kā pret pēdējo iespējamību un ūdens lāsi. Uzticības mēru varam parādīt tikai ar savas rīcības kādību vienatnē. Jāprot radīt personiska atbildība par savu apziņu, tad nosodījums izvērtīsies taisnības spriedumā.

257.

Kā gan nostiprināties Mācībā? Kā gan tuvoties augstākajam Hierarhijas likumam? Vienīgi izsmalcinot domāšanu un paplašinot apziņu. Kā gan varēs ietvert Pavēli no Augšienes, ja nebūs atbilstības apstiprinājuma? Vajag taču būt uztverībai attiecībā pret katru enerģiju. Vajag prast uzņemt Mācības plašumu. Jo tikai atbilstība var pieļaut trauka piepildīšanu. Tāpēc plašums ir plašas apziņas cienīgs. Ceļā uz Mums sasniegumus var gūt vienīgi Hierarhiski.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

258.

Vajag izprast domāšanas skaidrību un likt lietā nākotni, tā iespējams izvairīties no raupja rīcības veida. Savā ceļā nav jācenšas atdarināt citus. Vērtīgs ikviens apņēmības graudiņš. Gribu jūs piesātināt ar iedrosmi. Labāk lai jūs uzskata par neparastiem, nekā greznoties nejēdzības mundierī.

259.

Vienkāršot vai sarežģīt? Pat bērns izteiksies par pirmo. Agni Joga virza cilvēci pa vienkāršāko ceļu. Viens Bhakti uzliesmojums aizsteidzas priekšā lēnajam žnani. Tāpat uguns aizdegšanās virza uz pareizo uzdevumu. Uguns izsmalcina centrus un piešķir jūtīgumu, kas zina, kur virziens. Tāpat kā smalkākos traukus atlej ar uguni. Labāko izveidojumu atlējumā zūd vecā forma. Bet šie veidi būs pilnīgāki nekā pēc piepaturamās formas radītie.

Tāpēc sagatavojam cilvēci ceļam, vēlēdamies, lai viņa vienkārši aizdedzina tiekšanās un sasniegšanas ugunis. Šī panaceja nevienam neko neatņem un tā ir atrodama un izpētāma.

260.

Lūdzot pēc Agni Jogas cilvēkiem jāsaprot darbs kā iekvēlinātājs. Enerģijas savstarpējas iedarbības izpausme uztur uguni un pa uguns kanāliem sasniedz augstāko pasaules sfēras.

Nosaucam Agni Jogu par visvairāk dzīvei piemērotu, jo dzīve pamatota uz enerģiju apmaiņas.

161.

Tā pati vienkāršība palīdzēs saskatīt, kur Labais. Jūs jau dzirdējāt, kā vārdus par Labo dēvēja par ļaunuma mācību. Jūs jau zināt, ka ļaunie neieredz labo; viņiem tas ir gan nežēlīgs, gan netaisnīgs. Ļaunums neatzīst labo. Šāds stāvoklis ir tik acīmredzams, ka paskaidrojums tam nav vajadzīgs. Tomēr katrā Mācībā par to atradīsim ļoti neatlaidīgus norādījumus. Šādi atkārtojumi pierāda, ka allaž vajadzīgs atgādinājums: ka ļaunums neatzīst Labumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

262.

Mani jaunie draugi, atkal jūs esat sapulcējušies. Mācības vārdā, un atkal jums izveidojies – vakars ar viesiem. Bet ir sacīts un atkārtots, lai sarunām par Mācību nebūtu ikdienišķu tenku rakstura. Lai tāda stunda nāktu kaut retāk, bet tās kādību vajag sargāt. Jūs tuvojaties ar grūtībām, jūs pārspējat darba dienas nogurumu, jūs nesat graudiņu vispārības labuma, bet pazīstamās telpas piesātinātās lietas izkliedē jūsu tiekšanos un nemanot jūs topat par apputējušiem iemītniekiem. Un vēl vairāk, kāds no jums pamana notiekošo, top par brīvprātīgu uzraugu un ieslīgst niecīgā sapīkumā. Sarunas audums ir saplosīts un sākas necienīga lāpīšana. Mēs lūdzam kaut vienu stundu būt apzinīgi atbildīgiem cilvēkiem. Ja par grūtu viena stunda nedēļā, tad labāk sanāciet ik pa 14 dienām. Protiet šajā laikā izslēgt visu uztraucošo, zvēriskos ieradumus – sīkas aprunāšanas, sīkus veikala darījumus, nosodīšanu un dusmas. Sanākuši pasēdīet dažus mirkļus klusējot. Jā kāds no jums tomēr nerod spēku skaidrot apziņu, lai klusēdams iziet atkal aukstumā un tumsā. Mēs esam jebkuras patvarīgas maģijas pretinieki, bet apziņas dabiskai kontrolei vajag kļūt par reālo veidojumu nosacījumu. Vienu stundu taču iespējams izslēgt personīgās intereses. Ja arī tas grūti, tad kā gan jūs varat domāt par sekmēm un apziņas izaugsmi. Vērsis pazīst gremokli, bet pāri gremošanai nepaceļas. Papūlieties piešķirt sarunām daiļumu, vienkāršību un tīrību.

Visnegaidītākās zināšanu problēmas, vispārdrōšākie skaistuma veidi lai izdzen jūs no sapelējušā kakta. Saprotiet, vēlos, kaut uz brīdi, redzēt jūs neparastus un ietvērušus. Šie kooperatīvās domāšanas graudi izraisīs jūsos neatlaidību sasniegt. Ne vien apņēmība vajadzīga, bet arī neatlaidība. Koncentrāciju izprotiet kā apziņas eksperimentu. Atļaujiet redzēt jūs trauksmaini un apzinīgi ejošus. Saku, lai nekavējoties tiktu izpildīts.

263.

Vai jūs nojaušat patieso postu, ko nodara maldīga rīcība? Vai tad savā egoismā jūs neaptverat, ka posts vispirms skar jūs pašus? Bet darbības plānā jūs neesat vieni, katrs jūsu solis skar arī tos atbildīgos, kas virzās pašaizliedzīgi. Daudz neizlabojama notiek šādu vieglprātīgu sanāksmju laikā. Mācība daudzkārt norādījusi uz kolektīva kopsaiti. Vajag sargāt tos, kas riskē, lai paātrinātu sekas. Un vēl jautāšu, vai esat iemācījušies

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

lasīt Mācības grāmatas? Vai nav vēlēšanās domas piesaistīt pie viena staba? Ļoti patīk mums skaistās līdzības, bet aizmirstam, ka ikvienā no tām ir dzīvības vērtība.

Ir ļoti asprātīgi vakaru sanāksmēs paspīdēt ar neparastu runas saturu un ļoti īpatnēju izteiksmes veidu, bet pārdomājiet, vai no šī izteiksmes veida katra burta neatkarājas daudzas dzīvības? Ikvienā vajadzētu uzliesmot tās stundas svarīguma apziņai, kurā viņš aicināts. Jau sen, kad pieminēju vieglprātību, vajadzēja nekavējoši uzņemt apziņā momenta svarīgumu un piespiest sevi ietvert atbildības izjūtu. Pāri darīšanām, pāri personīgām un grupu veiksmēm vajag nojaust evolūciju ar visām tās īpatnībām. Tik skaidri domājiet. Centieties uzlabot sanāksmes.

264.

Arī tur, kur lasa Mācību, vajadzīga vienotība. Lasīšana vien nav vairogs. Vajadzīgs sevišķs, lasītā lietā likšanas prieks. Dienas gaitā ikkatrs cilvēks var kaut ko no Mācības likt lietā – tad arī radīsies vienotības prieks.

265.

Jautā: kā tuvoties Mācībai? – Tad jau jāpārrada apziņa! Protams – kad Mācība pieņemta, - apziņa atdzimst. Sākumam vajag atklāt un nomazgāt apziņu. Apziņas atklāsmē notiek momentālā gribas aktā. Vēlieties atvērt apziņu!

266.

Galvenais – runājiet par garīgām lietām. Gara ceļš tā kā nekas cits attīsta apziņu un šķīsta dzīvi. Uzskatiet garīgās sarunas par sirds praktiskiem vingrinājumiem. Vajag tīrīt apziņu kā ceļu, kas ved uz veiksmi. Runāju ne abstrakti, bet lai tiktu pielietots dzīvē. Izdariet mēģinājumu, dodot zāles apzinīgai un neapzinīgai būtnei. Ir pamācoši salīdzināt, cik lielā mērā apziņa padziļina visas izpausmes un procesus. Tā iespējams atzīst apziņas reālo vērtīgumu. Bez tam garīgas sarunas virza A-enerģiju pa noteiktu kanālu augšup. Tieši “Ketubs” arī ir enerģiju savienotājs. Tālab nevajag nelietderīgi šķīst laiku, nogrimstot ikdienā, kad tik daudz augšup virzošu iespējamību.

Augšuptraukšanās nes sirds līksmi.

267.

Jo pilnīgāks gars, jo neatvairāmāk viņš apzinās visas Zemes dzīves dziļās ciešanas. Kurpretim Pats Es nemitīgi atkārtoju par prieku. Tāds prieks var iestāties, atskārstot tālās pasaules. Ņemsim vienkāršu piemēru. Nakts tumsā jūsu pajūgs steidzas mājup,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

apkārtējam negaisam vajadzētu iedvest jums skumjas, bet jūsu gars līksmo priekā. No kurienes šis prieks? Vienīgi no apziņas, ka mājas tuvu un pati tumsa netraucē samanīt sirdij dārgās būtnes. Vai gan liela nozīme zemes dzīves ciešanām, kad tālās pasaules tapušas mums par realitāti!

Tikai šī dzīves izpratnes paplašināšanās piešķirs jūsu garam prieka pamatus. Citādi, par ko gan lai priecātos? Vai par to, ka iemiesošanās neizbēgama? Bet bez priekšstata par nākotni, iemiesošanās būs tikai dzīves lappuses nejēdzīgs fragments. Proti, dzīvnieciskajam saprātam nav vajadzīga nākotnes atskārsme, bet tieši griba izzināt virza cilvēku uz dzīves maiņu izpratni. Ar tādu domāšanu cilvēks iegūst tiesības priecāties un, tiekdamies, spēj tuvoties sadarbībai ar tālajām pasaulēm.

Ne astronomiski, bet ikdienišķi cilvēce pavairo savas dzīves bagātības un salīdzinās daudzu ikdienas parādību samērojamību.

268.

Atkal uzmāksies ar jautājumu – ko iesākt ar šķēršļiem? – Dažu traucē ģimene, dažu netīkama nodarbošanās, dažu nabadzība, dažu ienaidnieku uzbrukumi. Labam jātniekam patīk vingrināties uz neapmācītiem zirgiem un grāvju šķēršļus tas atzīst labākus par gludu ceļu. Katram šķērslim jātop par iespējamību radītāju. Sarežģījumi šķēršļu priekšā izriet tomēr no bailēm. Lai arī kādā micītē greznotos zaķa pastala, Mums tomēr jāatrod lapas puse par bailēm.

Draugi! Kamēr šķēršļi mums nav kļuvuši par iespējamību radītājiem, tikmēr mēs Mācību vēl neesam sapratuši.

269.

Bet varoņdarbs prasa ne tik vien Aicinājuma pieņemšanu, bet arī lielu darbu ar sevi. Kādēļ mums jādomā, ka varoņdarbs jāizdara kādā citā veidā, vai kādos citos apstākļos, bet nevis tur, kur mēs dzīvojam? Tiešām ir liels varoņdarbs, ieviest Mācību ikdienas dzīvē, dodot prieku un zināšanas apkārtējiem un tiem, kurus mēs sastopam. Kā saka Krišna “Bhagavat Gita”: “Cilvēks sasniedz pilnību neatlaidīgi pildot savu dharmu (pienākumu, karmu)”. Vai tad tas nav liels varoņdarbs – sevis pilnveidošanas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

darbs, lai labvēlīgi ietekmētu apkārtējos un būtu gaišā gatavībā likt lietā savus spēkus tur, kur radīsies iespēja?

270.

Nevar būt tāda šķēršļa, ko nepārvarētu cilvēka griba. Saku to nevis apmierināšanai vai uzmundrināšanai, bet kā negrozamību. Cilvēki sen jau attīsta gribu, bet neizprot vajadzīgo apziņas pakāpi, kas gribai piešķir darbības pilnvaru un var sacīt – viss atļauts.

Kam gan var uzticēt visu īpašumu? Tikai tam, kas nesagrožīs un neizmantos nelietīgi. Tam, kas apziņā stiprs. Tam, kas pazīst Mācību. Cik daudzi lielās ar Mācības pazīšanu, bet nepazīst to. Viņiem garlaicīgi pārlasīt pazīstamos vārdus.

Ar uguns vilinājumu, kā no padebešiem piekūnu, vajag izsaukt izpratnes asumu. Piekūnu vilināja un viņš paklausīgi nolaidās uz rokas. Tā uz apziņas uguns aicinājumu nāks īstā izpratne. Bez uguns tumsā nevar paiet. Iedomājies, - kas par nedzirdētu pamācību! Bet jūs taču neiededzat ugunis. Pat neapskatāties, kur tas ir – uguns avots! Vai gan ne jūs smejaties par uguni atradušajiem? Nezinat to, ka uguni atrod ne sevis, bet cilvēces labā.

Bet uguni atradušajiem saku – viss ir atļauts. Jūs zināt, kā jāiet pār bezdibeni. Briesmas – jūsu prieks. Starp Mācības vārdiem jums uzliesmo ugunīgās zīmes un iemieso neizsacīto.

Vērtīgi, ka uguns nav abstrakcija, bet acij pieejama. Uguns visa atļaušanas mērs. Uguns ir pilnīgas uzticības zīme.

277.

Dažiem derīgie padomi jāiemācās, bet citi dzīves pamatus jau pazīst savā sirdī; kā vieni, tā otriem ir vajadzīgs Skolotājs. Pirmajiem jāiemācās, bet otrajiem jānostiprinās. Daži jau kopš dzimšanas izpratuši labākus cilvēcīgu attiecību paņēmienus, bet citiem jāiet smags apmācības ceļš, lai izsargātos no postošām rīcībām; kā vieni, tā otriem vajadzīga Mācība, kā esamības nosacījumu atgādinājums. Jābrīnās, cik ļoti vieni atceras pagājušās dzīves piemērus un kāpēc citos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

galīgi izgaisuši agrākie uzkrājumi. Karmiskie cēloņi vēl pilnībā neizskaidro tādu pārsteidzošu dzīves izpratnes atšķirību. Patiešām, nevis paši agrāko dzīvju nosacījumi, bet gan Agni pieņemšana būs šādas izpratnes cēlonis. Cilvēki šādu gudrību nosauks par talantu, bet tas nav sevišķs talants – noturēt Agni iedegtu. Vienīgi centru iedegšanās dod nepārtrauktu apziņas modrību. Par arī daļēji Agni izpausme jau saglabā uzkrājumu neaizskaramību. Agni nav varmāka, bet mūsu draugs. Jāpaskaidro, ka gara augšupeja ir tieši Agni izpausme.

272.

Ir sacīts – ” Gara tumsība ir Elle”. Tikai nedaudzi to sapratīs. Un tomēr, tieši iznīcinošā Uguns ir tumsonības sekas. Ļaunu ir iespējams apmainīt pret labu, un tādējādi izmainīt Uguns īpašības. Cilvēka brīnišķīgā balva, - ka viņš spēj izmainīt stihijas īpašības. Bet kā gan cilvēce uzsāks šādu darbību, ja tā vispār par stihijām nedomā? Lai Dzīvās Ētikas Mācība atgādina, kādos virzienos jātiecas cilvēka prātam. Neierobežosim gribas brīvību, lai katrs steidzas savā ritmā; lai savā izpratnē izjauš Cildenās vibrācijas, bet lai izjauš un pasteidzas.

4.1. Spirālā struktūra

273.

Var jautāt – cik reizes lasīt Mācību? Uz to atbildiet, ka nedrīkst ierobežot to, ko mīl. Var zināt no galvas, bet tomēr vēlēties vēlreiz izlasīt. Kad mēs zinām no galvas, mēs nodibinām zināmu ritmu, bet atkārtota izlasīšana var dot jaunu apgaismojumu. Lasīšana ne vien padziļinās, bet pats grāmatas jaunais apgaismojums var ierosināt jaunu pieeju. Tāpēc, ja Saku – lasiet Mācību ir rītos, ir vakaros, paredzu dažādus laika apstākļus. Viens tiks ievērots no rīta, bet gluži kas cits iepazīts pie vakara ugunīm. Saprotiet to burtiski. Vakara doma atšķiras no rīta domas. Tās vajag salīdzināt. Par cik vakara domu paplašina gaismekļu ugunis, par tik rīta doma mirdz no saskares ar Smalko Pasauli. Rīta domu spēcīnājusi ne vien atpūta, bet arī saskare ar smalkajām enerģijām. Bet arī vakara doma izceļas ar brīnišķīgu burvīgumu, kāds raksturīgs dzīvajai Ugunij. Daudzi domā, ka jau pazīst Mācību, kad to izlasījuši. Bet labākie Nolikumi paliek nepielietoti, jo cilvēki nevēlas izprast viņu daudzkrāsainību. Tātad, aplūkojiet Mācības kristālu tiklab saules, kā arī uguņu gaismā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

274.

Mācību vajag lasīt dažādos stāvokļos, un sekas nebūs vienādas. Prāta satraukumā Mācība dos mierinājumu, bēdās – iepriecinājumu, šaubās – apstiprinājumu, bet lai ietvertu Mācības iedarbīgumu, nejausās izjūtas jāprot aizvietot ar iejušanos Hierarhijas dārgumu krātuvē. Mācība nav dota tikai mierinājumam, bet kustībai pa augšupejas kāpnēm. Protams, neparastajos apstākļos visai grūti apgūt izprotošu iedziļināšanos. Ne vienreiz vien Pasaule jau ir nodrebējusi uz mehānikas un gara robežas. Tieši tagad ir tāds laiks, ar pastiprinātu tumšo spēku uzbrukumu. Materiālo atkritumu tirgus ir daudzveidīgs, tos vispirms vajag novērtēt, lai izteiktu jaunas vērtības. Tāpēc prasme mainīt apziņas novērtējumu būs jau sliekšnis uz nākotni. Pielaišana ir jau atzīšana, un cilvēce pielaidusi jau daudzus tumšus viesus. Vajag lūgt sirdi pacelt balsi par Pasaules atjaunošanu.

275.

Ir prieks dzirdēt par jaunās paaudzes meklējumiem, šis mirklis ir jātver un jādod viņiem tieši tas, pēc kā alkst viņu gars. “Dzīves Mācība” arī dod tādas izsmejošas atbildes uz visiem gara pieprasījumiem! Jo neviena nozare, neviena dzīves problēma šajos nolikumos nav apieta klusējot. Gluži otrādi, visi stāvokļi ir apskatīti no daudzām pusēm un zem dažādiem redzes leņķiem, tieši dzīves pielietojumos.

276.

Var likties, ka Mācība tiek sniegta vienā izmērījumā, bet ja salīdzina Mācības secību, tad kļūst redzami augšupejošas spirāles apgriezieni. Tāda aprīte tiek radīta, lai cilvēce nemanāmi virzītos uz priekšu. Tāpat kā zāles ik mirkļa izaugšanu nepamana, tā arī spirāles jaunais apgrieziena nepārsteidz apziņu. Jo cilvēciskais prāts nespēj ietvert ugunīgo konstrukciju, un tādēļ lietderīgi jādod tam tik daudz, cik tas spēj uzņemt. Nesamērības sekas ir kroplīgas, un neviens, savas gara tumsības dēļ, nedrīkst Pasaulē producēt kroplīgumu. Uzbūvei jābūt harmoniskai, tāpēc ir pamācoši salīdzināt pakāpienus, kurus dod Mācība; radīsies nozīmīgas augšupejas kāpnes.

277.

Vai bieži dārzniekam jāaplaista viņam uzticētais dārzs? Protams, ik dienas, izņemot svētīgo lietus laiku. Kad ļaudis aizver slēģus, dārznieks pin grozus augļiem, kas ienākas. Patiesi, lietus gāze atbrīvo dārznieku no ūdens nešanas darba. Vai tas pats nav arī ar Mācību? Protams, ik katru dienu vajag atkārtot Mācības pamatus. Ik stundu Mācība jāizsargā no allažības spitālības. Bet viesuļvētras stundā Mācību sargāt nav vajadzīgs, jo vienīgi viņā būs visa cilvēku cerība. Tad pagriezīs galvas no Zemes un varbūt pirmo reizi ieraudzīs tālās pasaules un debess uguni. Dārznieks lietus gāzi dēvē par svētdevu. Vai neteiksim to pašu arī par viesuļvētru, kura liks padomāt par izplatījuma uguni un turpmākajām esamībām?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

278.

Skolotāja vieta labākajā stūrī nav mānīcība. Tā ir lūgtā viesu vieta pie mielasta galda. Viņš var ienākt jebkurā mirklī un tā parādīs, ka viņu gaidījuši. Šī pastāvīgās gaidīšanas un gatavības zīme ir kā sauciens atvērtā logā. Celšanā un cīņās atlicināsim laiku arī acumirkļīgam smaidam.

Mācība attīstās spirālveidīgi, kā viss esošais. Svētība tiem, kas izpratuši spirālās uguns maiņas secību. Liesmas galu senlaiku cilvēki tēloja kā plakanu spirāli. Šī stihija sevišķi spilgti izteic kustības sākumu. Vai drīkst apgalvot, ka nodarbojaties ar Agni Jogu, ja neesat pat atskārtuši kaut vai iekšējās Uguns sākumu? Tīra tiekšanās izraisīs uguns uzliesmojumus. Vajag fiksēt šos sākumus un apstākļus, kas tos pavada. Tam nolūkam jāattīsta īsta novērošanas spēja. Nav viegli iegūt novērošanas spējas. Apstākļi, kas sekmē šīs parādības, ir visai individuāli: aukstums vai karstums, skaņa vai klusums, gaisma vai tumsa. Pat tādi antipodi izraisa vienādas sekas.

Jānovēro daudzi apstākļi. Ja personas, kuras sasniegušas uguni, pierakstītu visus novērojumus, tad viņas ļoti palīdzētu daudziem jauniesācējiem. Kopīgais darbs visupirmām kārtām prasa individualitātes aizsardzību. Un kad paņēmienu liekas atrasti, tieši tad var būt tuvu arī visvienkāršākais. Var pabrīnīties, kādi negaidīti sīkumi dažreiz aizdedzina liesmu. Viens noteikums negrozāms – jūtīgums pret satricinājumiem un arī nesaliekts mugurkaula stāvoklis.

279.

Spirālā struktūra raksturīga visām strāvām; tā pati spirālā uzbūve redzama visā esamībā. Ņemsim Mācības izpratnes piemēru. Viens otrs pamēģinājis lasīt Mācību vienreiz, bet šāda palasīšana nenesīs labumu. Tikai atkārtoti lasot var pamanīt spirālo struktūru. Mācība it kā atgriežas pie tiem pašiem priekšmetiem un gandrīz vai pieskaras tiem. Bet strāvas spirāle tiecas augšup un nes jaunu atziņas graudu. Ugunīgā apziņa nostiprina neiznīcināmās zināšanas.

280.

Veca ķīniešu pasaka stāsta par aizmākoņu milzi un zobgali punduri. Milzis attēlots stāvam ar galvu pāri mākoņiem, bet punduris zobojās, ka milzis neredzot zemes pasauli. Bet milzis pacieš visus zaimus, sacīdams: “ja es vēlētos, es varētu rūpuļot pa zemi, bet tu nekad nespēsi ieskatīties aiz mākoņiem.” Tāpēc garā līdzināsimies milžiem. Ja gribēsim dižo labumu, visiem būs vietas gana. Viscildenāko piemēru izpaudumi ierosinās jaunus apziņu apjomus. Turklāt radniecība ar milžiem palīdzēs palūkoties aiz mākoņiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.2. Gudrību jāprot pasmelt

281.

Kā cilvēkiem nav paveicies ar pārgērbšanos, tikpat maz tiem veicas ar dzīves ērtībām. Galvenā ērtība prasa apstākļu uzlabošanu un dzīves sākumu vienkāršošanu. Bet cilvēki, gluži pretēji, cenšas visu sarežģīt un atvairīt katru apziņas pieaugšanas iespējamību. Katra apziņas pieņemšanās spēkā – bez pārspīlējuma – tiek ieskatīta par nepieļaujamu. Ja parādās apziņa – sabrūk ģimenes, sabrūk valstis. Dzīves Mācība kā bārenis mīt šaurajos kaktos, kamēr laukumos dimd nāves gājiens.

Lai nedomā, ka Mēs atkārtojam savu laiku pārdzīvojušas metaforas. Pat visaprobežotākie cilvēki dažreiz piesargās no lietu pārprodukcijas rēga. Protams, ja turpinās dzīvi pēc vecajām metodēm, tad produktu pārprodukcijai ir jāiestājas. Tikai lietderīga vienkāršošana var ienest dzīves vērtību un saglabāt dabiskās bagātības. Nedrīkst iznīcināt kosmisko pūliņu uzkrājumus, vieglprātīgi cerot uz kaut kādu nepelnītu enerģiju!

Uz katru jaunu enerģiju mums jāsatavojas. Katra māte domā par nākošo bērnu, vai gan var nedomāt par enerģiju, kura ir mūsos pašos! Jādomā par neatņemamo iespējamību.

282.

Katra saprātīga darbība ir neiznīcināms ieguvums. Mācības apstiprinājums ir neuzveicams bruņojums. Zināšanas ir spēja valdīt par Gaismas dzirkstelēm. Izplatījums ir ķermeņu sakopojums. Laiks ir staru saskatīšana, kā ilgstošais pārvēršas nemanāmā, tā neredzams ir skābekļa – uguns spēka dzimtenes – sastāvs.

283.

Cilvēki tā vien saka: “viņš ir tik labs, ka mušai nenodarīs pāri.” Bet Mēs sacīsim: “Viņš nenodarīs pāri mušai, bet iznīcinās indīgu čūsku, kas apdraud līdzcilvēku.” Bet te jāzin, kura muša nekaitīga un kura čūska indīga. Šīs ziņas var sniegt Mācību grāmatas, bet no tām jāpasmeļ zināšanas.

Nevar spriest pēc ārējās rīcības. Jāprot ielūkoties darbību cēloņos. Tā apgūstot meistarību, neaizmirsīsim par labā amatu. Tam nepieciešama visa atbildība un jāapzinās dzīves jēga. Visgrūtākā meistarība ir Patiesība, bet tā paātrina ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

284.

Katra Mācības grāmata satur iekšēju uzdevumu. Ja cietsirdība spēj zākāties par Brālību, tad tas būs zemākais mežonības veids. Lai cilvēki rod sevī spēku atturēties no zākāšanās. Nīrgas nav prāta asums. Gudrajā attieksmē pret notiekošajām parādībām slēpjas humors, bet muļķības atvērtā rīkle ir cilvēces kauns. Vai gan tā ir rotaļa, kad cilvēce kļūst par neprāta rotaļlietu! Panākumus gūst tie, kas tīrām rokām paceļ "Kausu".

285.

Kas studē Mācību, tam jāpieradinās pie viena, pie neizbēgamām aizdomām no cilvēku puses. Nevar vainot cilvēkus par viņu attieksmi. Ja viņš būtu askets vispāratzītā nozīmē, ar viņu vieglāk samierinātos. Ja tam būtu maga izskats, tad viņu atzītu aiz bailēm. Bet viņa būtība nav izskaidrojama vienkāršiem vārdiem, un darbs pasaules evolūcijas labā neietilpst nevienā no vispār pieņemtajiem statūtiem. Kā gan cilvēki samierinās ar savas dzīves atjaunotni? Jo viņi taču no tā visvairāk baidās.

Par laimi to, kas pievērsies Agni Jogas ceļam netirda domas par aizdomām. Viņš strādā, visu sevi nododams evolūcijas labā. Viņš iet nešaubīdamies, zinādams, ka apmierinātība viņam nepiederas.

286.

Katram ir savs ienaidnieks. Atkarībā no ienaidnieka izpazīstama personas nozīme, tāpat kā ēna atkarīga no priekšmeta augstuma. Nevajag īpaši pievērsties ienaidniekiem un nevajag pret tiem izturēties arī nevērīgi. Nav cilvēka bez ēnas.

Akbars, saukts par Lielo, ļoti saudzīgi izturējās pret ienaidniekiem. Iemīļotais padomnieks pārzināja ienaidnieku sarakstu. Akbars bieži apjautājās, vai sarakstā nav parādījies kāds cienījams vārds? "Kad ieraudzīšu cienījamu cilvēku, sūtīšu sveicienu pārgērbtajam draugam".

Un vēl sacīja Akbars: "Esmu laimīgs, jo esmu varējis pildīt dzīvē svēto Mācību, esmu varējis dot tautai pārticību un esmu bijis lielu ienaidnieku atēnots."

Nevienam Mācību nav izcēlušī draugi. Ja ienaidnieks ir ēna, tad mēlnesība ir taures skaņa.

287.

Nekad vēl neviena Mācība nav iegājusi dzīvē bez tumsas ordu uzbrukumiem, tas pats notiek arī tagad. Tieši tumšie palīdz atklāties ikvienam gaišam pasākumam, tāpēc mēs zinām visu šķēršļu un pat apmelojumu vērtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Viss norisinās pa Neizdibināmiem Ceļiem. Bet pēc pērkona – atmosfēra tīra.

“Kareivji, kareivji, tā mēs sevi dēvējam. Mēs cīnāmies par cēlo varonību, par augstiem mērķiem, par augstāko gudrību, tāpēc mēs saucamies par kareivjiem”.

288.

Kā redzams, uzbrukumi “Dzīvās Ētikas” grāmatām jūs uztraukuši. Bet tas ir neizbēgami. Neviena Mācība nav iegājusi dzīvē bez pretdarbības. Jaunajai Mācībai jāieviešas aizejošo apziņu kļedzienu un uzbrukumu pavadītai. Tāds ir zemes likums.

Patiesi, nav nekā zaimojošāka, kā ar cilvēciskāko apziņu ierobežot Dievišķās Sākotnes neaptveramo Varenību, kas piestrāvojusi visu Izplatījumu. Vienīgi no drausmās tumsonīgās noniecināšanas radušies arī visi necienīgie jēdzieni par Dievu.

Cilvēks savā iedomībā cenšas visu novilkt zemāk, pielīdzināt savam līmenim un līdzībai. Par to jau pietiekoši sacīts grāmatās. Mācības grāmatas ir pilnas jēdzieniem par Dievišķo Sākotni jeb Dievu, par Garu un garīgumu.

Dievs mūsos ir vienīgā realitātē, viss pārējais, kā to brīnišķi un poētiski apzīmējuši Austrumi, ir vienīgi – “Dižās Pasaules Mātes Rotaļa.”

No visas sirds priecājos par jūsu atdevību Dzīvās Ētikas Mācībai, jo tikai ar viņas palīdzību mēs panākam Vārtu atvēršanu.

289.

Esmu vienis prātis, ka to, kas jau iespiests, nevar ieskatīt par kaut ko tādu, kas būtu slēpjams. Bet lai smalkjūtība vai samērības izjūta tomēr pasaka priekšā, kad un kur viena vai otra lieta būtu piemināma vai noklusējama. Daudz kas atkarājas arī no tā, kā pasaka, kā apgaismo un kādos apstākļos piemin un izvirza zināmus jēdzienus.

4.3. Sintēze

290.

Stādieties priekšā, kā neprašā tuvojas sarežģītai mašīnai. Viņš nedomā par aparāta nozīmi, neapjēgdams sekas, viņš kampj aiz pirmās sviras. Gluži tas pats notiek ar cilvēku, kurš, iegaumējis tikai veselās Mācības vienu detaļu un, nu brīnās, ka neredz kopējo seku. Kā neuzmanīga rīkošanās ar mašīnu draud nejēgam ar bojā eju, tāpat briesmās atrodas arī cilvēks, kas ignorē Mācības būtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Kāds pievērsīs uzmanību tikai barības kvalitātei, kāds tikai centīsies nerunāt neķītrības, cits nesaskaitīsies, trešais – nebaidīsies, bet šādas derīgas detaļas būs tomēr kā atsevišķas sviras, atsevišķi neviena no tām nepacels visu smagumu. Pakāpeniski jāiedziļinās Mācības sintēzē, tikai sintēzes varavīksne var dot augšupejas iespēju. Ja kāds jūt, ka ir jau vienas daļas pārņemts, lai cītīgi atkārto arī pārējās doto norādījumu daļas.

Dodam daudz apslēpta un pakāpeniski pietuvinām atskārsmei. Lai cilvēks nebīstas pieiet jo tuvu, tik tuvu, kamēr spēj apgūt Mozaikas ritmu.

Tuvošanās sintēzei iemācīs likt lietā visas detaļas.

291.

Ap sintēzes jēdzienu daudz pārpratumu. Daži, kaut arī atzīst tās noderīgumu, tomēr ieskata, ka sintēze ir – mazliet no visa. Viņi attaisnosies ar to, ka pie zinātnes tagadējās attīstības cilvēks nespēj visu zināt. Bet vai tad sintēze nozīmē – zināt visu? Zinātni ar visām tās nozarēm viena persona apgūt nespēj, bet zinātnes jēgai jātiek atskārsta. To ir iespējams apgūt pilnīgi un nostiprināt apziņā.

Vienīgi pārgudrinieks var izlikties, ka viņam nav saprotama sintēzes jēga. Tāds neprasa viegli pieņems kaut kādu vienu mehānisku nozari un būs gatavs aizsegt savu aprobežotību un aizspriedumu, ka savienošana nav iespējama.

291.a

Ar vēsturiskiem piemēriem vajag pierādīt, cik lielā mērā ietveres spēja un sintezēšanas spēja ir bijusi plaša un gaiša prāta pazīme. Drīz mašīna cilvēkiem dos iespēju atbrīvot ievērojamu dienas daļu. Vajag padomāt, kādai vajadzībai šis brīvais laiks tiks izmantots?

Jāatzīst, ka dažu nodarbību savienošana kļūs neizbēgama, citādi ieslīgs trulumā. Vienīgi apziņas paplašināšanās varēs palīdzēt saprātīgi sadalīt dienu. Bet apziņas paplašināšanās izaug no mīlestības uz izzināšanu un no tiekšanās pēc augstākās kādības.

Spēja sintezēt palīdzēs iemīlēt visas dzīves kvalitāti.

292.

Mēdz runāt par kaut kādiem īpašiem sintētiskiem raksturiem, bet šāda paštaisnošanās ir aplama. Iedzimu sintēzes spēju bez psihiskās enerģijas rūpīgas izsmalcināšanas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

nemaz nav. Tāpat mēdz sīksti turēties pie ieskata, ka fizikālās zinātnes ir par šķērsli apkopošanas spēju attīstībai, bet katrs pazīst izcilus fiziķus, astronomus, ķīmiķus un mehāniķus, kuri vispirmām kārtām ir bijuši lieliski, sintēzes spējīgi, prāti. Neuzskaitīsim viņus, bet gan sacīsim, ka liela zinātne izaudzina lielus prātus.

Daudz modrības, nenogurdināmības, uzticības ir ieguldīts katras sintēzes pamatos. Protams, ka cilvēks, kurš izkopj novērošanas spējas, saskatīs ap sevi daudz vispārinājumu un sapratīs, cik daudzkārt pievilcīgāki ir šie plašie ceļi. Proti, sintēze dibinās uz pārliecināšanas spēka un uz pievilcīguma. Sintēzes jēdziens tik plaši aptver lietu būtību, ka sintēzes spējīgam prātam negācija ir sveša. Spēju sintezēt nevajag attiecināt uz kaut kādiem laimes lutekļiem. Šī vērtīgā kādība jāattīsta sevī darba rūķa gaitā.

293.

Izdomājiet, kā vieglāk ieviest Mācību savā dzīvē. Visnodarbinātākie cilvēki var katru dienu veltīt kādu stundu tam, lai tuvotos Mācībai. Neticam, ka neatliek ne mirkļa visbūtiskākajam, tam, kam taču dzīvojam. Katru dienu uzņemam barību un bez tās dienu uzskatām par nelaimīgu. Bet mūsu gars tāpat saņem domu barību un bez tās diena būtu pat noziedzīga.

Pavairosim savas domas un atcerēsimies Mācības pamatus tāpat kā maizi un pienu. Nav vajadzīga vara, jo Mācība spēj valdzināt ar visa traucējošā savaldīšanu.

294.

Palūkojieties uzmanīgi, vai Skolotājs nav spiests kaut ko atkārtot? Jūs zināt, kā Mums nepatīk atkārtojumi, tas nozīmē, ka tam ir pamats. Varbūt, ārēji spriežot, atkārtojums ir lieks, bet palūkosimies sirds dziļumos, un redzēsīm, cik tas nepieciešams. Atkārtojumu bieži vien neievēro tieši tie, kuri tos izraisa. Tālab nepieciešami kā zāles pielietot atkārtojumus, ja tie nav iezīmējušies smadzenēs. Tam, kas sevī nes Dzīves Mācību, jābūt gatavam atkārtoti apstiprināt, ja viņš redz, ka pamati šķobās. Jāpieņem, ka pamata likums ir jāizpilda vispirms. Pamatus nedrīkst atvietot ar detaļām.

295.

Ja kopienā netiek pildīta Mana Mācība, tas nozīmē, ka ienācis kāds, kas maskējas. Jebkurš ienākušais var iziet, bet ikviens, kas iziet, ņem sev līdzi iekrāto īpašumu. Ja dažkārt nesamērīgi liela nasta ir viegla kā spalva, tad tāpat dažreiz nepatiesības grams mēdz būt smagāks par pudu.

Sevišķi nikna cenšanās pielīdzināties vienkopas dalībniekiem noved pie šausmīgiem zaudējumiem. Smags ir to ceļš, kuri nav ienākuši viegli tad, kad tos aicināja. Lūdzu neatņemt sev spēkus. Spraigajā darba tempā slēpjas ievērojama okulta īpašība. Ne ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

kādu gribas piespiešanu nav iespējams sasniegt spraigā darbā gūtos rezultātus. Temps un ritmisks piesātinājums spēj pielīdzināties kosmiskajam spraigumam.

4.4. Par dzīves nomaiņu

296.

Divas īstās Mācības pazīmes, pirmā – tiekšanās pēc Vispārības labuma; otrā – visu to agrāko Mācību atzīšana, kuras atbilst pirmajai pazīmei. Jāatzīmē, ka sākotnējā Mācības forma nesatur noliedzošus noteikumus. Bet māņticīgie sekotāji labuma apliecinājuma vietā sāk aprobežot Nolēmumus ar noliegumiem. Rodas postoša formula: “Mūsu ticība ir tā labākā”, vai arī “Mēs esam ticīgie, kurpretim viņi visi ir neticīgie.” No šejienes viens solis līdz krusta gājienam, līdz inkvizīcijai un asins jūrām To vārdā, Kas slepkavību nosoda. Nav kaitīgākas nodarbošanās par ticības uzspiešanu. Kas grib iet ar Mums, tam vispirms ir jāaizmirst noliegšana un brīvi, bez citu piespiešanas jānes atjaunotā dzīve. Ļaudis ir savaldzināmi ar daiļumu un gaišā, zināšanām. Vienīgi cerību, dzīves uzplauksmes un radošas darbības pilna Mācība spējīga palīdzēt īstajai evolūcijai. Dzīve taču nav tirgus, kur izdevīgi nopērkama ieeja Debesu Valstībā. Dzīve taču nav arī kaps, kur dreb par Nezināmā tiesneša taisnīgumu! Mācītie ir ieteikuši, pēc viņu domām, saprātīgu mierinājumu: “Cilvēks sāk mirt jau no piedzimšanas momenta”. Nabadzīgs un skumjš mierinājums. Mēs, turpretī, sakām – cilvēks mūžīgi dzimst, ir sevišķi tā sauktās nāves momentā.

Sakropļoto reliģiju kalpotāji pamudina savus audzēkņus iepirkt kapsētā vietas, kur tie pateicoties iepriekšējām rūpēm, gulēs ērtāk un cienīgāk par citiem, nabagākiem, kas nabadzības dēļ nav pelnījuši garas aizlūgšanas. Viņiem nabagajiem, vīraks būs viltots un dziedātāji dziedās ļoti slikti. Sakiet jel beidzot, kura īsta Mācība ir sludinājusi tādu kroplību? Patiesi, diezgan kapu, kapsētu un iebiedējumu!

Zināms cik gaiši raudzījušies Skolotāji uz pāreju nākošajās izpausmēs un mazāk par visu rūpējušies par vietu kapsētā. Pret reinkarnācijām lūdzu attiekties stingri zinātniski. Ja jūs varat ieteikt citu pasaules uzbūves konstrukciju, Mēs rezervēsim jums semināra profesora vietu un apsolām jūs apbedīt pēc pirmās šķiras, jo jūs esat nodomājuši apgaismoto acīs patiesi nomirt.

Uzmanīgi izlasiet pie jums iespiestos Skolotāju rakstus un jūs pabrīnīsities, cik vienādi visos gadsimtos Viņi Runā par dzīves maiņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Kad jūs zinātniski, un bez aizspriedumiem, uzdrošināsities pacelt skatu, parādīsies Gaismas ceļš.

Drošie ar Mums – Drošajiem iepriecinājums!

4.5. Mācības tīrība un daiļums – vienkāršībā

297.

Skolotājs ciena vēlēšanos nomazgāt putekļus no dižajiem Tēliem. Skolotājs ciena vēlēšanos apstiprināt dižo vārdu vienkāršo izteiksmi, ciena vēlēšanos koncentrēt daudzvārdību. Lai izceltu būtību, ir jāpieiet no negrozāmības viedokļa.

Ir jāzina, ka neviens piemineklis nav nonācis bez izkropļojumiem.

Mācību var paust ar devīzi: “Lai tas, kurš nav vienis prātis, pierāda pretējo.” Labāk mērīt atkāpjoties atpakaļ, nekā ierakties nenomazgājamajos putekļos. Tiešām, vadošā principa pazīšana apgaismos izkropļotos simbolus.

Aizgājušās tautas uz gara brīvības allaž atstājušas apsūbējumu. Jautājiet – “kur ir vajātie?” – pa šīm pēdām ejiet. Ieraudzīsiet vajātos pirmos kristīgos un budistus, bet, kad tempļi novērsās no Kristus un Budas, tad vajāšanas izbeidzās.

Norādu turēt Mācību vienkārši, nav vajadzīgas komplicētas izpausmes, jo dzīve ir skaista vienkāršībā. Ap augu bieži nākas uzrušināt zemi, tālab atkārtojumi ir neizbēgami.

298.

Ceturtnā gadsimtā pēc Svētītā aiziešanas Mācība jau bija pilna reliģiskiem strīdiem. Nebija pagājis gadsimts, kad kristietība jau uzrādīja ārkārtīgu neiecietību. Muhameda pēdējais pasludinājums izraisījās no fanātisma. Reliģiskie strīdi iznīcināja Mācības jēgu, tāpēc tagad aicinām uz īpašu iecietību, noraidot strīdus.

Jautās – kā aizstāvēt mācību, nereaģējot uz uzbrukumiem. Labākā aizstāvēšana būs – attīstīt darbību beznaida virzienā. Naidīgos apgalvojumus var iznīcināt ar jaunu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

aizsargvaļņu dibināšanu. Ziniet, ka Mēs nevairāties ienaidnieku, bet nedrīkst viņu dēļ šķiest spēkus.

299.

Katras gaišas Mācības pirmā pamatīpašība ir: izravēt katru atriebības izjūtas iespēju. Mācībā uzsvartā pretošanās ļaunumam nav atriebība, jo pretošanās ļaunumam paredz vispārīgā labuma aizsardzību, kamēr atriebības pamatā ir personīgā izjūta. Bet jūs zināt, ka patība ir visa posta sakne. Cilvēks, kas nespēj disciplinēt domas un jūtas, nevar arī cerēt gūt sekmes izvēlētajā Gaismas ceļā.

Mācekļa ceļš nav viegls. Tam nav nekā kopēja ar okulto romānu magu jeb svaidīto dzīves aprakstu.

Visas Gaismas Mācības, pirmkārt, uzsvaro saprātīgumu un noraida katru varmācību un prasa vienīgi domāšanas, - nodomu, vārdu un darbu tīrību. Tāpat nav pielaižamas arī nekādas maskas. Maskas atstātas tumsas rokas pušiem, kam ir ko slēpt, un jūs pareizi darāt, ka izvairāties no tiem. Viņu patlaban ļoti daudz, jo tuvojas viņiem kritiskie termiņi, un viņi ļoti rosīgi vervē sev palīgus abos plānos. Bet cik neizteicami smaga ir viņu pavadināto karma!

“Viss ir atklāts, viss pieejams”, bet ieiet un ņemt mēs varam tikai paši. Un sasniegumu pirmie nosacījumi ir – godīgums, drosmē, bezbailība, ne ar ko nesalaužama tiekšanās, liela pacietība un pateicība par katru drupatiņu. Nodevība, protams, nav pielaižama pat domās. Bet, kad ir īsts patiesīgums, īsta sirds deģsmē, tad viss kļūst viegls un prieka pilns. Tāpēc iemīliet savu izvēlēto Skolotāju no visas sirds, ar visu savu būtību un sasniegumi nekavēsies.

300.

Atcerēsieties dažus gadījumus, kas dažādās dzīvēs daudzkārt atkārtoti: gaidīja Vēstnesi desmit gadus, bet dienu pirms Viņa atnākšanas aizslēdza durvis. Vai arī, izvēlējušies atdalītu daļiņu, iedomājās, ka pielaiests un atļauts viss. Vai arī izvēlējušies daļiņu, iekrita svētlaimīgā bezdarbībā, brīnīdamies, ka daļiņa sadīkst. Vai arī, izvēlējušies daļiņu, iedomājās saglabāt vecos ieradumus, lai vienā azotes pusē guļ svētības daļa, bet otrā var saglabāt mīļos tarakānus. Vai arī, izvēlējušies daļiņu, nolēma tikai uz mirkli izlēkt no vilciena, aizmirdami, ka lēciens, vilcienam ejot, bīstami aiznes atpakaļ. Vai arī, izvēlējušies daļiņu, iedomājās apmelot brāli, aizmirdami, ka apmelojums sāpīgi sit pa pieri.

Jautāsi – “kā rīkoti, lai nesagandētu izvēlētajā daļiņā?” Varu dot padomu – daļiņas vietā pieņemi visu vispārības Labuma kausu. Tāda pieņemšana pasargās jūs no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

visiem nefīrumiem. Bailīgas apdomāšanas vietā nolemiet pieņemt kā izmēģinājumu uz septiņiem gadiem Vispārības Labuma plānu. Ja Mans padoms nav labs, pagūsiet atkal ieaudzināt savus tarakānus.

Kam Vispārības Labuma kauss izrādīsies smags tam sacīšu: Mācība nav ciedru riekstiņi cukurā, Mācība nav sudraba rotaļlietiņa. Mācība ir nolemtā un saglabātā varenā sidraba rūda. Mācība ir atrastie un trauksmes pilnie dziedinošie sveķi. Teikšu svārstīgajam – tikai sargies kļūt par nodevēju, jo pat maza nodevēja liktenis ir šausmīgs! Tam, kas pūlās, Sacīšu – ir jau liels nopelns piesaistīt mazu spēku, bet pievilkt lielu spēku ir jau gaišs sasniegums. Kas tiešām pūlās, tam Vispārības labuma kauss nav smags. Kad meklēsiet līdzstrādniekus, meklējiet neapmulsdami. Līdzstrādnieka rokas var slēpt Vēstnesi; ādas krāsa var būt no kalnu sniegiem. Patiesības Vēstnesis nekliegs uz tirgus laukuma. Tā savāciet pazīmes – laiks ir tuvu!

301.

Kāpēc galvojums par Mācību parasti nāk nedroši, kautrīgi? Protams, tāpēc ka esamības problēmas cilvēcei bažas nerada. Dzīves jautājumi neietilpst ikdienišķā dzīvē. Neparastības ierodas kā dabas kļūdas. Likumu veidi mazdūšības sastindzināti. Kā cilvēka sargi joprojām stāv fetišs vai noliegums. Dzīves Mācība atrodas vai nu bioloģijas nosacītībā, vai tiek apslāpēta ar tempļu vīraku.

Vajag, beidzot, piegriezt vērību apkārtējam un it īpaši tagad, kad var novērot sevišķu kosmiskā procesa spriegumu. Mūsu organisma jūtīgie aparāti strādā tikpat spriegi. Spriegā atmosfēra aicina cilvēkus ar rūpību un atklāti pievērsties kosmiskajiem spēkiem. Nav ko ņirgāties, kad vispār nezīnāt, par ko ir runa. Tikpat labi varat smieties par augstākās matemātikas formulām, ja tās nepalīdzēs jums pagatavot pusdienas.

Mums nav žēl tērēt laiku šiem truismiem, jo viss ir noderīgs, lai pievērstu cilvēci psihiskajai enerģijai. Ir aplami iedomāties, ka cilvēks būtu jāpierunā likt lietā viņam sen piederušo spēku. Tā taču ir mežoņa psiholoģija, kas baidās no visa tā, kas nav bijis zināms viņa vectēvam. Bet izplatījuma doma tomēr darbojas!

302.

Galvojiet ar itin visu, kas jums pieder. Galvojiet ar visu savu vēlēšanos. Galvojiet ar domas spēku. Tā var radīt jaunus savienojumus.

Ja vakar nerasniedzāt, tas nozīmē, ka uzkrājumi bijuši nepareizi. Nedrīkst atkārtot kļūdas, jo nav iespējams pāriet tur, kur tilts izpostīts. Bieži lūkos novērst to visnenozīmīgāko, bet galvenos cēloņus saglabās tumsā. Lai tumsu klīdina ugunis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Tālab novēlam – aizdedziniet ugunis! Neraugieties uz Mācību kā uz abstraktību, atkārtojiet Gudro vārdus!

303.

Manierēšanās neder, ejiet kā lauvas – Labais greznos jūsu bruņas. Es jums sūtīšu kārdinātāju un roku likšu draudu ratā. Ieskatu, ka no uzbrukumu piemēriem vajag mācīties.

Mans norādījums mācekļiem: ir likumīgs Mans lūgums, ejiet stingri, bet bez īgnuma. Dusmas jūsu trauku padara līdzīgu stiklam un trauslu. Sidraba kauss vairāk piederas akmenim.

304.

Nelīdzsvarotība starp intelektu un sirdi Dižo Patiesību atspoguļos kā greizā spogulī. Un no šejienes tad arī izriet Mācību izkropļojumi un augstāko Tēlu karikatūras. Kā teikts: “apziņas un mācību attīrīšana ir pats lielākais mūsu laika uzdevums.”

Mums nav ko būties, jo mūsu darbībā nav nekā pretlikumīga, tieši otrādi, tā atbalsta visus labākos pamatus, visu to, uz kā bāzējas dzīve. “Dzīvā Ētika” pašreiz ir tik ļoti vajadzīga! Daudz tēmu lekcijām un referātiem var aizņemties no Mācības.

Padevībā un mīlestībā pret vareno Gaismas Hierarhiju arī tas vissmagākais un grūtākais ir atrisināms un pārvarams.

305.

Mācības grāmatu pazīšana uzliek cilvēkam pienākumu tajās norādīto pielietot katras dienas dzīvē, pretējā gadījumā karmiski būtu bijis labāk tām nepieskarties.

Jūs rakstāt, ka “pēc ‘Apskaidrības’ un ‘Agni Jogas’ izlasīšanas līdz tam labie, godīgie un labsirdīgie cilvēki pēkšņi sākuši izpaust savas vissliktākās, agrāk apslēptās īpašības”, bet tā ir parasta okulta parādība. Saskaroties ar Mācību, visas cilvēkā darbojošās enerģijas savā spriegumā pieaug un cilvēkā pamostas līdz tam snaudošie spēki, tādā veidā parādot cilvēka patieso būtību.

Ir vajadzīga kvalitāte, bet ne daudzums. Prasme dot katram atkarībā no viņa apziņas ir nobrieduša mācekļa liela gudrība. Tādēļ nevajag plaši izplatīt Mācības grāmatas, bet gan pieturēties pie kulturāli izglītojošo programmu nodarbībām, to plašākā populārā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

iztulkojumā. Vēl jo vairāk tādēļ, ka pareizi uztvert Mācībā atklātos Dzīvās Ētikas pamatus var tikai attīstīts un disciplinēts prāts. Bet vai daudz ir tādu attīstītu prātu pat starp tiem, tā saucamajiem izglītotajiem cilvēkiem? Kā gan var sagaidīt, ka cilvēks bez kultūras pamata vai izsmalcinājuma uztvers smalkās vibrācijas? Vai gan var sagaidīt no cilvēka, kurš skatās neko neredzēdams un klausās – nedzirdēdams, kura acīm un ausīm nav pieejamas viņam apkārtējā dabā esošās smalkās skaņas un toņi; kuram zeme vienmēr ir melna, kalni zaļi vai pelēki un visi indieši vai ķīnieši vienāda izskata, bet visas ūdenskritumu, upju un mežu skaņas ir vienkāršs troksnis, - vai var sagaidīt, ka tas uztvers smalkākās enerģijas? Jo katras uztveres pirmais pamats ir – uzņemt to apziņā. Apziņa ir vienīgais magnets, kas pilda mūsu bagātību krātuvi. Tādēļ arī Dzīvās Ētikas grāmatās tā tiek atgādināts par apziņas atvēršanu, šķīstīšanu un paplašināšanu. Mācība tiek dota tam, kas pēc tās tiecas.

306.

Daudzas jau tuvas iespējamības iznīcina cilvēku sūdzēšanās, ko rada pašnožēlas. Kad cilvēki sāk aprēķināt, cik katrs upurējis un cik maz saņēmis no Skolotāja, tad zūd Mācības jēga. Cilvēki aprēķina saņemto kā algādža maksu, nesamērodami saņemšanu ar mūžību, kurai tie eksistē. Cik nesamērojams ir pilnības jēdziens ar domu par labu nodomu apmaksu! Bet jāsaprot, ka daudzus algādža tērpā ietērpj nevis samaitāta sirds, bet neattīstīta iztēle. Daudziem Mūžības jūtziņu pārcērt tieksme uz pašnožēlu.

Bet visās Mācībās atkārtots par miesas nastu, lai pievērstu uzmanību gara pārākumam. Mācību vajag pieņemt kā sākumu īstajām priekšrocībām, kas nav atņemamas. Vajag apjēgt, ka Mācība padziļina apziņu un patiešām, sniedz dzīves iespējamības, ja vien tās nenoraida. Šis vienkāršais apsvērumi reti kad tiek ņemti vērā. Cilvēkiem labpatīk sūtīt izplatījumā sūdzības, izraisot pār sevi akmeņu lietu. Bet nebiedēsim, citādi pārmetīs mīlestības trūkumu. Mīlestības būtībai cilvēki piedēvē tik neparastus apstākļus, ka liekas, viņu mīlestība dzīvo naudas kaltuvē! Lai gan mīlestība vajadzīga ceļā uz Bežrobežību. Ceļvedis tik nepieciešams; kad mēs kailu klinšu šķautnēs ārkārtīgā spriegumā meklējam glābjošo saiti, tad Roka Vadošā mūs skars.

307.

Tautas gudrība skan tā: “Ar taisnīgām pūlēm pilis neiedzīvosies”. Patiesi, tas ir liels skaistums, vienīgi paša spēkiem, ar darbā nopelnītajiem līdzekļiem īstenot dzīvē lielos Likumus. Nevis no pārpilnības ziedot, bet gan atdot visu, atstājot sev tikai pašu nepieciešamāko.

Ja nebūtu grūtību un nodevības, tad kā gan mēs izpaustu varoņdarbu un kalpošanu Gaismai?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Greznības un labklājības ceļu nav sludinājusi neviena Mācība.

Materiālās grūtības varoņdarba ceļā nav tās grūtākās, lai gan tumšajiem ļoti patīk sist par šo, daudziem tik vājo, vietu, līdz ar to atklājot daudzas, līdz šim slēptas, īpašības. Daudz grūtāka ir cīņa ar cilvēku tumšo apziņu. Cilvēka daba ir neaptverami dziļa, un ir grūti sajusties visdažādu nodevību ielenktam, kas mūsu masveida apsēstības laikmetā kļuvušas tik biežas. Bet tomēr visgrūtākā, visneatmaidīgākā cīņa ir cīņa ar saviem paradumiem un trūkumiem. Citēšu lappusi no HPB piezīmēm. Tā saucas “Brīdinājums”: “Okultismā pastāv dīvains likums, kurš ir apstiprinājies tūkstošgadīgā pieredzē. Kādam ir tikai jānostājas uz “pārbaudāmā” ceļa, kad sāk parādīties dažas okultas sekas. Un pirmā no tām ir visu to īpašību izpaušanās uz āru, kas līdz šim cilvēkā atradušās snaudošā stāvoklī: viņa trūkumi, parašas, īpašības vai slepenas vēlēšanās, labas, ļaunas vai arī neitrālas.”

“Piemēram, ja cilvēks atavisma vai karmiskā mantojuma dēļ ir godkārīgs vai jutlīgs, vai iedomīgs, tad visi šie netikumi neatvairāmi viņā izpaudīsies, pat tad, ja līdz šim laikam viņam ir izdevies tos sekmīgi noslēpt vai nomākt. Tie parādīsies neatvairāmi un viņam nāksies ar tiem cīnīties simtkārt spēcīgāk nekā agrāk iekāms tam izdosies sevī izskaust tamlīdzīgas tieksmes.”

“Turpretim, ja viņš ir labs, augstsirdīgs, cēls un atturīgs, vai arī viņam ir kādas labas īpašības, kas atrodas slēptā vai snaudošā stāvoklī, tad tās izpaudīsies ar tādu pašu spēku kā visas pārējās”.

“Šī Likuma iedarbība ir jo spilgtāka, jo nopietnāka un patiesāka ir kandidāta izteiktā vēlēšanās un jo dziļāk tas ir izjutis uzņemto saistību tiešamību un nozīmi.”

Patiesi, pieskaršanās Gaismas Avotam ir pārbaudes akmens jebkuram.

308.

Vēstule nobeidzas ar visai neizdevušos frāzi – “Mācības augstvērtīgā krava nogrimst “Austrumu Kausa” kuģī”. Bet vēstules autors nav padomājis, ka Patiesība, būdama pati dzīve, ugunī nedeg un ūdenī neslīkst. Tāpēc Mācību, šo dzīvības Avotu, nespēj piebradāt tumsas iznīcīgie pūļi. Otrkārt, šai gadījumā “Austrumu Kausis” nav kuģis, bet gan pati krava. Patiešām, Austrumu neizsmeļamais kausis glabājas Nesagraujamā Cietoksnī, un nekad neviena lāse no tā netiks izlaistīta. Un mūžsenis Sargātāji zina, kad un cik lāses vajag izliet no tā, lai nomazgātu cilvēces apziņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Tik aplami un mežonīgi skan bažas... no tādu ļaunu puses, kas tuvojušies Mācībai un kuriem vajadzētu atskārst pārdzīvojamā laikmeta vienreizīgumu, laikmeta, kad cilvēces kuģis iet bojā; kad nepieciešami ārkārtīgi līdzekļi, lai izraisītu gara kliezienu; kad masas izpratušas savu "garīgo" vadītāju bankrotu un gara tumsību; kad šīs masas, kurām īstā laikā nav ticis parādīts jauns Ceļš, kā ūdens no ilgi aizturētām slūžām brāžas pār uguņu dzēsējiem... Jo ceļa norādīšanas noziedzīgo kavēšanu praktizēja taisni tie "garīgie" un labprātīgie aizbildņi, kas galvenokārt rūpējas par savu personīgo labklājību.

Jā, Gaismas nešanas ceļš vienmēr bijis un ir varoņdarba ceļš, tāpēc tas arī tik brīnišķīgs. Tajā nav patības, nav arī baiļu, ir vienīgi cildens prieks kalpot lielajam.

Kad iestāties kosmiskais termiņš, tad, lai no jauna atmodinātu apziņu, tiek sūtīti vairāk vai mazāk cildeni Gaismas nesēji, šiem cilvēces apziņas jauno pakāpju pamatlicējiem tiek dots materiāls un norādīts, kas īsti liekams pamatā un kas aiztaupāms izcilām apziņām. Jāņem vērā, ka katrs laikmets nāk arī ar savu, laikam atbilstīgu izteiksmes formu, kā arī ar Mācības pamatu plašāku vērtējumu, jo saskaņā ar evolūcijas likumu, viss aug, viss vērsas plašumā. Pēdējais apstāklis neizbēgami pievelk arī tādas apziņas, kas, nebūdamas spējīgas ietvert Mācības dziļumu un plašumu, klūp pat uz pirmajām pakāpēm, kuriem Rietumos atklāti likti pamati jau pirms 50 gadiem. Šādu ļaunu kuģītis nespēj pacelt augstvērtīgu kravu. Viņu apziņa pagājušos mūžos nav centusies uzbūvēt izturīgu šķirstu, kas tos paglābtu no tumsonības plūdiem un noenkurotu Gaismas Kalnā.

Bet Patiesība paliek neskarta. Lēnām, bet neatvairāmi cilvēce virzās pa augšupejas kāpnēm. Tāpēc nenoskumsim, ja kaut kur vai kāds nespēj ietvert Mācības pamatus. Jo Dzīves Mācība nav dota vienai zemei vai tautai, bet visai pasaulei. Tāpēc būsīm līgsmi garā, ka dzīves Mācības straume neaprimst.

5.nodaļa: Vissvarīgākais

309.

Nesarežģīsim to, ko iespējams pieņemt vienkārši. Tālo ceļu sākot, jāņem līdzī tikai visvajadzīgākais. Būtu bēdīgi apkrauties ar komplicētām mežģīnēm un aizmirst Tēva Mājas vārtu atslēgu. Tēvam nav vajadzīgas mežģīnes un bārkstis. Iegaumējiet Agni Gaismas vienkāršākos ceļus. Protams, lasiet grāmatas, jo pagātnes domu ceļi ir jāpazīst, bet nākotnes vajadzībām iegādājieties Agni spuldzi.

310.

Teikšu, kāpēc sākās izšķirība Budhas un Devadatas starpā. Devadata jautāja: "Ar ko sākt katru darbību?" – Svētais atbildēja: "Ar visnepieciešamāko, jo katram brīdim ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

sava nepieciešamība un to sauc par darbības taisnīgumu.” Devadata neatlaidās: “Kā rodas nepieciešamības acīmredzamība?” – Svētais atbildēja: “Nepieciešamības pavediens iet cauri visām pasaulēm. Bet kas nav to sapratis, tas paliks bīstamā aizā, neaizsargāts pret akmeņiem.” – Tā Devadata nespēja izšķirt nepieciešamības īpašību un šī tumsa aizsedza viņam ceļu.

Labs zirgs pat ar naga malu jūt, uz kuru akmeni kāpt vispirms. Tā izjaušama kustība, samērības un nepieciešamības kārtība. Vai gan jāpaskaidro, ka labākais rezultāts ir tad, kad uzliesmo gara dzirksts?

311.

Parasti pašam galvenajam tiek veltīta vismazākā ievērība. Bet Mēs nepagursim atkārtoti uzsvārot to, kas cilvēcei neatliekami vajadzīgs. Šādos šķietamos atkārtojumos Mēs nostiprināsim vēlēšanos izzināt. Cilvēki pārāk pieraduši, ka kāds domā viņu vietā un, ka pasaulei ir pienākums ņemt tos savā apgādībā. Bet katram pašam ir jāpiedalās ar savu līdzdarbību. Prasme likt lietā savu psihisko enerģiju būs apziņas pakāpeniska audzināšana.

312.

Trīskārtīgais palimsēsts dod triju Pasauļu zīmju slāņojuma paraugu. Iedomāsimies pergamentu, uz kura bijis uzrakstīts kosmogonisks traktāts, pēc tam tas pats pergaments noderējis mīlestības sonetai un, beidzot, uz tā ticis pierakstīts audumu un zvērādu rēķins. Starp salasāmiem tirgus skaitļiem grūti būs izlasīt sirds valodu, bet gandrīz nesalasāms būs traktāts par pašu svarīgāko. Vai gan tas pats nenotiek arī ar triju Pasauļu hieroglifiem? Bet pieredzējis pētnieks prot lasīt vissarežģītākos rokrakstus, tāpat arī apskaidrota apziņa spēj saprast Augstākās Pasaulē attēlu nozīmi.

Nepieņemsim juceklīgās tirgus zīmes par Visuma likumiem.

313.

Dzīves straume dod pastāvīgu enerģijas papildinājumu. Kad uztvērēji atvērti, nekas nevar aizkavēt jaunus ieplūdumus. Nevis gadi vai slimības, bet aizspriedumi pārgriež laimes pavedienu. Pašuzbudināšanās ir aizsprieduma meita. Nav iespējams atteikties no uzbudinājuma, iekams nav ieskausti aizspriedumi. Lai ilgā tiekšanās palīdz taisnīgi skatīties uz parādībām. Vajadzīga nevis atteikšanās, bet dzīves novērtēšana. Galvojumam kā taisnības zobenam, jāatdala pareizā attiecība.

Vajag vairākkārt pārlasīt Mācības grāmatas, jo katra diena norādīs jaunu pielietojumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

314.

Saprotiet, vajag nevis sagraut, bet bruņoties ar labāku pacietību. Ir briesmīgi redzēt, cik mazs ir to skaits, kas sekos aicinājumam bez atrunām un sūrošanās. Var dot cilvēkiem visvērtīgāko, bet aicinājuma brīdī viņi visu iegūto aizmirsīs.

Kā gan viņi var domāt par jaunu pasauli, ja tie nav atskārtuši veco!

Ezim ir daudz adatu, bet ar tām viņš par valdnieku nekļūs. Mūsu norādītā palīdzība var zelt, ja to pieņem tie, kam tā sūtīta.

Mums ir prieks, ja Roku neatrada.

315.

No Mūsu Vienkopas Mēs sējam Vispārības Labuma sēklu pa visām Pasaules daļām. Jautāsiet – kā saglabāt Vienkopas Noteikumus? – Jūs jau esat dzirdējuši par daudzām Mūsu darba iezīmēm, tagad iegaumējiet ne zināšanai, bet steidzamai pielietošanai. Ja atsacīšanās no personiskā tuvina, tad atsacīšanās no darbības vispārības labā bezgalīgi attālina – tas ir Vienkopas likums.

Jautāsiet – kāpēc vajadzīgi tik daudzi pārbaudījumi? – Vienkopā visu sasniedz ar pieredzi, tāpēc ir pareizi ieskatīt pārbaudījumus par izaugsmes veicinātājiem. Pārbaudījumi ir kā daiļu vārtu sliekšņi. Bet Vispārības Labuma ignorēšana iegāzīs bedrē pat milzi. Kam ir bijusi priekšrocība dzirdēt Mūsu Sarunas, tas varēs apliecināt, cik lietprātīgi un kādā daudzveidībā aizrit Mūsu laiks. Lai dotu lielākas iespējamības, ir nācies atteikties no garu runu sastādīšanas un izmeklēt no dažādiem gadsimtiem labākos un īsākos definējumus. Triju minūšu laikā jāprot reljefa veidā pasniegt triju stundu garas runas saturs. Saku to, nebīdamies no advokātu un sludinātāju īgnuma. Novērtēt laika vērtību iespējams vienīgi, strādājot Vispārības Labumam. Mazāk par visu drīkst zagt sava brāļa laiku. Bez jēgas nozagts laiks ir tas pats, kas ideju zādzība. Pārbaudījuma labad var piemetināt, ka pat bērnam var jautāt ko tu šobrīd uzskati par pašu svarīgāko? Izprotot domu gaitu, atkarībā no atbildes ir iespējams saskatīt īsto seju. Bēdīgi skatīties uz tiem, kas slēpj savas domas.

316.

Skolnieki jautāja, kā rīkoties, ja cilvēks neuzklausā derīgus padomus? D. norādīja: “Tad apklustiet. Nav lielāka šķēršļa par noliegsmi. Kad cilvēks saslīmis ar noliegsmi, atstājiet viņu, citādi viņš kļūs traks. Nevar varmācīgi ielikt daļu smadzeņu. Atstājiet laika ziņā. Varbūt tas pārradīs ar noliegsmi inficēto daļu.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Skolnieki jautāja: “Kā rīkoties, ja neviens negribēs zināt Patiesību?” D. piezīmēja: “Tai vajadzībai jums dotas kājas. Noliedzēji jūs padzīs un jūs gūsit iespēju teikt Patiesības vārdu citās vietās. Pateicoties vajātājiem, Patiesība tiks izplatīta daudzās vietās.”

317.

Ja ņemsim deodara koku, visaugstāko, visstiprāko, cik daudz agrāko nokaltušo zaru zīmju mēs atradīsim pie stumbra. Deodars tāpēc nav kļuvis nespēcīgāks, gluži otrādi, šie nokaltušie zari atstājuši tik cietas zīmes, ka pret tām pat tērauds lūzt. Neviena Mācība nešausminājas par atkritējiem. Tā zina, ka zemākajiem zariem jānokrīt. Vēja aizrautie nokritušie (zari) arī izpilda savu uzdevumu. Tie var pat iesakņot jaukus deodarus. Un to sveķi tomēr būs dziednieciski. Un vēlāk, sakrauti, lai turētu mājās stūrus, tie draudzīgi saplūdis kopējā spriegumā. Tāpēc nešausminieties par atkritējiem. Tie nespēj aiziet no tiem pašiem sirds sveķiem. Bet, kad no augšienes novērosit daudzās krustojošās tekas, jūs pat uzsmaidīsiet pretim nākošiem ceļiniekiem. Kad būs apjēgts bezrobežīgā ceļa garums, tad pielietosit arī citu mērogu. Nav bīstami, ja notiek klejojums, salta ir vienīgi nekustība.

318.

Mācība ir pieejama katram, kam ir pietiekoši daudz garīguma un to kādību, kas nepieciešamas tiem, kuri tiecas tuvoties Lielajiem Skolotājiem. Bet bez šīm Mācībā uzskaitītajām pamatkādībām nevienu nav iespējams uzņemt mācekļos, neskatoties pat uz lielām intelektuālām spējām. Patiesi, Mācība ir saprotama, jo vienmēr visos laikos pasaulei ir dota tikai tā Patiesības daļa, kuru cilvēce spējusi un spēj aptvert. Bet nevienu nav iespējams apmācīt ar varu vai pasniegt tam Patiesību. Patiesība katram jāatrod pašam. Viss, ko ir iespējams izdarīt, ir - vienīgi norādīt virzienu.

319.

Cik daudz augstu sarunu notiek! Cik milzīgi daudz Augstākās zinības zīmju tiek iepludināts cilvēku dzīvē, bet tās kā sēnālas tiek kājām mīdītas! Bet kurš gan drosmīgi domā par rītdienu? Tieši otrādi, rītdiena parasti paliek par to briesmu avotu, kurās slīkst apziņa. Vajag pievērst uzmanību katras dienas brīnumiem. Iesāksim jau no šūpuļa visu uzticēšanās un sevis pilnveidošanas ceļu.

320.

Daudzi visneatvairāmākie sūtījumi pārvēršas neskaidrās svārstībās. Var novērot, ka bieži pat cienījami gari neliek lietā doto norādījumu īstajā laikā un cik niecīgi ir traucējošie apstākļi. Rīcības un ieradumi ir nesamērīgi, salīdzinot ar sūtījumiem no Augšienes. Nav jāsapņo atkal par maģiskām formulām, lai piesaistītu Vadību, tā ir tuvu un tīras sirds magnets notīrīs ceļu. Visievērojamākais ieguvums būs šis magnets, kas pievelk un atver. Patiesi, ir prieks pakavēties tīras sirds tuvumā.

321.

Tāpēc lai par vadošo Sākotni kļūst pats svarīgākais.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Garāmpalaistais

322.

Ar skumjām skatāties uz tiem, kas nav izveidojuši cienīgus vārdus. Lūk, bija vēl stunda, lai nostiprinātos, bet rēgi aizsedza esamību, un iespēja pagāja garām. Kur gan, uz kāda ceļa sastapsit Vēstnesi? Cik jūras pārpeldēsiet, lai sadzirdētu vienu nesaklausītu vārdu? Kā lai atsauc atpakaļ garām palaisto iespējamību? Kā mājas bez saimnieka stāv lietā neliktas domas. Uzliesmoja neparasta gaisma, bet noturēja to par galda sveci. Traukšanos neparastā ceļa virzienā noturēja parastu strebjamo. Tagad nāksies meklēt un klauvēt. Neviens nepalīdzēs, jo cēlonis radīja sekas.

Norādiet draugiem, lai vērīgi, līdzīgi ērgļiem, seko iespēju dzirkstelēm. Atrodiet laiku, lai ietvertu, cik negaidīti atnāk vēstnesis, kā pašapmierinātība aizver acis. Patiesi, katra garām palaistā vēsts uzgulst kā smaga nasta, tādēļ skaniet īstajā laikā.

Pašā kustības principā ietverta pievēršanās tautām. Neviens neteiks – pirmo vēstnesi uzņemiet slikti, lai ātrāk pienāktu otrs. Pasaulē viena tendence – kā ātrāk apiet neparasto un kā aizbērt ar pelniem jaunās apziņas vēsti. Atrodiet pienācīgus vārdus!

323.

Kad atļāvu jums pierakstīt sarunas, tad neslēpu, ka ļaudis izsacīs daudz ļaunu vārdu par vislabākajiem jēdzieniem. Kas domā par labumu, lai nebrīnās, kad viņu dēvēs par hipokritu, nekromantu, slepkavu un melkuli. Kā apsēsti tie piedēvēs viņam visneatbilstīgākos nosaukumus. Tur, kur nedomā par labo, tur gatavībā viss ļauno vārdu krājums.

324.

Jāatgādina arī par prāta tieksmi, kurš grib satvert tālāko, palaižot garām tuvāko. Šāda nepiedodama tuvākā noniecināšana jo sevišķi saredzama prātu apmulsuma gadījumā.

325.

Jūs rakstāt, ka ir cilvēki, kas sašutuši par izteicienu pirmajā grāmatā – “Mīliet Mani”, un ieskata to par uzbāzību. Atbildēšu – šādu cilvēku sirdis, droši vien, ir pārakmeņojušās un viņi nezina, ka ir sirds degsme, ka ir mācekļa kvēla mīlestība pret Skolotāju, un ar kādu prieku šie Skolotāja vārdi pilda mācekļa liesmojošo sirdi. Jo ar šo savu apstiprinājumu Skolotājs ne tik vien pieņem mācekļa mīlestību, bet arī tuvina to sev un rosina sekot pa šo īsāko un majestātisko ceļu. Sirds stīgas ir smalkas un vienīgi rūdītas sirds ugunīs, kas iedegušās, pieskaroties dzīves ēzei, tās spēj mums stāstīt par cilvēka esamības slepenskanīgajām mistērijām. Nekas rupjš, nekas uzbāzīgs, prasīgs vai šaubu, noliegsmes un zaimu pilns neatslēgs nevienu Augstākās esamības noslēpumu. Tālab gruzd arī tāds izsīkušu siržu naidis pret visu gaišo, līksmo, augstākā daiļuma piesātināto.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

326.

Visapkaunojošākā parādība ir cilvēks, kas ķeras pie kādas grāmatas ar noteiktu apņemšanos, tai nepiekrīst. No šejienes izriet izteiciens – tas viss man zināms un vecs. Bet nav likti lietā pat paši vienkāršākie padomi. Novērojams pat, ka visnepieciešamākie novērojumi tikuši patiešām nonievāti, lai tādējādi pazeminātu Mācību. Var vieglprātīgi pazoboties, bet nav iespējams noliegt nevienu norādījumu. Tagad runājam par sirds audzināšanu, bet vai gan nedzirdēsīm no visneattīstītākajiem, ka tie to visu jau sen zinot? Un tomēr, par nagu apgriešanu tie ir vairāk domājuši kā par sirdi. Sirds lēkmes visbiežāk izsauc tieši šī nedomāšana par sirdi; un mēs esam gatavi atļauties visādas pārmērības, lai tikai paši sev neparādītu cienību pret sirdi kā pret visas esības centru.

327.

Un vēl viens ienaidnieks apdraud Mācību – neuzticība. Tā aiztur visvajadzīgākos un tuvākos sasniegumus. Jābrīnās, kādā mērā cilvēki neprot apieties ar visu to, kas viņiem šķiet jauns! Pašcieņa tik vāja un iztēle tik nabadzīga, ka ļaudis parasti baidās pat atzīt par iespējamu pieļaut kaut ko, kas ārpus viņu ikdienišķās dzīves. Vieglāk ir noliegt nekā novērot. Topiet izdeldēti visi noliedzēji! Bez jūsu nīkulīgās domāšanas saule sāks gaišāk spīdēt un pacelsies zināšanu citadele.

Cik aizvainojoši redzēt mazo, pelēko neuzticēšanos bez jebkādam iedrosmes pazīmēm! Atkritumu augsnē perinās neuzticība. Mēs arvien kategoriski prasām pieredzes bagātas zināšanas. Mēs sakām – cik lēni krājas līdzekļi un sekas. Bet Mēs nepieļaujam, ka domājošs cilvēks varētu atmest izzināšanas iespējamības. Cik daudzkārt dažs labs zināšanas ir nostādījis atkarībā no materiālajām balvām! Mazi bērni līdz septiņu gadu vecumam rīkojas tāpat.

Var konstatēt, ka dažreiz cilvēks, kas pieskāries Mācībai, iemanto lieliskas iespējamības, bet joprojām trupina fantazēt par nabadzīgo apbalvojumu.

Glābsim Mācību kā esamības lielo prieku!

328.

Atbilstība starp galveno un sliekšņa gruziem ir tā pieredze, kas ikvienam skaidri jātur acu priekšā. Nevienam nav tiesības durstīt sirdi vai sagādāt galvas sāpes, tanī pašā laikā, kad mums paiet garām neatvietojami dārgumi. Cilvēki neieskata par neatvietojamu to, ko viņi nepamana.

329.

Jāatceras Skolotāja Norādījums: “Dzedrums pret sevi un atklāta sirds pret brāli. Tikai laba acs rada.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

330.

Kā gan iedvest neattīstītiem cilvēkiem, ka mācību priekšmets par Augstāko Pasauli pelna sirds pieeju. Grūti piekļūt cilvēkiem, kas neko nezina, bet vēl grūtāk piekļūt tiem, kuri iestrēbuši Mācību kā karoti viruma; no tiem iespējams sagaidīt sevišķu nodevību un sagrozījumus. Nav tādu zīmju, kas pārliecinātu neceļos nokļīdušo apziņu, ka tai nav jāskatās tik daudz citos, cik sevī pašā. Kā gan iespējams saredzēt ugunis, kad acs meklē grumbiņu kaimiņa sejā! Tikai salta sirds spēj brīnīties un apšaubīt otra sasniegumus, un aprakt pelnos ikvienu sirds dzirksteli.

Jūs brīnāties, ka cilvēki spēj norīt indes bez ļaunām sekām, bet nepadomājat, no kurienes radusies šī imunitāte? Ne jau kuņģa sienu uzbūve to dod, bet gan uguns, kas ielikta sirdī.

331.

Visā savā dzīvē esmu sastapusi tikai divus trīs cilvēkus, kas patiesi bija gatavi upurēt visu, bet tie bija atturīgi solījumos, tie darbojās. Citi gāja un upurēja vai nu no savas pārpilnības, vai iznesīguma dēļ, padzirdējuši, ka katra dāvana atmaksājas simtkārtīgi. Bet, kad šis simtkārtīgums nepierādījās, kā tie to bija gaidījuši, vai arī aizkavējās viņu pašu vainas dēļ, tad tie izvērtās par ļaunākajiem ienaidniekiem, par lietas nodevējiem. Bija arī tādi, kas nolēma upurēt tikai pusi, kad bija pienācis mirklis, kur vajadzēja riskēt ar visu mantu. Bet vai no svārstīga lēmuma var gaidīt veiksmi, vai var gaidīt glābiņu, dodot pusi no zāļu devas? Un patiešām, arī panākumi bija daļēji. Bet visinteresentākais bija tas, ka arī otro pusi, - sīko baiļu aizturēto vēlāk, citā ceļā, neparedzētos apstākļos atņēma karma. Ir vēl trešais cilvēku tips, visizplatītākais, kas domā, ka viņu tuvošanās vien Mācībai jau no viņu puses ir vislielākais pakalpojums. Savā augstprātībā tie domā, ka Mahatmas gatavi noturēt pudžu katram, kas tuvojies vai arī izlasījis Viņu Mācību. Nē, Lielie Skolotāji priecājas un sniedz aktīvu palīdzību tikai tiem, kas patiesi tiecas. Uz tauriņiem Tie noraugās ar skumjām, jo zina, cik daudz mūžu grūtībām tiem būs jātiek pāri, iekams tie spēs tuvoties Gaismas Tvirtajai Pilij.

Grūts ir īstenā mācekļa ceļš. Jo nekādas zināšanas, nekādas filozofijas un vēl jo vairāk, maģiskās varmācības nedos mums garīgumu. Vienīgi ar dzīves pieredzi, ja, izdzerot dzīves indi, visas tās ilūzijas, mēs spējam saglabāt cildeno tiekšanos uz kalpošanu. Vispārības Labumam, tad mēs uzkrājam Amritas Kausu.

332.

Visas darbības un norādījumus, kas nāk no Varenās Brālības, raksturo stingra saskaņotība un konsekvence.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Ikviens īsts sūtnis vai skolotājs, ikkatra Mācība var balstīties vienīgi uz patiesības un uz personisko nopelnu un vērtības pamatiem. Cita mēroga uz Zemes nav. Patiesība ūdenī negrimst un ugunī nedeg. Pasaule jau vairākkārt bijusi lieciniece Augstākā pazemošanai un viltus vērtību cildināšanai, bet pēdējo pastāvēšanas laiks bijis īss.

Visiem, kas ņirgājas par Lielajām Patiesībām, mēs varam vēlreiz sacīt: vai gan jūs nesitat Kristu krustā? Vai gan jūs nezaimojāt, kad Viņš cieta pie krusta? Vai gan jūs nededzinājāt un nemocījāt Viņa piekritējus? Vai gan jūs nenomocījāt desmitiem tūkstošu labāko garu, kas nesa jums zināšanas gaismu? Vai gan jūs neapturējāt cilvēka domas evolūciju un tā neiegrūdāt cilvēci pašiznīcināšanās ārprātā? Vai gan par jums nav sacīts: “jūs gan esat pārmainījuši apgērbus, bet mēs jūs pazīstam pēc darbiem.”

333.

Kad veidojas evolūcijas pakāpe, tumšie sasprindzē visu viltus mantību, jo Gaisma viņiem grūti panesama un, jaušot savu krišanu, tumšie ķeras pie līdzekļiem, kas ir nāvējoši arī viņiem pašiem. Katram jaunam lielam laikmetam sākoties atkārtojas tas pats spēku sakāpinājums; bet vēsture nav pazinusi vēl vairāk piesātinātu laiku, jo Uguns Ēra aptver visas kosmiskās darbības. Tāpēc jāstāv ugunīgi sardzē.

334.

Protams, visas lielās idejas ir izcilu personību nestas pasaulē. Un ja, ieviešot dzīvē, tumšie tās sakropļojuši, tad tomēr to galvenā patiesība palikusi neskarta. Proti, tumšie spēki savdabīgā veidā palīdz nostiprināties pasaulē gaišajām idejām. Tumšie paātrina katru sairšanas procesu un šai apstākļi ir viņu savdabīgais noderīgums. Bez viņu līdzdalības, - pie tagadnes cilvēces apziņas līmeņa, pie satricinoši liela skaita remdenu jeb to dēļ, kas nepretojas ļaunumam, bet ir gatavi uz visādiem kompromisiem, lai tikai netiktu traucēts viņu parastais dzīves veids, - gaišajām idejām būtu bijis daudz grūtāk nostiprināties. Tā apspiesto ciešanas būtu ieilgušas uz gadu tūkstošiem, bet valdošo šķiru bakhanālija daudzas zemes būtu novedusi līdz galīgai deģenerācijai un sairumam. Visas cilvēces zemā stāvokļa dēļ, ņemot to visā tās veselumā – un bieži arī nesaprātīgas vadības dēļ, uz revolūciju jāraugās, kā uz veselo šūnu sacelšanos visa organisma aizsardzībai. Atcerieties, kā daudzas zemes apsveica krievu revolūciju. Par cik šie apsveikumi bija nesavtīgi, īsti – tā ir cita lieta. Cilvēciski ikviens domāja, kā gūt uz laiku sev priekšrocības. Bet tomēr daudz tika rakstīts un arī vēl tagad raksta, par krievu bijušo despotismu, barbarismu, briesmīgo nabadzību un mūsu tautas atpalcību. Pēdējam apgalvojumam, diemžēl, netrūka pamatojuma. Tāpēc mums augsti jāvērtē notikusī masu apziņas pārvirze, jo par drausmīgu ciešanu cenu ir iegūta jauna pakāpe, kas palīdzēs visai cilvēcei.

...Kāds kaut kur ir pret brīvības, vienlīdzības un brālības cēlajām idejām, vienīgi pateicoties kurām cilvēce dzīvo! Ja šīs vadošās idejas tiktu atmestas savā šķietamā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

utopiskuma dēļ, tad cilvēcei labāk nemaz nedzīvot. Nenesot šīs idejas sirdī, cilvēce nogrims nedzirdētos noziegumos un izvirtībā, pamazām satrūdēs un ies bojā pašas radītajās nelaimēs.

Ja šīs idejas ir utopiskas, tad arī visas Dzīves Mācības ir tikpat utopiskas.

Franču revolucionāri cīnījās sociālās brīvības un vienlīdzības dēļ jeb to brīvības un taisnības principu apstiprināšanas dēļ, kas būtu liekami katras valsts pamatā.

335.

Cilvēces visbriesmīgākais lāsts ir sevis iznīcināšana savas patības vārdā. Cilvēks, kas apgalvo, ka, kalpodams savam Ideālam, viņš iznīcina visus citus, kas nesaskan ar viņa ceļu, ir evolūcijas pamatu ārdītājs. Kosms prasa visa esošā izpausmi, un garīgajā plānā nevar būt vienādošanas. Visu Augstāko Mācību pamatā ir viens un tas pats Avots, un tas neiznīcinās to, kas noder par garīgo stimulu. Patiesi, tas, kas prasa visu pamatu, visu Mācību vienādošanu, ikkatru cildenu pamatu pārvērsīs pīšļos.

336.

Sirdī jānes cieņa pret Augstāko Pasauli kā vissvarīgākais un skaistākais zemes dzīvē.

337.

Kā ceļam jūs pošu, rūpējos, lai steigā rosīdamies, jūs nepiemirstu pašu vajadzīgāko. Steidzīgie ceļinieki nereti apgrūtina sevi ar nevajadzīgām lietām un visvajadzīgākā šķirstiņa atslēgas aizmirst.

338.

Mēs nemēdzam dot šaurus konkrētus padomus. Pirmkārt, jau tāpēc, ka cilvēki nepieņem tos pielietošanai. Cilvēks nemīl Mācību pamatus. Viņi dod priekšroku faķīrismam un zīlētājām. Bet pat šos iecienītos paņēmienus nepieņem, lai pielietotu. Padomu, protams, uzklausa, bet necenšas to izprast un sagrozot pārvērs to līdz kaitīgumam.

339.

Pat neizlasījis pirmo grāmatu, mans draugs jau grib zināt – kad iznāks otrā? Neizpildījis pat nevienu Norādījumu, mans draugs jau jautā, kad tiks doti nākošie padomi? Nespēdams uzglabāt nevienu noslēpumu, mans draugs jau prasa uzticēt tam vēl vairāk. Jūs zināt, kā tas mēdz būt. Jūs zināt, ka, pat grāmatu neizlasījis, grāmatnieks apgalvo, ka viņš visu to zinājis jau kopš dzimšanas. Jūs zināt, ka, neatmetis nevienu ieradumu, pieticīgais apgalvo, ka tas jau pilnīgi atjaunojies.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

340.

Cilvēks lūdz piedošanu, bet dzīves veidu nemaina. Cilvēks skumst par savām nelaimēm, bet neatmet nevienu no paradumiem, kas viņu noveduši līdz ciešanu stāvoklim. Bet piedošanas lūgšanai vien, ja to nepavada dzīves kļūdu labošana, nav jēgas. Ne skumjas, bet liekulība, ja Augstākā Gudrība tiek pašžēlošanas apgrūtināta.

Patiesībai nesamelosi, visucaurstrāvotājas Gaismas priekšā neko nenoslēpsi.

341.

Noskuma septiņu Vārtu Sargātājs. “Dodu ļaudīm nebeidzamu brīnumu straumi, bet viņi tos nepazīst. Dodu jaunas zvaigznes, bet to gaisma nemaina cilvēku domu gaitu. Gremdēju ūdeņu dzelmēs veselās zemes, bet cilvēka apziņa klusē. Paceļu kalnus un Patiesības Mācības, bet pat ļaužu galvas nepagriežas uz saucienu. Sūtu karus un mēri, bet pat drausmas nepiespiež ļaudis padomāt. Sūtu zināšanas prieku, bet ļaudis no svētā mielasta iztaisa strēbienu. Nav Man zīmju, lai atturētu cilvēci no bojā ejas!”

Sacīja Sargātājam Augstākais: “Kad celtnieks liek pamatu, vai gan viņš dod paskaidrojumu visiem, kas strādā celšanas darbā? Par nolemtajiem apmēriem zina mazākā daļa, tikai nedaudziem uzticēts celtnes uzdevums. Tie, kas rok agrāko pamatu akmeņus, neietver pat vienu jaunu pamatu. Celtniekam nevajag noskumt, ja strādnieki neizprot viņa nodoma būtību. Viņš vienīgi var darbu attiecīgi sadalīt.”

Tāpat arī atkarībā no ļaužu apziņas zināsim, ka tie, kas neietver un neiegaumē, var izpildīt tikai zemāko darbu. Lai viens sapratušais nostiprinās kā simttūkstoš gudro. Un zīmes viņam atklāsies kā uzzīmēts plāns.

342.

Neviens neticēs, ka jums jau daudz kas no tagad notiekošā ir zināms, bet tāpat neviens neticēs arī tām zīmēm, kuras jūs jau esat pieraduši lasīt. Bet vai vajag domāt ilgi kavēties, pie tiem, kas nevēlas saprast un pieņemt? Jūs pazīstat daudzus Augstāko Mācību piekritējus, bet vai viņi tās pielieto dzīvē? Tieši otrādi – pārsteidzoša ir viņu cietsirdība un patmīlība! Tas nozīmē, ka prāts nomācis sirdi.

343.

Realitāte cilvēces izpratnē ir tik miglaina, ka bez Mācības apstiprinājuma cilvēce patiesībā ir sērdienīga.

Spēks neatņemamais, spēks drošsirdīgais, spēks būtiskais, spēks garīgais, spēks izlejošais, spēks nenoliedzamais, Mūsu stara spēks, Mūsu virsotņu paustais spēks!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Jaudiet, noliedzēji, savā smacīgumā, ka gaisma ir garā! Jūsu krājums izsīks priekšlaicīgi. Kurp vērsīsities, pie nāves priekšdurvīm sarukušie? Patiesi, saku – nepazīstat garīgos vairokus un slēpjaties aiz saplosītām Maijas skrandām.

344.

Ikviens novērojis un brīnījies, ka vislabākajās Mācībās mēdz būt šķelšanās. Daži vadītāji pat ieskatījuši šādus notikumus par lietderīgiem pārrunu ierosināšanai. Bet vajag jau padomāt, ka ap patiesību nevar būt pretrunu. Tikai aklie nesaredz viņu priekšā stāvošo. Vai atšķelšanās nebūs cēlonis šādam aklumam?

345.

Var saprast, cik nepieļaujama ir ļauna tenkošana par Ezoterisko Mācību. Šķelšanās un trūdēšana ir ļaunuma novads. Vai gan piederas mēlnesība pie Brālības kāpnēm?

346.

Ja grupa sastādās no apziņām, kuras vēl atrodas uz tās pakāpes, kad cita citu noraida, tad, patiešām, nevajadzētu pieskarties Mācības grāmatām. Vai gan iespējams iedziļināties “Ētikas Pamatos” neuzticības, īgnuma un pat atklāta naidīguma atmosfērā? Cildenus jēdzienus vajag pasargāt no zaimiem, tāpēc ļoti jūs lūdzu atstāt Mācību sev, ja tā atbilst jūsu sirdij un pārrunāt lasīto vienīgi ar uzticamiem draugiem. Kāpēc gan apgrūtināt sevi ar neietverīgām apziņām! Vai tad nav lietderīgāk veltīt laiku un spēkus tiem, kas patiesi izsalkuši pēc Gaismas vārda? Mēs nevienu netaisāties atgriezti un pieņemam vienīgi tos, kas nāk labprātīgi. Lai katrs iet pa to ceļu, kas tam tuvāks.

347.

Varat sastapt cilvēkus, ka Mācību pilnīgi noliedz. Nemēģiniet tos pārliecināt. Mūsu Mācība uzstājīgi neieaicina, bet norāda un brīdina tos, kas jau gatavi sevis pilnveidošanas ceļam. Daudzi izvēlēsies sev vienu iemīļotu lapas pusi. Viņi pie tās tad arī paliks, bet nevis pie Mācības. Daži izliksies, ka ciena Mācību un noliks grāmatu guļas laikā zem pagalvja. Gluži tāpat daži izrādīs mīlestību uz Mācību – neatkāpdamies ne no viena ieraduma. Bet atnāks nolemtie!

348.

Kad ieteicu nemitīgi tiekties uz Hierarhiju, tad ir jāsaprot šāda norādījuma grūtums. Katrs to viegli pieņems, bet pie pirmās izdevības aizmirsīs. Viņš paturēs prātā vissīkākās lietas, bet pašu galveno palaidīs garām. Vadošais Tēls nogrims sīkajās drumslās. Bet katrs Jogs pazīst sidraba pavedienu kā vienīgo ceļvedi – zvaigzni.

349.

Prātu apmulsums liek necienīgi izturēties pret galveno. Atskārst galveno un turēties ceļā uz to nozīmē tuvoties uzvarai. Bet sākt iegremdēties svārstīšanās bezdibenī – vai tas nenozīmē kļūt par akmeni uz tuvākā kakla?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

350.

Fizioloģija un filozofija daždažādās valodās vienlīdz vienādi izvairās runāt par pašu galveno. Var sasaukt daudz kārtīgas sanāksmes, bet visai sāpīgi ir vērot, cik viltīgi paņēmieni tiek izgudroti, lai tikai nepateiktu to visvienkāršāko un lai nenonāktu pie vienkāršākā atrisinājuma.

Prasme padomāt vienkārši un skaidri ir audzināšanas sekas.

351.

Atsacīšanās pieņemt Avotu, atņemt Mācības vārdiem sirds augstāko magnetu un augstāko skaistumu. Bet atteikšanās atzīt vidutājus, Mācību pazemot nespēj. Tāpēc es ļoti jūs lūdzu apliecināt visiem, ka es nepretendēju ne uz kādu autoritāti un lūdzu aizmirst par manu eksistenci.

352.

Kad iet sēnēs, nemeklē riekstus – tā ik brīdi jātur prātā tas visvajadzīgākais. Ietversim daudzveidības parādību, bet turēsim prātā to vajadzīgāko un atradīsim īsāko ceļu uz to – tas būs Adamants.

353.

Īpaši ieteicu vairāk domāt par garīgo pilnveidošanos nekā par kosmogoniju. Bez sirds šķīstīšanas, bez apziņas paplašināšanas ar Dzīvās Ētikas palīdzību nevar iegūt patiesas zināšanas. Tā vienas nelāgas paražas izskaušana atnesīs jums vairāk labuma nekā visu pastāvošo kosmogonijas sistēmu iemācīšanās no galvas. Jo patiesā saprašana taču mums rodas caur tuvību un mūsu apziņas apvienošanu ar Hierarhijas apziņu, taču šī apvienošanās varēs notikt tikai tad, kad mūsu iekšējā būtība būs tik tālu attīrījusies, ka būs spējīga uztvert vai atbildēt uz vibrācijām, kuras sūta Dižais Skolotājs. Nepaguršu atgādināt par Mācības Norādījumu pielietošanu ikdienas dzīvē un tādēļ no jauna ieteicu jums sākt darbu pašam ar sevi. Tieši tā, kā teikts “Agni Jogā”, izvēlieties trīs savas nelāgākās īpašības un papūlieties no tām atbrīvoties. Tā būs milzīga uzvara.

Neievediet sevi maldos. Katram māceklim vispirms jāatbrīvojas no jebkura veida ilūzijām it īpaši no tām, kuras patstāvīgi un patvarīgi rada. Ilūzija ir mūsu posts. Ilūzija vai Maija indiešu literatūrā dažreiz tiek lietota kā Maras ekvivalents, bet Mara nozīmē tumsu. Tādēļ jo sevišķi dzeniet prom godkārtīgās ilūzijas.

354.

Ļoti nožēloju, ka jūsu minētais skolotājs nepierādīja iecietību un plašu vērienu, ko varētu prasīt no tik liela gara, kāds tas liekas savu sekotāju acīm. Saku to tāpēc, ka esmu saņēmusi ziņas, ka šis skolotājs aizliedzis saviem mācekļiem drukāt “Agni Jogas” sērijas grāmatu tulkojumus un arī vispār pat kaut ko rakstīt par “Dzīvās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Ētikas” grāmatām. Tāpat arī nozīmīgs ir viņa neapdomātais izteiciens, ka “Agni Joga” bīstama. Kur un tieši ko bīstamu šajā grāmatā saskatījis minētais skolotājs un vēl kāds cits, kas jau agrāk izsacījis šo pašu formulu? Kā redzams, šiem skolotājiem pašiem vēl būs jāizdzīvo neiecietība un varbūt, arī zināma daļa skaudības. Bet Dievs ar viņiem! Katrs izvēlas un sagatavo savu ceļu. Laiks, šis varenais sijātājs, izdarīs savu izlasi.

Tā kā es bieži saņemu vēstules ar jautājumiem, kuram no mūsdienu garīgajiem vadoņiem sekot un vai nevarētu apvienot, piemēram, Pētera Donava un Krišnamurti sekotājus ar “Dzīvās Ētikas” sekotājiem, tad domāju, ka būs lietderīgi atkārtot arī jums manu atbildi kādam no šādiem jautātājiem.

“Patiesi, šie ceļi ir dažādi, vieni – vieglāki un garāki, citi – grūtāki, bet īsāki. Pārliecības brīvība – katras patiesās Mācības pirmais nolikums. Tāpēc, ja mācība runā par dzīves uzlabošanu un pilnveidošanos, tas ir labi, un lai katrai šādai Mācībai ir arī savi sekotāji. Bet kādēļ gan tos visus katrā ziņā sēdināt pie viena galda?

Cilvēki ir dažādi un vai nav labāk neatņemt tiem iespēju brīvi apvienoties tanī apziņas pakāpē, kura tiem tuvāka. Kādēļ vilkt tos ar varu savā pusē? Ja pat brīnišķīgās puķes jāsakopo un jādēsta atkarībā no viņu okultām īpašībām, citādi tās cita citu iznīcina; ja pat ziedu raibais pušķis, sakopts bez šīm zināšanām, var mūsu rokās kļūt par ārdītāju un slimību avotu, tad cik gan daudzkārt vairāk tas attiecināms uz cilvēkiem, un cik uzmanīgiem tiem jābūt tuvojoties Mācības Avotam un apvienojoties pulciņos.

Garīgā vienotība ir, - pirmkārt, daudzu un dažādu apziņas pakāpju atzīšana, bet nevis savējās uzspiešana. Kaut kādas samierināšanās griba ir jau uzbāzība. Visa pamatā paliek Dabas piemērs, kura ietver sevī visu un harmoniski izraugās savus kaimiņus. Tāpēc pieņemsim dzīvības izpausmi visā tās daudzveidībā, jo šeit slēpjas viss spēks un skaistums. Tāpēc tas, kas mūsu sirdij tuvāks, arī ir mūsu pašreizējā pakāpe. Pienāks laiks un mūsu gars norādīs nākošo. Tātad mans padoms ir – necensties pēc varmācīgas samierināšanas, bet labvēlīgā lojalitātē sirsnīgi sekojiet tam, kas jums vistuvākais.

355.

Veiklu šāvēju no stopa pat tad, kad tas lietos uguns šaujamos ieročus, atzīs par veiklu šāvēju. Tāpat arī visas Jogas, atskaitot Hatha Jogu, savos sasniegumos ir lieliskas. Nebūtu prātīgi pamazināt kādu no tām. Var runāt vienīgi par to, kā labāk tās likt lietā pašreizējā evolūcijas procesā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

356.

Mahajana pret Hinajanu (divas galvenās budisma skolas) attiecas tāpat kā Budisms pret Vedantu. Mahajana pazīst un norāda uz stihiju pasaules būtību, bet Hinajana norāda uz sekām un cēloņiem, neskarot emanāciju norisi, kas cēloņu radītas. Mācība izšķīl dzirkstis no stihiju haosa. Var pētīt šīs sejas, bet tikpat pareizi koncentrēties cēloņos un sekās. Ja Budu nosauksim par cēloni, tad Maitreija ir sekas.

357.

Jāpieradinās pie atzinuma, ka monolitā Mācība nesatur pretrunas. Var atrast lielu atbilstību ceļa zīmes, bet tās būs viena un tā paša ceļa zīmes.

Kas seko Uguns Mācībai, tam jāsaprot pieņēmums par matērijas pārveidošanos. Miesas un Gaismas pasaules ievērojamā mērā savienojušās. Tas būs par zīmi, tā saucamās nāves pārvērtībai. Protī, nāves spoks aizver Zinības Vārtus.

358.

Tāpat kā mēs esam piegājuši astrālās pasaules dabai, noteiksim arī savas attiecības pret rozenkreiceriem, masoniem un citām organizācijām, kur skarts vispārības labums. Daudzi Mahatmas ir tajās piedalījušies. Un kad mēs ņemam vērā šo organizāciju nesavtīgos pirmamatus, mums nav tās jānoliedz. Kad lieta grozās neviltotiem stimuliem, tad visiem, kas darbojas vispārības labā, jūturas kopā. It īpaši, ja gars ir attīstīts un apziņa nesnauž.

Kāpēc uzklaut nosodījumus vien? Vienīgi uz zemākajām pakāpēm mēdz izrunāt nopeluma vārdus; kur kausā krīt tiekšanās gaudi, tur tie ir nevietā.

359.

Novērojams, ka Smalkā Pasaule tuvojas Zemes pasaulei. Pat ugunīgie sūtījumi nepaier garām Zemei, bet cilvēku apziņa stāv tālāk kā jebkad no šo parādību pieņemšanas. Vārds gan tiek izrunāts, bet apziņa klusē. Nav pat satraukuma, kā tas piederētos varenu notikumu priekšā. Apziņas sastingums ir satricinošs! Jāsaprot, cik pakāpeniski iespējams dot Mācības turpinājumus. Gatavība pielietot Mācību dzīvē novērojama tikai retos gadījumos. Bet ugunīgās izpausmes negaida. Cilvēku apziņas nerealizētas tās ieplūst bīstamās gultnēs.

Mēs vēlētos, lai notiekošais spētu cilvēkus atturēt no neprāta. Planetas runā asiņainiem stariem, bet arī šī sensenā zinātne ārdītāju rokās kļuvusi nedzīva. Neprāta un tumsonības viļņos smok godājami prāti. Viegļprātība neiet kopsolī ar zinātnes atklājumiem. Protams, katrs pats sev gatavo bezdibeni, bet neprātīgajiem nav tiesības raut sev līdzī vērtīgos. Jau tā smaga ir pēdējā spīdekļu konstelācija. Vajag uzmanīgi izturēties pret ugunīgajiem spēkiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

360.

Bet to, kas īpaši svarīgs parasti izmet no domāšanas. Tā visreālākie apstākļi kļūst netverami.

361.

Nomoda sapņi ir ugunīgās enerģijas pieskārieni “Kausam”. Tie nav saslimšanas gadījumi, bet gan itin kā ugunīgās enerģijas tuvošanās vēstneši. Tikpat noteikti sāksies arī Smalkās Pasaules detaļu izpausmes. Tā var noritēt labdarīgi, bet, ugunīgajai atmosfērai sabiezējot, var izvērsties neprātā. Vislabākā dziedināšana pastāv attiecīgās parādības cēloņa paskaidrošanā, citiem vārdiem, Agni Jogas izzināšanā. Spilgti izteikta nepieciešamība spiež Mūs dot Savus Padomus plašai pielietošanai. Vēl nesen nomoda sapņu epidēmija tika ieskatīta par nejēdzīgiem murgiem. Bet tagad jau parastie slimnīcu ārsti spiesti uzmanīgi attiekties pret šādu neparastu simptomu masveidīgu parādību; gluži tāpat sāks izpausties dzīvē arī citas neizprotamas jauno stāvokļu pazīmes. Vai tiešām cilvēki nevēlas sagatavoties jaunajiem apstākļiem? Tāda neatbilstība atgādina gadījumu, kad kādam bērnam piemita spēja redzēt tumsā, bet māte lūdza ārstu atņemt viņas dēlam šo īpatnību. Cilvēkos ugunīgo centru darbība kļuvusi biežāka. Nav gudri noraidīt šādas veltes, kas atnesīs tuvākās nākotnes atrisinājumu.

362.

Hermesa galvenais noslēpums bija Austrālās pasaules tuvināšana zemei. Var pamanīt šīs dzirksteles Hermēlisma Mācībās, lai gan tās ļoti aizklātas. (konv.vārdn.11768. Hermejs Trismegists)

363.

Cilvēki nedomā par Dzīvo Ētiku. Viņi domā, ka var nodzīvot, pielietojot parastos mērogus, bet ar katru dienu arvien vairāk noskaidrojas, ka cilvēkus spēj glābt ticība, kas augstāka par visām reliģijām. Nav daudz šādas ticības, neskaitīsim tūkstošus tur, kur pietiek desmitu. Neparasti ir šādas Augstākā Atskārsmes ceļi.

364.

Sargājiet drosmi, tikai tā izraisa kustību. Jūs esat dzirdējuši par notiekošajām nodevībām pret to vislabāko un cēlāko. Arī tagadējais laiks neiztiks bez šīm zīmēm, kuras pavada katru Mācību. Ir kaut kas ļoti nozīmīgs, kas ir kā atsvārs nodevībai, šim augstākajam noziegumam. Nevar uzrādīt nevienu Mācību, kur neparādītos nodevība.

365.

Sevišķi grūti ir cilvēkiem samantīt sevī vissvarīgāko. Ārsts, uztaustījis iekšēju ļaundabīgu audzēju, pasteigsies pārgriezt ārējos audus, lai briesmas novērstu, bet mazdūšīgie žēlos ādu un, audzējam izplešoties, aizies bojā. Ja kaut kam ir jādod priekšroka, tad lai tiek pasargāts pats galvenais. Tāpat arī, pievērsties Augstākajai Pasaulei, ir jāatrod laiks padomāt par pašu svarīgāko.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

6.nodaļa: Nokavētais neatgrieziesies

366.

Sacīju, Saku, Sacīšu – palīdziet celt Manu Valstību. Un atcerieties šo Manu lūgumu ne siltumā un pārticībā, bet saltumā un grūtā stundā. Ir Sacīts, būs gadījumi, kur likt lietā vīrišķību, būs asas kraujas un pāri kļūt tām varēs tikai Skolotāja Vārdā.

Ar nesatricināmu spēku spēsīt tiltu pāriet un grūtajā stundā paturiet prātā Mūsu lūgumu, jo plāns ir lielisks kā stihiju mirdzums.

367.

Manam darbam neder vājums – To, ko Sūtu, uzņem nekavējoties.

368.

Mācieties Norādījumu uzskatīt par negrozāmu. Brīnīsities, kad tautu viļņi cels godā senatnes Mācības.

369.

Nesaku, ka viegli, nesaku, ka neiespējami, bet norādu ceļu, kur zemes labumi attaisnoti un Augstākais nav noliegts. Bet stunda, protams, nav viegla. Mācība ies necerētus ceļus, bet var priecāties.

370.

Apstiprinu, ka Agni Jogas ceļi ir – Gaisma ceļā. Nav svarīgi, kā ceļinieki izlieto šo labumu. Ceļš viņiem parādīts, - uguns zīmju pazinēji atnāks.

Tā gribu nostiprināt tos, kas apjēguši Agni Jogas Mācības savlaicīgumu. Nevajag gaidīt stundu, kad straume dzīs glābiņu meklējošos pūļus, tā būs šausmu pātagas iepazīšana. Tam nav nekādas vērtības, jo ir jāpazīst tos, kurus vada brīvā apziņa. Kauju var pieņemt tie, kam zināms cīņas mērķis. Ar varu pakļauti vergi nav vajadzīgi. Ieskatu par pareizu aizstāvēt īstu tiekšanos, nevis meklēt sasista trauka lauskas.

371.

Mūsu Nosacījumus līdzstrādniekiem – patiesa vēlēšanās likt lietā dzīvē Mūsu pamatus, ne teorija, bet prakse.

Skolotājs nes neizdzēšamu varoņdarba liesmu. Mācību nepārtrauc ne nogurums, ne sarūgtinājumi. Skolotāja sirds dzīvo ar varoņdarbu. Viņam nav baiļu un vārda “bīstos” Viņa vārdnīcā nav.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

372.

Kas seko Mācībai, zaudē cilvēkiem tik tīkamo bezdarbību. Bet kas neseko, saņem pilnu karmas brāzienu. Spriediet paši, kurš izvēlējies īsto ceļu? Vai pildot Mācību var būt neveiksmes? Kā laimi Mācība atnes apziņas izsmalcinātību. Kur gan rast spēku, līdzīgu Mācības sekām? Tā rūpīgi izpildiet Mūsu Nolikumus.

373.

Daudzi padomi ir doti, vajag tos pielietot. Šie padomi pielietojami ne nospiestībā, ne šaubās, ne aizdomās, bet priekā par nākotni. Tālab vispirms vajag rūpēties, lai neatmestu vissīkāko noderīgo stiebriņu. Ja no Smalkās Pasaules sadarbības nolūkos tuvosies pat tie mazākie, neizbiedējiet tos, viņi spēj atvairīt ļaunuma bultu. Cilvēki parasti gaida dižas zīmes, bet mazos palīgus nepamana.

374.

Manus likumus vajag pielietot jūsu mīļākajos darbos.

375.

Jums taisnība, ka ne jau katrs var pilnīgi saprast Agni Jogu un to pielietot dzīvē. Bet bez pielietošanas dzīvē nekādām zināšanām nav vērtības un tās nedos gaidītos rezultātus. Pirmās formulas, kuras māceklim jāpiesavinās, ir šādas: “viss dzīvei, nav nekā abstrakta; visam jātop cilvēka roku un cilvēka kāju celtam, bez visu spēku piepūles nekāda transmutācija vai pilnveidošanās nav iespējama.” Vai tad mēs nezinām, ka fiziskajos un ķīmiskajos mēģinājumos tikai uz vislielākās sprieguma robežas rodas jaunas formulas. Tādēļ, pamatojoties uz lielajām analogijām, kas valda visā Kosmosā, mums tiek norādīts pastāvīgs tiekšanās un visu mūsu spēju sasprindzināšanas ceļš.

Mācība vispirms prasa mācekļa pašierosmi. Mācība dod virzienu, izliekot ceļa rādītājus un devīgi bārstot vērtīgos mājienus, bet skolniekam pašam savām rokām un savām kājām jāizveido savs ceļš. Tādēļ negaidiet gatavas patentētas formulas. Veidojiet lielu celtni no mazajiem mājieniem.

376.

Mana Roka nepagurs vadot, tāpat arī jūs ejiet – katrs ar visu savu spēku. Ir pareizi pielikt spēkus grūtajam, jo viss vieglais nesamērīgs ar to, kas nāk.

Ko saka māte dēlam pirms iešanas kaujā? “Neļauj sevi pārspēt.” – Tā arī Mani cīnītāji sapratīs, kā cīnīties saviem spēkiem. Lai loka ķēde tikai atvieglo, bet attapība tiek pārbaudīta ar paša spēkiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

377.

Nav tvirta Mūsu Mācība to rokās, kas viņu nepilda dzīvē. Pārāk daudz to, kas runā, maz to, kas dara. Neredzu vispārīgas lekcijas, bet personīgas pārrunas ir vajadzīgas.

Apstipriniet, ka vajadzīga jauna izzināšana, lai to pielietotu dzīvē.

378.

Maz ko palīdz bezjūtīga lasīšana un pat iemācīšanās. Iespējams pat sastādīt tabeli kādā mērā sirds līdzdalība izraisa īsto izpratni. Lai to nesaprot abstrakti. Pulss, pēc savas kādības, parādīs, kādā mērā sirds piedalīšanās veicina ietveri.

Mēs stimulējam katru gara degsmi. Kvēla sirds ir Ugunīgās Pasaules lāpa. Jāpieradinās iedziļināties teiktā nozīmē, šim nolūkam ir lietderīgi arī tulkojumi dažādās valodās. Tajos pierādās izpratnes precizitāte. Skolotājam vienmēr vajag atkārtoti apgrozīt jēdzienu, lai tas visā apjomā pieskartos mācekļa apziņai. Pirmo reizi lasot nav iespējams atskārst daudzu jēdzienu neatliekamību. Pie tiem jāatgriežas, kā jau sacīts, visās rīta un vakara nokrāsās. Nakts – i tā atnesīs izpratnes staru. Jūs paši redzat, cik cilvēki dīvaini spriež par lasīto. Kad viņi dzird par Mesiju, viņi domā – vai tikai nav dēmons? Kad viņi lasa par sirdi, viņi bīstas – vai tik nav buršana? Tātad: dēmons, i buršana viņiem tuvi. Cilvēks, kam tīra sirds, nedomās vispirms par tumsu.

379.

Bez tam iegaumēsim, kālab lielākai daļai cilvēku vairākkārt jāpārlasa Dzīvo Norādījumu Grāmatas. Vieni sacīs, ka viņiem tas sen zināms, bet necentīsies izpildīt; pēc tam viņi nosauks Norādījumus par nepiepildāmiem un uz Zemes nepielietojamiem. Trešajā lasījumā viņi atradīs, ka, varbūt, kaut kur ir cilvēki, kuriem šie padomi noder; un ceturtajā atkārtojumā iedomāsies arī paši par sevi. Citi iesāks ar visas grāmatas nopulgošanu, tad aizdabūs grāmatu prom no mājām, vēlāk it kā nejauši atcerēsies to un, galu galā, beidzot sāks iekalt veselas domas no grāmatām.

Apziņas ceļi ir daudzējādi, un tāpēc cilvēkiem jāpieradinās pie dzirdēto domu uztveršanas. Skumji top, raugoties uz nevajadzīgajiem ceļa zigzagiem, kas izriet no patības, augstprātības un no cita uzskatu nicināšanas. Tā cilvēkiem nākas daudzkārt pārlasīt to, kam ar sirsniņu uztveri būtu bijis iespējams piekļūt ij tuvāk, ij ātrāk.

380.

Uz Svētīto attiecina sekojošo: “reiz Viņš apmeklēja Radžagrihas Pavaldoni. Pavaldonis vērsis uzmanību uz savas pieņemamās telpas tīrību. Bet Svētītais teicis: “Parādi labāk tīrību guļamistabā, mazgājamās telpās un pavadā. Pieņemamā telpa daudzu necienīgu apgānīta, bet tur, kur tiek veidotas tava apziņa, lai tur būtu tīrība.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Un Svētais sacījis: “Vajag izšķirt saprotošos un piekrītošos. Kas Mācību sapratis, nekavēsies to pielietot dzīvē. Piekrītošais mās ar galvu un slavēs Mācību kā ievērojamu gudrību, bet dzīvē šo gudrību nepielietos. Piekrītošo ir daudz, viņi kā izkaltis mežs, neauglīgi un bez ēkas, vienīgi trūdēšana tos sagaida. Sapratošo ir maz, bet viņi kā sūkļi izsūc dārgo zināšanu un ir gatavi ar dārgo valgmi nomazgāt pasaules nešķīstību. Sapratošais nespēj Mācību nepielietot, jo, saprazdams tās lietderību, viņš to saņem kā dzīves pamatu.

Ir necienīgi vairākkārt nolaist trauku tukšā akā. Arājs nenesīs graudus uz kailu klinti. Piekritušais viegli pieņems labumu, bet nobīsies no pirmā šķēršļa. Tāpēc pārbaudiet ar šķēršļiem.

381.

Vispirms būsim godīgi un atzīsim, ka visas grūtības un neveiksmes izriet tikai no skaidri redzamās nevērības pret dotajiem norādījumiem.

Lietderīgi būtu pavingrināt savu iztēli un iedomāties kāds būtu bijis mūsu liktenis bez gudrās un labās vadības? Un, beidzot, visderīgākais būs – pastāvīgi turēt acu priekšā norādītās nākotnes kultūras celtniecības zīmes.

Nekad taču netiek dots tāds norādījums, kas būtu nepielietojams vai neizpildāms. Šķietamā nepielietojamība slēpjas tikai mazas apziņas un mūsu neattīstības nepielietojamībā.

Mācība ir skarba pret iedomību, bet ticība saviem spēkiem, sirsnīgi godinot Hierarhiju, nebūs iedomība. Tā tikai nodrošinās labākos rezultātus. Iedomība nav apvienojama ar Hierarhijas godināšanu, jo viena otru izslēdz. Iedomība nekad precīzi neizpildīs Norādījumus, bet vienmēr tos izkropļos pēc savas apziņas līmeņa, ko aprobežojusi patība.” Viegli iedomāties izkropļoto Norādījumu sekas! Vai tās bieži neradīs pretēju rezultātu? Ir teikts, ka “Norādījuma izkropļošana līdzinās no sliedēm nogājušam vilcienam.” – Tāpat – “pa pusei izpildīts Norādījums līdzīgs mājai bez jumta.”

Ja mēs gribam neskarti iziet cauri šim smagajam laikam, kurš ir smags visai pasaulei, tad mums jānostiprinās Gaismas Mācības pamatos un jāsasprindzē visa sava uzmanība, modrība un jūtība, lai neatliekami pielietotu tos dzīvēs jo sekmes, vispirām kārtām atkarājas no noliktā laika.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

382.

Pildot Hierarhijas Norādījumus, nevajag izjust sarūgtinājumu. Sarūgtinājumi arī daudzus augļus padara rūgtus. Daudzējādā ziņā būtu jātuvojas augstākajai izpratnei. Piemēram – vajag pārvarēt attāluma izjūtu. Garam, patiesi, attālums neeksistē, bet, ja pārvietosim savu apziņu garīgajā sfērā, tad arī mūsu jūtas atbilstīgi pārvietosies, citiem vārdiem sakot, paplašināsies. Protams, arī šajā ziņā saskare ar Hierarhiju visām mūsu darbībām dod it kā jaunu muzikālu atslēgu. Tālab iesim tuvāk vēl tuvāk, lai neviens mūdzis nespēt ielīst.

383.

Daudz vārdu sacīts par Dzīves Mācību, bet maz no tiem pielietots darbībā. Maza ir to vērtība, kas Mācību atkārtoti, to nepildīdami. Nerunāsim par tiem, kas nesaprot, bet kas pieskārušies, tie ir atbildīgi par domām un darbiem.

384.

Pamata nostiprināšana ir mūsu pirmais pienākums, ja gribam gūt nolemtās sekmes! Lai nekādas sīciņas domas un aizdomiņas neaptur jūsu uzvaras gājienu! Ar sirdi izjaušiet, ka šajā lūgumā nav nekā personiska, ir tikai rūpes par skaistajiem nodomiem! Norādījumi jāpieņem ar sirdi, tajos jāiedziļinās ar visu tiekšanos, lai gūtu pilnu izpratni, kas daudz ko atvieglot.

385.

Briesmas draud arī tad, ja Norādījums netiek izpildīts nekavējoši. Pat ikdienišķā dzīvē, ja mēs lūdzam kādu pāriet sāņus, bet viņš tai vietā katrā ziņā apjautājas par iemeslu vai arī, labākā gadījumā atskatās atpakaļ, tādējādi ļaujot akmenim uzkrīst uz galvas. Tas pats notiek arī ar nesekmīgiem mācekļiem. Viņu sirdis klusēs tur, kur nekavējoties būtu vajadzējis rīkoties. Arī pašai sirdij tas ir kaitīgi, jo kas gan ir graužošāks kā neizpildītas sirds pavēles? Ja sirds klusē, tad tas vēl nenozīmē, ka sirds dzelmes nav uztvērušas telegrāfa zīmes. Tas ir tik pat kaitīgi, kā sirds nomākšana ar prātu! Cik daudzas sirdis apstādinājis neizpildīto pavēļu spriegums! Sirds cīņa ar prātu ir cilvēces skumjā lappuse!

386.

Jā, visiem tumšajiem kaktiem jātop apgaismotiem un vakardienas gružiem izslaucītiem, citādi nevarēs uzcelt labāku pakāpi.

Nesūrojieties par norādījumu bargumu, rakstu ar sirdi, kas pilna vēlēšanās palīdzēt un dot jaunu izpratni. Saldas runas vienīgi iežūžo apziņu un nostiprina mūsos neizpratni, bet neizpratne ir sastingums un regress.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Sagādājiet Skolotājam prieku redzēt jūs stingrā paškontrolē degam par jaunas priecīgas augšupejas izpratni.

Katra augstākā prieka pamatā gulst sāpes. “Sāpes ir prieka priekšvēstneses”, to iegaumēsim.

Vienas un tās pašas tiekšanās apvienotas dvēseles sastāda vienu ķēdi; apvienošanās vienā Mācībā šo ķēdi padara nesaraujamu.

387.

Es runāju tik cik iespējams un nepieciešams. Norādījumus vajag saņemt kā kaujas pavēles. Tagad vajadzīga palīdzība, tai jāizpaužas ne tikai vienībā un svētvienībā, bet arī sirdij spriegi tiecoties uz Mums. Vajag atmest visas liekas domas, lai tādējādi vieglāk spētu sūtīt Mums. Ugunīgās sirds nozīme ir liela, tā patiesi ir Kosmisks Magnets. Visgrūtāk cilvēki atzīst savu kosmisko nozīmi. Lidot padebešos vēlētos ikviens, bet arī šeit viņa nozīme tikpat liela.

388.

Mācoties Norādījumus, jāņem vērā ne tikai saturs, bet arī valoda, kurā tie doti. Ne bez iemesla Mācība tiek dota zināmā valodā. Var izsekot visas Mācības no senajiem laikiem un saprast, ka dotā valoda norāda, kurai tautai jāpauž augšupejas pakāpe.

Dažreiz domā, ka Pamācība tiek dota tajā valodā, kas tuvāka saņēmējam, bet šāds paskaidrojums ir nepietiekams. Cēloņus jānovēro visā to pilnībā. Nekas nav gadījuma rakstura. Mācības saņēmējs nav gadījuma saņēmējs un izvēlēta arī vajadzīgā valoda.

Redzams, ka Norādījumi tikuši doti dažādās valodās un šie nosacījumi vienmēr atbilda svarīgiem apstākļiem, kuriem arī bija pasaules nozīme. Tā valoda, kurā tiek dota Mācība, ir sava veida dāvana zināmai tautai. Nedomājiet, ka līdz ar to Mācība zaudē pasaules nozīmi. Katra patiesība ir vispārcilvēciska, bet katram periodam ir savs uzdevums un katrai tautai savs pienākums.

Cilvēki pieraduši spriest vieglprātīgi, viņi cer, ka nekad nav par vēlu izmainīt spriedumu. Bet izmainīšana ļoti līdzīga nodevībai, citādi sakot, īpašībai, kas Mums ļoti pretīga.

Nedrīkst būt vieglprātība tur, kur tiek apspriesta veselas tautas psiholoģija un vesela laikmeta nozīme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Var sacīt – nav viegli straujos viļņos saskatīt upes dziļumu. Bet tādēļ tiek doti Norādījumi, kuri skar esības visdažādākās puses, - ne gadījuma izteicienu krājums, bet visas dzīves mozaika. Lai ceļinieks izvēlas – pa kādiem akmeņiem pāriet upi.

389.

Ir sacīts – “kur tavi soļi ies, tur uzplauks lilijas; kur tavs galvgalis, tur sakrāsies pasaules safīri”. Tā sacīts par labo Vēstnesi. Kad Mēs sūtām Vēstnesi, Mēs nezaudējam laiku visas Mācības atkārtošanai. Bet Norādījums ietversies nedaudz vārdos, jo izraudzītais Vēstnesis pazīst Mācību un cienī Hierarhiju. Tādam Vēstnesim pieder safīri un lilijas. Nevajag atkārtot pēdējā stundā, jo zirgs dauza ar nagu, tikai nezinādams ceļa garumu.

390.

Neskumstiet, ja Mācību piedēvēs visdažādākajiem avotiem, pat visnepazīstamāko rakstnieku likumu krājumam. Varbūt to piedēvēs jums pašiem un tāds apstākļi būtu pats labākais. Tādus izgudrotājus nevajag pat vajāt. Nekad pasaulē nav bijis vienprātības. Lai notiek pats svarīgākais. Lai dzīves uzlabošanai vajadzīgie norādījumi ieviešas tautā. Neskumstiet arī katra sprieduma dēļ. Kad Brālības vārds nav jāpiemin, tad lai katrs izprot pēc savas apziņas. Vēstījumu veidi, protams, stāv pāri cilvēku izpratnei. Bet viss tiek darīts tā, kā vajadzīgs.

391.

Vajag raudzīties uz Maniem Norādījumiem kā uz neatliekamām padomēm. Laiks saprast, ka dodu Mācību ne iemidzināšanai, bet visas dzīves piesātināšanai.

392.

Esiet steidzīgi – zaudētos graudus grūti salasīt.

393.

Arvienu neatliekamāka kļūst lietu attīstības gaitas pasteidzināšana, ņemot vērā notikumu sablīvējumu. Tikai attīstīts gars spēj pilnīgi aptvert šo nepieciešamību iet kopīgā ritmā ar Kosmisko Magnetu. Visi, kas kavējas, visi tie, kas apstājas, atrodas uz zemākas apziņas pakāpes un mēs varam tikai nožēlot tādu domāšanas kvalitāti un censties pārlikt daļu viņu nastas – uz priekšā stāvošajiem, kas tiecas evolūcijas ritmā.

Nokavētais neatgriezīsies.

Kādēļ visas Mācības tik ļoti prasa ticības nepieciešamību vai pilnīgu dotā norādījuma izprašanu, kas nepieciešams attīstībai? Tieši tādēļ, ka ticība – zināšana cilvēku padara par spēka milzi. Iznīcinot viņā šaubas, tā rada dzelzainu stabilitāti, kas nenovēršami

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

novēd pie mērķa. Tā ka mēs esam ierobežoti ar fizisko ķermeni, mēs neesam spējīgi saskatīt visus topošos apstākļus, kas nepieciešami ieplānotā darba realizēšanai. Un tādēļ, novirzoties no Skolotāja norādītā virziena, ticības trūkuma dēļ vai nokavējot termiņu, - mēs sagraujam paredzētās kombinācijas, kurās mums kā nepieciešamajam ingredientam bija jāņem daļība noteiktajā laikā. Ticība ir liela gudrība un zināšana.

394.

Neviens neatzīst, ka grāmatām būtu jā satur tik daudz iepriekš sagatavota materiāla. Bet pat parastie celtnieki piekritīs, ka vispirms jāattīra būvlaukuma vieta un jāsaved viss vajadzīgais materiāls. Paši zināt, cik daudz pūļu prasa vietas attīrīšana vien, kad jānovāc vesels skaudības, šaubu un visādu grūžu biezoknis. Jāliek lietā visa ietvere un augstsirdība, lai nesabruktu zem nezāļu smaguma. Protams, visa tumsa un neattīstība it īpaši sacelsies pret Uguni. Tāpēc katra grāmata par dzīvības nākošajām pakāpēm nebūs īsa. Tādas grāmatas pēdējā daļa lai parādās atklātībā atsevišķi, citādi katrs gribēs izlasīt vispirms beigas. Šāds paradums ļoti patīkams tumsas kalpiem. Tā viņi rada staigņu pamatu mīkstčauļiem.

395.

Noīrējot māju, pat neattīstītākie ļaudis apstaigās telpas un izsacīs savas izjūtas. Vai Mēs drīkstam novietot Savus mācekļus nepārbaudītās mājās? Vajag pazīt visu apkārtni. Vajag izjust visur pagātnes noslāņojumus, iekams tiekties nākotnē. Bet kad top nākotnes atrisinājums, tad pagātne izgaist kā izdzisušā saulrieta ēna, bet pieri apstaro vienīgi ausmas blāzma. Velti daži ļaudis Mūs tura nepietiekošās kooperācijas aizdomās. Mēs rūpējamies par tiem daudz vairāk, nekā tie domā par Mums. Ja saskaitītu sabojāto padomu un nenobeigto celtnu lielo daudzumu, tad būtu iespējams iztēloties, cik grūti ir aizbērt bezdibeņus! Tāpēc vēl tagad ir iespējams uzcelt brīnišķus cietokšņus!

396.

Viss pa pusei izpildītais dos arī tikai pusi rezultāta. Tādēļ pieņemsim pilnīgi visus labos norādījumus, lai nepazaudētu nevienu dzīvību dodošo enerģiju. Lielā pakļaušanās norādījumiem un pazemīga to izpildīšana dod veselību un ved uz lielo uzvaru, uz lielo Gaismu. Senatnē pazemība vadīja uz tālāko iesvaidīšanu. Kas pilnībā neapzinājās pakļaušanās disciplīnu, nekad nesusiedza augstākās pakāpes. Tikai tas, kas prata pakļauties un izpildīt, varēja uzņemties lielo atbildību un izprast visu pavēles negrozāmību.

Pie tam cieši jāaptver, ka visi dotie norādījumi nekad nepaverdzina skolnieka garu, jo vienmēr tiek dota individuālā izpildījuma iespēja un mēs zinām, ka var bezgalīgi izsmalcināt katra uzdevuma izpildes kvalitāti. Vienīgi vakardienas vergs sašutīs par norādījumiem, tikai mazā apziņa baidīsies zaudēt savu individualitāti, izpildot sava Guru priekšrakstus. Paļauties tikai uz saviem uzkrājumiem, atmetot visu, ko mēs varam asimilēt no Skolotāja Augstākās Apziņas, nozīmē atteikties no jauniem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

uzkrājumiem. Visa mūsu individualitāte veidojas no šīm jaunajām asimilācijām un to savienojumiem ar agrākajiem uzkrājumiem.

Bezgalīgi laimīgs ir tas, kas spēj smelt no Lielās Apziņas dārgumu krātuves.

397.

Vajag uz laiku laikiem iegaumēt, ka Mūsu Norādījumi nav abstrakti. Tāpēc arī vajag saprast, ka Joga ir piemērota laikam. Nekādas ķermeniskas valdīšanās pa zemi vai fiziskas indes ieņemšanas, bet, kā jau sen sacīts, Agni Jogi ieņem garīgas indes Pasaules glābšanas vārdā. Melnās sirdis neizpratīs šo Dižo Kalpojumu. Tām fiziskās indes daudz spēcīgākas par garīgajām. To vajag nenogurstoši uzsvart, tad arī uzmanība apvienosies ar vīrišķību.

398.

Vajag pareizi saprast mūžīgo cīņu un nostādīt apziņu it kā eksplozijas priekšā, jo vienīgi tas atbildīs īstenībai. Mana Roka nepagurs vadīt cīnītājus, bet Mana Acs nespēj skatīt snaudulību labklājības apskurbumā. Turot acu priekšā Bezrobežību, nepalaist garām ne stundu un visai taupīgi izlietot katru minūti – tas ir jogisms. Kad gars dabiski piebiedrojas Augstākai Pasaulei un aizdedzina daudzus sirds gaismekļus, tad to var saukt par pareizu ceļu.

399.

Uiguru teika vēsta par Milzi, kas sagūstījis Melno Pūķi un iekalis to daudzās ķēdēs. Milzis atstājis savu Māsu sargāt Pūķi un steidzies uz visām Zemes malām pavēstīt par uzvaru! Bet kad Milzis atradies tālajās zemēs, viņš izdzirdis Māsas zvanīšanu un sapratis, ka Pūķis sarauj ķēdes. Milzis steidzies atpakaļ, bet, ieraudzīdams jūras, tas aptvēris, ka tāda ceļā viņš nokavēsies. Tad Milzis nolēmis spert kāju no viena kalna uz otru, pārlēcot jūras, mežus un purvus; tikai tā Milzis paspējis ierasties laikā. Un kad Pūķis graužis pušu pēdējo ķēdi, Milzis no jauna iekalis Melno Pūķi.

Iegaumēsīm šo teiku un steigsimies pa virsotņu ceļu. Tā virsotņu ceļā arī vieglāk sastapsim tos, kas dažādās zemēs dažādās drēbēs dzīvo ar vienotu sirdi. Tā tuvosimies Ugunīgajiem Vārtiem.

400.

Kad nomainīsim ierobežojošo jēgumu “es” ar vareno radošo un priecīgo “mēs”, tad visas iespējas un visas gara bagātības neizmērojami izplauks; bezgalīgi pieaugs mūsu spēks.

Sen norādītais lielais laiks ir pienācis, vai neizjaušat to visu kosmisko un cilvēcisko spriegumu eksplozijās? Visa zemes garoza svārstās, nu tuvojas lielā pārgrozība. Šajā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

reizē mums draud nevis samērā nekaitīgā komētas aste, bet gan mūsu pašu radītās emanācijas, kas ar savu neatbilstību augstākajām ugunīgajām enerģijām, kuras tuvojas, var izsaukt, pareizāk – izsauks negaidītus pārgrozījumus. Tamlīdzīgu perturbāciju laikā ir labi atrasties uz stipras norādītas klints, zem Dukara Saulesarga. Visi mūsu uzdevumi novietosies zem Šī Saulesarga.

Tā tad neaizmirsīsim nebijuši skaisto un bargo laiku. Nedrīkst zaudēt ne mirkli.

Ar visiem gara spēkiem stipriniet vienotību, nododiet visstingrākam ostrakismam apcirpto jēdzienu “es”.

401.

Ceļiniekam vajadzīgi norādījumi. Veiksme ir visai jūtīgs zieds. Sēklas var sēt tikai noteiktā laikā. Bet, kad Skolotājs norāda sākt sēju, nedrīkst novilcināt ne mirkli. Tikai bērni var domāt: ja šodien pagāja, tad rīt būs labāk. Bet vīrišķīgs gars saprot, ka garām palaistā izdevība netiks atkārtota. Pat saule nespīd vienādi. Vajag izkopt izpratnes smalkumu. Laikmeta sarežģītība pieaug. Kas neizprata vakar, neattapsies arī rīt. Skolotājs paredz nekavējošu, neatliekamu sēšanu.

402.

Mācība nevadīs, ja tā nebūs likta lietā.

403.

Līdz trešās grāmatas iznākšanai, otro vajag ne vien apgūt, bet arī pielietot dzīvē.

Es jau zinu, cik pavirši daudzi izlasījuši pirmo grāmatu. Dažs no tās iztaisījis sapņu tulkus un pareģotāju, cits to pieņēmis kā nomierinātājus pilienus. Bet tikai nedaudzi to pieņēmuši kā neatliekamu aicinājumu uz pasaules evolūciju. Otrajā grāmatā tie, kas sapratuši pirmās aicinājumu, atradīs ilgotā darba pazīmes.

Pasaules Notikumu izraisīšanās noliks grāmatu uz darba galda. Pie šī galda iespējams sastapties. Nesamērīgā nasta dažreiz top par spārnu spalvu.

404.

Derīguma pakāpe var mainīties. Jo derīguma pakāpes pielīdzināmas lapu skaitam uz koka. Ja gribam Atnāksmes neatliekamību, tad neatliekami jāattīra ceļi. Jāpierod dienu un nakti izpildīt Pavēles un apgūt Noteikumus. Nemīlu nekādu liekulību. Lai Stars apgaismo varoņdarbu. Kurp Sūtīšu Staru, ja vairoga vietā slapja marle. Galvenais ir neatliekamība un rokas stingrums triecienā. Kā Es Sūtu jums katru

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

vairogu, tā arī jūs izlietojat katru momentu. Jo ne par maksu, ne aiz bailēm ejat, bet aiz kosmiskā skaistuma apziņas.

405.

Priecājos redzot, ka saprotat Manu norādījumu detaļas. Gatavoju notikumu, paredzēdams visus sīkumus, tāpat dariet arī jūs, vieglāk satiksimies. Nedrīkst daudz ko no nolemtā aizlaist vējā, bet ar attapību iespējams taku negrozīt. Svarīgi uzturēt spraugu uzmanību – modrs gars iet saprašanai pa priekšu. Mans Stars spēj domu blāzmu aizdegt. Tā arī iziesim cauri visām briesmām un neveiksme pārvērtīsies veiksmē.

406.

Skolotājam ir svarīga noteikta pārlicība, ka katra Viņa īsā Pavēle tiks izprasta un izpildīta. Tādējādi tuvojamies sirds valodai, kurai nav vajadzīga daudzvārdība.

407.

Kas akli pakļaujas, ir miris; sekotājs dzīvo. Mēs neesam solījuši pārnēsāt nedzīvas miesas, bet esam galvojuši, ka vadīsim drošsirdīgos sekotājus. Jāiedziļinās visai uzmanīgi, lai izšķirtu robežu starp vīrišķīgu sekošanu un aklu mazdūšīgu paļaušanos. Tāpat vajag neatliekami saprast Mūsu Norādījumus, jo rītā vai pusdienas stundā saule spīd dažādi. Vajag pieņemt Mūs kā dienišķo barību. Bet atdevība saņems atbildi, ja būs likti lietā visi spēki. Tā jādodas uz priekšu tiem, kas seko Valdonim. Mūsu palīdzība, kā jūs zināt, nāk pēdējā stundā, bet nevajag aizdarīt durvis Mūsu Vēstnesim. Varbūt Mūsu iedarbība notiek aiz tālajām jūrām, tad tomēr nedrīkst pārtraukt tiekšanos uz Mums.

408.

Ir jārūnā par samērības nepieciešamību. Ieskatu par vajadzīgu šķirot atkārtojamas lietas no neatkārtojamām. Var atlikt ikdienas lietas, bet termiņu saucienus vajag tvirt neatliekami. Var apliecināt, ka kosmiskās iespējas mirklis nav aizstājams.

Manu Akmeni iespējams atrast arī tuksnesī, bet ja to nepacels nekavējoties, tad otrreiz Akmeni vairs neredzēt. Tie, kas Mani pazīst, saprot neatliekamības nozīmi, bet jauniešiem šis likums jāiegaumē, ja tie vēlas tuvoties. Patiesi, Es Saku – laiks ir īss! Ar rūpēm saku – nenokavējiet stundu, jo kamola pavedieni ir daudzkrāsaini. Ne atpūtas omulībā, bet vētras tumsā noderīga Mana Balss; protiet dzirdēt!

Es pazīstu ļaudis, kuri strebekļa dēļ palaiduši garām aicinājumu. Bet Mana bulta atlido trūkuma brīdī. Mana Roka ir gatava pacelt apziņas aizskaru, tālab vajadzīga samērība starp niecīgo un dižo, atkārtojamo un neatkārtojamo. Papūlieties apjēgt, kur viņš, tas dižais! Es saku – laiks ir īss!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

409.

Vajag izsekot neatliekamo.

410.

Pareizi, pareizi, pareizi – laika precizitāte jāievēro. Paraudzīsimies ne tikai no principiālā godīguma viedokļa, bet arī no praktiskas puses. Cilvēks nosaka noteiktu termiņu un tādējādi izsūta izplatījumā pavēli; tas, kurš termiņu pieņēmis, noslēdz strāvu. Gribas enerģijas plūsma it kā nostiprina lēmuma astrālo veidu. Pie šī tilta pietāj iespējamību laiviņas, nostiprinot un papildinot pirmsākuma nodomu. Viegli iedomāties, kas notiks, ja tilta viena puse pazudīs. Izplatījuma termiņi taču daudz precīzāki kā jūsu pulksteņu mehānisms; spīdošās iespējamības izirst kā smiltis un neatkārtotas pazūd.

Iedomājieties, kāds uzdevums statistikai – salīdzināt savlaicīga lēmuma sekmīgumu ar nokavējuma nesekmīgumu – rezultātā pamācoša aplēse, un dažs labs nožēlos nokavēšanas neļūdzību. Tiesa, tik daudz ļaužu dzīvo kā cūkas, kas aprij dārgas puķes. Nedrīkst nesargāt izplatījumu no viņu neļūdzīgās trulības. Ja tie spētu ieskatīties pašu izkropļotajā izplatījumā, tie sacītu: “Noliedziet šo necienīgo izlaidību!”

Sargājiet izplatījuma tīrību. Esiet atbildīgi par samērību. Nedrīkst sadedzināt svešus vadus! Cik daudzas krāšņas lampadas pazudinājusi bezrūpība! Un jūs vēl satrauksit izplatījumu ar vaimanām – kad nekas vairs nebūs labojams. Lai gan bija stunda, kad viens mājiens būtu varējis saglabāt jums tik vajadzīgo un ilgoto.

Māciet katru bērnu izprast termiņu nozīmi. Citādi vēl viena bezmugurkaulaino mīkstmiešu paaudze turpinās aprīt cits citu. Vienkopā termiņu precizitāte ir likta kā pamats.

411.

No cik daudziem sarūgtinājumiem, cik daudzām neveiksmēm mēs būtu izvairījušies, precīzi pielietodami katras dienas dzīvē Mācības norādījumus. Mācība, dodama mums dzīves ceļa izpratni, Esības pamatu izpratni, līdz ar to tuvina mūs mūsu centru ugunīgai transmutācijai augstākās ugunīs, protams, pilnīgi apzinoties un pielietojot visu doto un līdz ar to sniedz mums Amritas kausu.

“Kad gars nespēj tiekties, lai likvidētu savus sablīvējumus, viņš pievelk nolemto šķērslī. Tā pastāv līdzsvars starp tiekšanos un sekām. Gara spārni dod spēku lidojumiem Augstākajās sfērās, bet patības smagums soļo lejup uz zemākajām sfērām. Tikai tie, kurus ieskauj patības siena, var no iedomības izvilināt apstiprinājumu. Tādēļ

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

tikai ceļā esošās sablīvējuma sienas sagraušana ļauj spert pirmo soli uz transmutāciju. Centrs Ego iet atšķirti, viņa tiesa ir vientulība. Tikai gara un sirds sadarbībā atrodama atslēga uz Mācību”.

412.

Tikai harmoniska batereja var kontrolēt spēku. Staram var būt nozīme tikai, kad tas darbojas pēc norādījuma.

413.

Kā gan var sasniegt Magneta izpratni, ja mēs šaubīsimies par Valdoņa Norādījumiem? Kā var uzvarēt ienaidnieku, ja mēs šaubīsimies par Mums nolemto vareno spēku?

414.

Nenosebojiet psihiskās enerģijas pētīšanu. Nenosebojiet tās pielietošanu. Citādi viļņu okeāns aizskalos visus dambjus, pārvēršot domāšanas plūsmu par haosu. Pieņemiet devīzi: Kas nekavējas – nenokavēs.

415.

Ja pamanīsiet Mācībā atkārtojumus, tas nozīmē, ka varat atrast jaunus sīkumus vai pasvītrot dzīvē maz pielietotu norādījumu.

416.

Tur, kur labi, neatkārtosim, ja turaties pie Manis kā pie vienīgā balsta. Izpildiet Manus Norādījumus ar vislielāko precizitāti, galvenais – precīzāk, jo mazās plaisas ļoti bīstamas.

417.

Mana Pavēle – izprast notiekošā nozīmi. Kā Es esmu apsolījis dot šodien Pavēli, tā arī jūs būsiet gatavi darboties.

418.

Jūs jau daudzkārt esat dzirdējuši par Mūsu Norādījumu pildīšanu un esat varējuši pārliecināties, ka pavēles precīzs izpildījums ir praktisks un lietderīgs. Tā ir pirmā pakāpe. Pēc tās vajag ierosināt paša darbību. Zinot Mūsu Mācības pamatus, ir jāklūst par mācekļiem, kas rada pilnīgā samērībā un nelokāmībā. Kad Skolotāja sacīs: “tagad paši parādiet Manu pavēļu sekas”, tas nenozīmē, ka jāizvelk vecās drēbes, jāsaķildojas, jāļauojas un jāapvaino citam citu. Lai tas paliek mūļu dzinējiem. Bet jums vajag atcerēties Mūsu Vienkopu un atdarināt saskanīgā darbā. Kad pienāks laiks mainīt kuģa kursu, nāks arī pavēle. Bet negaidiet pavēli par pazoles ielāpu. Citādi drīz sāksim apsveikt cits citu arī vārda dienā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

419.

Saprotiet, mani tuvie, ka katrai mūsu būtnei šūniņai jātrīs Augstākās Gribas pildīšanas priekā, jo tikai tā mēs varam mācīties un paplašināt savu apziņu. Kas precīzāk izpildīs, tas arī tuvāk piekļūs.

Vai mēs varam pateikt, kurš no noteiktā laikā neizpildītajiem norādījumiem ir par cēloni pašreiz pārdzīvojamām grūtībām? Visiem ir zināms, ka trieciens pa priekšmetu vienā telpā bieži atbalsojas citā telpā un uz pavisam negaidītu priekšmetu.

420.

Kad lielums pieaug, tad grīdas un griesti brakšķ. Ļaudīm ļoti grūti apjēgt starpību starp – var un būs. Tiem liekas, ka, ja var būt, tad arī būs. Bet kur tad varoņdarbs un vēlēšanās iziet cauri visām sienām?

421.

Katrs taču spēj izziņāt kaut kriptiņu Patiesības.

7.nodaļa: Nākotnes jausmas

Garīgi jau nolemto tagad meklē mehāniskā ceļā. Nākošā laikmeta mācība būs gara savienojums ar intelektu. Planētu gaita dod iespēju paātrināt biedrošanos starp pasaulēm un cilvēka gara attīstība ieies jaunos ceļos.

Sirds augstākais likums seko nākotnes zīmju apstiprinājumam. Smadzenes - pagātne, sirds – nākotne. Tāpēc ugunu vairāk ap sirdi. Nav jāaizmirst, ka bez parastajām ugunīm katrs laikmets iedezina savas ugunis un, protams, Uguns laikmets dod īpašu ugunīgu kombināciju. Sabiezinātais zeltainais sārtums un zelta purpurs iezīmēs uguns spēkus.

Tikai sfērās, kur ēna aizklāj acis, tikai tur gars var meklēt Gaismu. Tikai tur, kur ēna stāv aiz pleciem, tikai tur var izpaust savu spēku. Tikai tur, kur ēna slēpj tālo pasauli, tikai tur gars var pierādīt savu izziņas spēku. Tāpēc šķēršļi paātrina gara augšanu. Tāpēc Agni Joga tiek dota kā viscildenākais un pareizākais ceļš.

Ugunīgais laiks sācies. Kā tagad pētī fiziskās parādības, tāpat nākotnē centru ugunīgās parādības. Agni Joga ir Varenā Laikmeta priekštece – jā, jā, jā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

426.

Kad norāda uz Jauno Uguns Ēru, tas nozīmē, ka šī stihija jāiekaro Citiem vārdiem – vajag ietvert apziņā Uguns dzīvīgumu. Bet agrāk, jau sen jums ir sacīts par šī vingrinājuma nepieciešamību, par jūsu domu uzņemšanu apziņā. Vai gan var pieņemt, ka Mācība pielietota dzīvē, ja pat domas nav ieguvušas jaunu virzienu? Tur, kur viss palicis pa vecam, tur nemeklējiet jaunus asņus. Kur vecais, tur Jaunā Uguns dedzināt dedzinās, un dzīve nesaņems jauno svētību.

Lai neuztver vārdus par uguni kā abstraktu simbolu. Runāju par īstenībā esošu uguni. Nav pirmā reize, kad planēta piedzīvo šīs stihijas iedarbību. Rases maiņā uguns tuvojas kā šķīstīšanas šalts. Cilvēce atceras izpostīšanu, kādu radīja izplatījuma uguns savienošanās ar tās apakšzemes nogulumiem. Kāpēc atkārtot Atlantīdas iznīcināšanu, ja var piesaistīt uguns stihijas labvēlīgo iespaidu? Bet, lai bezbailīgi tuvotos ugunij, vajag iemācīties par viņu domāt un uzņemt to apziņā.

Kad attēlosit cilvēka ķermeņa izstarojumus, tad sevišķi skaidri izpratīsiet divkosīgas esamības kroplību, kad āriene jūsmo, bet doma trin nazi.

Jāiemācās uzņemt Mācību vienkārši un ar to piepildīt dzīvi. Uguns var kļūt par lielu svētību.

427.

Nav nejaušība, ka cilvēki atceras senos pareģojumus par debesu velves pārmaiņām. Planētas līdzsvara traucējumi, patiešām, izraisīs daudzas trejādas manifestācijas. Būs iespējams saskatīt ne vien jaunus debesu ķermeņus, bet arī pats Spīdekļu ķīmisms var izmainīties un, protams, satriecoši iedarboties uz Zemes iemītniekiem. Tātad, kamēr cilvēki tiksminās tirdziņos un gada tirgos, birst jau bargi notikumi. Tāpēc tik neatlaidīgi ir jāatkārto par Dzīvo Ētiku. Svētā Ētika taču izvērtusies par muļķa etiķeti un kļuvusi par drukātu etiķeti.

428.

Apstipriniet Mūsu Mācību kā savu celtni. Pārveidojumu elpa lai pilda visu jūsu būtni.

429.

Dzīves Mācība, dodot mums, atbilstoši pārdzīvojamam laikmetam, jaunu vienīgās mūžīgās Patiesības aspektu, nāk nevis lai nomainītu, bet gan lai ugunīgi šķīstītu un apstiprinātu visas agrākās lielās Mācības. Ja jau Kristus ir teicis: “Nedomājiet, ka Es esmu nācis graut likumus vai praviešus, ne graut Es esmu nācis, bet gan izpildīt.” Patiesi, katrs atnākošais Skolotājs ir tai pašā laikā likumdevējs un ugunīgais šķīstītājs. Ja izsekosim Lielo Skolotāju vēsturiskās parādīšanās, mēs redzēsīm, ka uz Viņu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

ierašanās laiku, visas pirms Viņiem bijušās mācības bija pilnīgi zaudējušas savu sākotnējo tīrību un bija izkropļotas līdz pilnīgai nepazīšanai.

Patiesi “Dzīves Mācība” nenoraida nevienu Mācību, kas bijusi pirms tās, bet tikai padziļina un attīra no gadsimteņu nogulsnešiem.

Visas Lielās Mācības taču nāk no viena Avota un nedrīkst, pieņemot vienu, noliegt otru. Austrumi ļoti labi izprot Mācību lielo mantošanas nozīmi un godā tikai to Skolotāju, kurš ir ķēdes loceklis Mācību Hierarhijā. Skolotāju, kurš noraida mantojamību un apstiprina tikai savu mācību, Austrumos sauc par “koku bez saknēm”.

430.

Agni Joga ir visu Jogu sintēze, jo tuvojoties Ugunīgajam Laikmetam, par kuru tiek runāts visos senajos indiešu rakstos, tieši Agni-Uguns, kas dažādās pakāpēs atrodas visu Jogu pamatos, tik ļoti pārņēms mūsu planētu ietverošo atmosfēru, ka visi Jogas veidi saplūst ugunīgā sintēzē. Patiesi, “Agni Joga” ir uguns kristības. Kā vienmēr mazas zināšanas parasti noliedz un ir ļoti dogmatiskas savos apgalvojumos, tas allaž jāpatur vērā. Vēdās – Agni ir Uguns Dievs, - vissenākais un visgodājamākais no visiem Indijas Dieviem. Tāpēc arī viena no vissenāko Indijas rakstu – Puranu – nodaļām saucas “Agni – Purana”. Tādēļ katram indusam termins Agni ir saprotams un atbalsojas sirdī.

431.

Agni Joga veidojas uz uguns, - dzīvības devējas un gribas radītājas – pamatiem.

431.a

Jaunā Mācība ciena agrāko Derību devējus, bet nāk bez pagājušo laiku bagāžas. Citādi palīgīdzekļu karavāna izplestos neaptveramos apjomos. Vispraktiskāk būtu iznīcināt visus komentārus, kas radušies trīs simt gadu pēc Skolotāja aiziešanas. Vajag kādreiz iztīrīt plauktus. No šīs tīrīšanas izaugs Gaismas Skolotāju Tēli.

432.

Evolūcijai nepieciešama mūsu apziņas ievirze. Nepieciešami kāpināti spēki, nepieciešama gatavība un ugunīga rosība. Tiekme izdzist ir jau nošķiršanās no Bezrobežības.

Pareizi esat sacījuši, ka Svētītā Mācība ir ugunīga straume. Patiesi, straume, kas visas traukšanās ieplūcina Bezrobežībā. Ieskatīsimies krātera izdzisumā – pelēka, smacīga pārakmeņojusies lava! Kam gan izdzisums spēj iedvest dzīvību, kad cilvēcei dota trauksmīgā uguns? Nedrīkst izšķiest spēku, kas dots jaunradei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Jāizprot viss Kosmiskais Likums un Svētītā un Valdoņu Mācība kā valdonīgs aicinājums uz Bezrobežību!

432.a

Ugunīgā apziņa dod to nesalaužamo optimismu, kas ved pie Patiesības. Pati Patiesība savā būtībā ir pozitīva. Nav noliegsmes tur, kur jaunrada Uguns. Pasaules nosacījumi jāpieņem vadoties no ugunīgās apziņas līmeņa. Grūti samierināties ar celtniecības ietēra konvencionalitāti. Izturēšanās veids un daudzi dzīves sīkumi liek šķēršļus ugunīgajai uztverei. Bet, ja kaut reizi vien pieskarties Ugunīgajai Pasaulei, tad visas sēnalas kļūst nemanāmas. Tāpēc vajag vadīt sevi pa augstāko līmeni, neļaujot apkārtnes nepilnībām sevi mulsināt. Tikai viņu, ļauno dēļ, ir jāliek lietā visi labie līdzekļi. Ugunīgā atskārsme nav patība.

433.

Patiesībā visu sirdīs vajadzētu mājot vienīgai domai – kā ātrāk pacelties garā, jo tikai gars pacels un pārnesīs pāri visiem bezdibeņiem! Pašlaik daudz to atveras zem cilvēces kājām. Teikts – “Mācība nāk bargā stundā, lai atlasītu un glābtu visus, kas spēj iet kopā ar Gaismu”.

434.

Taisnība, mēģinājumi iztirzāt vai paskaidrot ne tik vien Augstākos jēdzienus, bet arī jau pazīstamu domu neparastākā tvērumā, atduras gandrīz vai pret nepārvarāmām grūtībām mūsu rietumu valodu trūcīgo apzīmētāju dēļ. Rietumu doma ir rupja un smagnēja, tāpēc tā arī vēl nav izveidojusi visas tās jēdzienu definējumu smalkās nianšes, ar kurām tik ļoti bagāti ir Austrumi. Galvenais neizpratnes cēlonis tieši tas, ka Rietumu cilvēki nav paraduši, pareizāk sakot, viņos nav izkopts domāšanas smalkums. Vai gan daudzi prot lasīt un iesavināt lasīto? Lasa ar acīm, bet nevis ar garu un sirdi un iekšējā jēga paliek nepieejama.

435.

Vai tiešām apziņai tik grūti tiekties uz to avotu, no kura plūst nebeidzamas straumes? Kad Mācība saka – viegli pacelt priekškaru uz nākotni, vai tad šķēršļi tiešām tik nepārvarami! Apņemieties pielietot dzīvē, lai prasme izmantot Mūsu ietekmi neizpaustos tikai izsauceņos vai apgalvojumos, bet lai jūsu gars pasaka – Valdoņu Gudrība ir tālo pasaulu spēks. Bezrobežības Uguns un Pasaules Mātes zvaigznes mirdzums mums sūta mūsu esamības apliecinājumus!

436.

Ja izdodas izraisīt kustību, vadoties vienīgi pēc zīmes, tad tas jau ir liels panākums. Vislielākās pārkārtošanās norisinās nemanot, vienīgi sekas parādās, kādos apmēros tas noticis. Tā visā ir saskatāma zīmju ietekmēta kustība. Simbola jēdziens nav nekas cits, kā atgādinājums par zīmi. Veselu tautu panākumi izaug simbola ietekmē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Uzskatu, ka zem Augstākās Zīmes iespējams veikt visbīstamākos pārgājienus.

437.

Var būt tikpat kā pārliecināts, ka Jaunais Laikmets iespiedīsies vienkāršajās dvēselēs. Lai labākie panes visu pretrunu cīņu. Lai viņi pasniedz mazākajam formulu, kā visvienkāršāko. Lai viņi jau tad saglabā mieru, kad jau iegailēsies eksplozijas liesma.

Atcerieties parādīto simbolu, kad pirms izpostīšanas mēģināja izvest ļaudis no izpriecu arēnas, tad ļaudis ne tikai negāja projām, bet lielais vairums lūkoja tik iekšā.

Papildinājuši Mācību, lūdzam nebrīnīties, ja tikai nedaudzi dziļāk izpratīs neatliekamo nepieciešamību. Neapzinīgajai domāšanai piekrīt kāda pārsteidzoša īpašība – izjust nākamību ačgārnī. Sajūta ir, ka kaut kas tuvojas, bet kroplā apziņa salauž priekšstatu. Nav vērts minēt piemērus, kad cilvēki ir priecājušies pirms nelaimes un gavilējuši pirms sabrukuma.

Jūtziņas kultūra prasa rūpīgu tiekšanos, tāpēc izpratnes vieglumā saskaņosies tikai labākie ar vienkāršajiem. Bet visus smok nost aizspriedumos. Tas redzēs rēgus un neizpratīs, kur īstenība. Tas apreibināsies ne tik daudz ar narkotiskiem līdzekļiem kā ar domāšanu. Kopš bērnības ikdienišķās dzīves nosacītajos apstākļos uzsūkto ideju uzmācība nokauj saprātīgas domāšanas mēģinājumus. Aplamas izturēšanās piemēri katastrofu gadījumos kļuvuši par parastu lietu, jo domu virziens devies pa nerealitātes gultni.

438.

Jūs esat pareizi atzīmējuši, ka tas fakts, ka Dzīvās Ētikas grāmatas tiek dotas tādā apjomā un ar tādām atklāsmēm, norāda uz brīža nopietnību. Ja mēs esam nonākuši pie izšķirošajām desmitgadēm – būt vai nebūt mūsu planētai. Rases maiņa, visas nomaiņas un pārkārtojumi šoreiz var beigties daudz traģiskāk nekā Lemūrijas un Atlantīdas dienās. Un tieši cilvēks var izrādīties planētas uzspīdzinātājs.

439.

Gribu jums sacīt – ar visu gara spēku ejiet drošāk. Drosmīgos vadīs veiksmē.

440.

Parasti tie, kas neredz jauno, nepazīst arī veco. Vērīgs un skaidrs prāts spēj saskatīt jauno jebkurā ikdienas parādībā, bet šāda privilēģija pieder atklātam prātam un nevis noliedzējam. Katrs laikmets izvirza jēdzienus, kas nepieciešami nākošajai evolūcijas pakāpei, un lūk, šie jēdzieni “Dzīvās Ētikas” grāmatās arī ir pasvītroti: - sadarbība jeb kooperācija, Sieviešu kustība, Domas nozīme un Psihiskās enerģijas pētīšana. Labākie un uztverīgākie prāti jau atsaucas uz šīm vibrācijām, un mēs esam laimīgi, ka varam to atzīmēt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Lai pareizi iesavinātu Mācību, ir nepieciešama iekšējā izpratne. Protams, kad apziņa atklāta un atbrīvojusies no aizspriedumiem un visāda veida atavisma, tad arī uztvere ir stipri atvieglota. Bet visbiežāk taisni aizspriedumu varai pakļauti ļaudis visvairāk skandina par brīvas uztveres nepieciešamību, neapjaušot, ka tos, jau ir sasaistījušas bailes, ka vajadzēs atzīt kaut ādu autoritāti. Brīvs gars nebīstas pilnīgi pakļauties, jo tas vienmēr atvērts jauniem uzkrājumiem.

Visas pastāvošās mācības, reliģijas un filozofiskās sistēmas, tāpat kā “Dzīvās Ētikas” Mācība, nākušas, protams, no Austrumiem vai arī bijušas austrumu domas atbalsis. Lai min kādu pastāvīgu rietumu filozofiju vai reliģiju. Jo arī kristietība ir nākusi no Austrumiem un Kristus ir bijis – aziāts!

Tie, kuri atsakās atzīt Baltās Brālības esamību, atsakās arī no visvarenās idejas un augstākā daiļuma, līdz kādam jebkad uzlidojusi cilvēciskā doma. Baltā Brālība – cilvēces sapnis, zinību tvirtā pils un dzīvību devējas enerģijas tvertne. Patiesi, vienīgi pateicoties šiem Aizstāvjiem dzīvo pasaule un tās cilvēce!

441.

Dzīvās Ētikas Mācība ir tik skaista savā dzīvīgumā, skarbumā un precīzo formulu īsumā.

442.

Gara dzirkstele aizdedzina sirdis, tāpēc Mūsu Mācībai vajag, lai to izplatītu sirds uguns. Kā gan iespējams aizdegt gara lāpas bez sirds uguns? Taču tikai uguns paceļ radīšanu un piesātina katru darbību. Enerģijai, kas liek tiekties uz dzīvības impulsu, jānes sevī izpaustā dzīvības uguns. Tāpēc šai likumā ietverti radošie spēki. Katras enerģijas sasprindzējums liek atdzīvoties apkārtējām enerģijām, tā norisinās visas materializācijas, savācot ap sevi visas enerģijas. Tāpēc gara grauds ir spēcīgs savācējs.

443.

Rakstu savas piezīmes par iespējamībām un nāku pie secinājuma, ka tagad iespējams viss. Reti, kad augstākā ticība iet vienu ceļu ar augstāko neticību. Kad pelšana un slavēšana saplūst vienā korī. Kad neveiksme ir veiksmes pazīme, kad attālums ir tuvības zīme, kad spīdekļu emanāciju plūsmas apvienojas ar iekšējām ugunīm. Tāds laiks iezīmē jaunu ciklu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Beigsim ar joku – vai gan uz Jupītera varētu stāstīt par biržas spekulāciju un uz Venēras par atklātajiem namiem? Ir, tiešām, piedauzīgi jēdzieni. Pat skursteņslauķis viesos ejot, nomazgās muti. Laiks Zemei sākt posties jaunā ceļā.

444.

Izplatījuma uguns šķīsta Zemes garozu. Tīrās emanācijas, tuvodamās Zemes sfērai, retina sabiezētas emanācijas. Agni Jogas pieņemšana iesaistīs cilvēci apzinīgā saskarsmē ar Kosmisko Magnetu. Tāpēc saskarsme ar izplatījuma uguni dos Zemes apstākļu uzlabošanas iespējas. Kosma jaunrade nostiprina visu sfēru kooperāciju. Izplatījuma Uguns vājina gāzu spiedienu uz Zemes sfēru, tāpēc ir apstiprināts, ka izplatījuma uguns pievilkšana dos cilvēcei labāku pakāpi.

445.

Steidzīgi izvadot aizbraucējus, mēdz viņiem dot līdzīgu kādu atvadu vārdu, to visvajadzīgāko, tāpēc Sūtām vārdu – Agni.

446.

Ļoti steidzīgi jāsaģatavo ceļinieki Mācības izpratnei. Visvienkāršāko uzlabojumu realizēšana dzīvē palīdzēs viņiem sekot pa neparasto ceļu. Lietderīgums novedīs pie skaistuma meklējumiem. Redzamā dzīve izvirzīs prasības pēc lietderīguma. Vienkāršais izklāstījums pārliecinās par iespēju īstenot. Kā vieglāk, visātrāk, visderīgāk, tā arī pieies. Brīva cilvēka iedrosme nav abstrakta. Putna drosme, kas lido pār jūrām, dod priekšzīmi cilvēcei, lai gan bezdelīgu neviens neuzskata par varoni.

447.

Tuvojas Dižais Laikmets, kā gan lai neuzveiktu ļaunumu! Tādēļ tumšie tā piesargās! Kad lielie Esības likumi ieviešas dzīvē, kā gan tumšajiem nebaidīties. Tāpēc tā apstiprinu Mūsu Spēku!

Patiesi, pareizi sacījuši par Mūsu Darbu pamatprincipa nozīmi. Daile – izrunāta, tāpēc sargāsim tās pamatus. Pērles jāapsargā!

448.

Pirms ejam tālāk, nepieciešams, lai cilvēces apziņa ietvertu to, kas jau dots. Cilvēce patlaban stāv pie bezdibeņa – būt vai nebūt? Un tāpēc daudz svarīgāk ir ieviest dzīvē Dzīvās Ētikas Sākotnes, nekā zināt vienā plāksnē pieļaujamo iemiesojumu noteikto skaitu vai arī visas zemāko valstu garīgo harmoniju pakāpes jeb, beidzot, vai septītās rases cilvēkiem būs divi mugurkauli un trīs nāsis!! Utt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

449.

Daži noliedz visu Neredzamo. Un ne tikai mežoņi, bet arī daudzi grāmatnieki negrib padomāt pat par zvaigznēm. Mācības dod mājienus par neskaitāmām debesu sūtnēm, bet cilvēki, kā šķiet, negrib paātrināt savu ceļu. Tas ir tāpat kā teātrī, kad skatītāji gauži raud, bet mirkli vēlāk tie gatavi niknoties un mīt citus kājām.

450.

Ņemsim piemēru no zvēru dzīves. Kad organismiem, kurus barojušas vienas un tās pašas asinis, jāatdalās, tad šis process vienmēr izraisa nepilnības sajūtu. Šie aklie mazuļi tik neapzinīgi pietveras dabas spēkiem, ka tikai līdzciefība vērš uz tiem uzmanību. Bet paiet laiks un tie izvēršas par spēcīgu baru, taisnība, viņi savā starpā plēšas, bet vienprātīgi uzbrūk ienaidniekam. Radusies jauna enerģija, kaut arī sākums bijis niecīgs.

Ņemsim piemēru no celtniecības. Lai uzceltu jaunu namu, veco ēku nojauc. Katrs akmens, katrs baļķis, ko izņem no vecās ligzdas, brēc par nodarīto netaisnību. Bet ir notikusi sadalīšanās un uzliesmojusi jauna enerģija. Kali – iznīcinātāja ir tapusi par Māti – Radītāju. Nodrupām paceļas jauna celtnie. Jauna enerģija pilda izplatījumu. Ar tik vienkāršiem piemēriem vajag atgādināt nepieciešamību atjaunot enerģiju.

Kad jums norādīs uz formu, kas nesatricināmi var pastāvēt gadu tūkstošus, tad Mēs, vispirms, nožēlosim enerģijas spirāles nekustību ap tādu izgudrojumu. Tāpēc dižena darbība allaž būs Mūsu prieks. Sagraušanu Mēs saucam par radīšanu – ja ir atskārsme par nākotni. Enerģijas strāvas izraisīšana ir sākums kosmisko straumju izpratnei. Tāpēc domājiet par kustības izpaušanos kā domās, tā darbos. Visi ir dzirdējuši par Jaunā Laikmeta iestāšanos, - vai tad jaunais var iestāties bez darbības?

Labāk apsveikt jebkuru jaunu aklu mazuli nekā vecumvecu papagaili – atkārtotāju. Salīdziniet cilvēcei doto dzīves Mācību straumi. Ikviena no tām, neaiztiekot iepriekšējo, lauž jaunus vārtus uz zināšanām. Katra dotā Mācība ir dzīves darbības apzīmogota, tāpēc tās jāapgūst nevis lai iepazītu, bet lai īstenotu dzīvē. Tikai tādā kārtā radīsiet enerģijas straumi.

451.

Skolotāju Mācības izkļiedē nezinašanu. Uzmanīgi novērojiet zināšanu augšanu dažādās pasaules daļās. Apliecinātāji un noliedzēji iet vienā virzienā. Nebijis laiks, kā vārti uz nolikto. Miruši tie, kam noliktais laiks šķiet parastais.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

452.

Kali Jugai beidzoties, patiešām, visi procesi paātrinās, tāpēc pagātnes termiņus nevajag pieņemt kā nemainīgus. Pat Kali Jugas beigu pusgadsimts ir pietiekoši ilgs laika sprīdis. Tāpat arī Agni Joga kļūst par tiltu uz nākotni. Ir nepieciešami aptvert, ka gara spēki, kuru izpausme agrāk prasīja desmitiem gadu, tagad sirds ceļā kāpināti līdz galējai iespējamībai. Agni Jogu var atzīt kā spēku trauksmaino evolūciju. Tādēļ steidzīgi aicināsim sirdi kalpot Jaunajai Pasaulei.

453.

Tālab visus Mūsu Balstus vajag apsargāt, jo visapkārt mākoņi. Uzvara sen nolemta, bet jāsarga visi pamati un augstākā tiekšanās var sniegt visas iespējas. Laiks ir bargs, bet skaists. Laiks, kas raksta varenu lappusi un veido varenu nākotni! Tāpēc arī ienaidnieki tā trako, ka Augstākais Likums ienāk dzīvē.

454.

Mūsu laiks ir visādā ziņā neparasts laiks. Nekad vēl nav tik spilgti iezīmējusies robeža starp tumsu un Gaismu. Un patlaban mēs novērojam apbrīnojamu parādību, ka viena tumsa aprij kādu citu tumsu.

Cildenie Gudrības Kausa un Patiesības Sargātāji, Cilvēces Aizstāvji, izpilda Dievišķo Plānu un zina, kad un kas ir dodams cilvēcei. Viņi neiet taustīdamies pa tumsu, bet visa notiekošā pilnīgā izpratnē.

455.

Nedomājiet, ka mēs meklējam atzīšanu. Nekas mūsu nodomiem nav tālāks. Tagad dotajai Mācībai jātop novērtētai un to arī novērtēs pēc tās iekšējās vērtības. Ja kāds, sēdēdams savā slazdu būrī, nespēj aptvert šīs Mācības Kosmiski bezrobežīgo vērīenīgumu, tad viņam var tikai ieteikt ātrāk izkļūt no tik aprobežota stāvokļa. Tāpēc mēs nekad nevienu nesaucam. Bet tie, kas paši pie mums klauvējas, atrod atvērtas durvis.

456.

Pie Mums noris pārrunas par nākotni, pie tam atļauts iztēloties visplašākās konstrukcijas, apstiprinot tās ar faktiem un analogijām. Tāda prognozes rotaļa ir labākā atpūta, tā modina snaudošos centrus un izraisa jaunas domas. Mūsu Mācība radīta no pieredzes un prognozes. Tāpēc ieteiciet draugiem domāt par nākotni. Nav lietderīgi domāt, vai pašreizējais mirklis ir veiksmīgs vai neveiksmīgs vienīgi ievirzot faktu nākotnē, atrodam tā vērtību. Tā veidojas nākotnes realitāte.

Mēs esam nepamatotu fantāziju pretinieki, bet apsveicam katru lietderīgu prognozi. Ja var uzrādīt konstrukcijas elementus un ja griba tos spēj sakausēt kopā, tad var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

kategoriski prasīt, lai plānu apstiprina. Uzbūves nepiemērotība vai traušums atkarīgs no mums pašiem. Sabrukuma šausmas izriet no apziņas un saprašanas neattīstības. Saprašanas loģika rokas zem pamatiem, kad apziņa jau svin uzvaru. Ja acīmredzamības sajēga aptvers savu stāvokli īstenības apziņas priekšā, tad lēmums kļūs par neapstrīdamu. Tā domājiet par nākotni, tā tuksneša vidū celiet izzināšanas mūrus. Jūs zināt, ka katrs šo mūru akmens ir neapšaubāmi noderīgs. Neapšaubāmības samērs atturēs zinātnes ienaidnieku uzbrukumus. Kad ceļat nākotni, skaitiet katru stundu. Cilvēces galvenie spēki rodas no prognozes. No kurienes radusies drosme? No kurienes tiekšanās? No kurienes spēja pārvarēt?

457.

Palīdziet celt Manu Valstību. Vecās pasaules drebēšanu nevēlas skatīt. Ne bardzība, bet rūpes par plānu lielisko liek Man atkārtot. Un kādēļ no Amritas taisīt lēcu virumu? Katru stundu sev atkārtojiet: “Nekas neaizkavēs manu gaitu pie Skolotāja. Man ir tūkstoš acu un mans spēks aug vienīgi rosībā. Rosības un attapības skrējieni ir nešķirami.

458.

Vai var būt kas lieliskāks par ceļu dzīves Mācības balstu nodibināšanai? Zvaigzne vada. Tā ejiet nenovirzīdamies.

459.

Kad Mēs sakām – ugunīgi, tas nozīmē saspringti, nozīmē augstākajā ceļā, nozīmē gara skaidrībā, nozīmē skaistumā, nozīmē Vispārības labuma izpratnē, nozīmē bez savtīguma, izprotot Vispārības labumu, nozīmē bez patības, nozīmē pielietojot Mācību.

460.

Augstākā Patiesība atklājas vienīgi vienkāršības cēlumā. Šī vienkāršība, protams, ir sevišķa, tāpat arī augstākais prieks ir sevišķa gudrība.

Augsti vērtēju jūsu tiekšanās neatlaidību, tā ir sasniegumu sezams. Atcerieties, kas sacīts par tiekšanos. “Tiekšanās – Arhata laiva.”

461.

Izprast kopējos centienus nozīmē uzcelt Jaunās Pasaules Templi. Tiekties, savstarpēji viens otru atbalstot, jau būs Mācības ietveršana apziņā. Tādas zināšanas būs kā ceļš uz Ugunīgo Pasauli, bet jābūt drosmei uzlūkot Uguni, atzīt to par savu vienīgo barību.

462.

Jāsaprot, ka senatnē bija vajadzīga Jogas rituāla izpausme, bet tagad nepieciešams virzīties pa tiešo sakaru uzturēšanas ceļu uz Augstāko Pasauli. Uguns Joga ved pa šo vistuvāko ceļu, neaiziedama no dzīves.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

463.

Lai Mācība vispirmām kārtām ierosina traukties augšup. Tādējādi vieglāk runāt arī par Uguni, kas jāsaprot kā pats augstākais. Pamācoši pajautāt vismazākajiem bērniem, kā viņi iztēlojas uguni? Var saņemt visnegaidītākās atbildes, bet tās būs nozīmīgas. Tikai pieaugušie nostāda uguni jau verdziskā stāvoklī.

464.

Sirds kā vadošās sākotnes tuvināšana dzīvei nav agrāko Mācību atkārtojums, bet tā veic dzīves īsteno pārveidošanos.

465.

Droši vien kāds jautās – kur gan vārdi par Ugunīgo Pasauli, Ētikas pamācība mums neparāda uguns stihiju? Tādi cilvēki nekad nesapratīs, ka, apgūstot dzīves pamatus, sāksies arī tuvošanās Ugunīgajai Pasaulei. Tikai tumsonis prasīs Ugunīgās Būtnes ķīmisko sastāvu. Bet izsmalcinātā apziņa zina, ka psihiskā enerģija noved pie Ugunīgās Pasaules izpratnes. Tikai sirds pasacīs, kā iespējams pa gludu akmeni uzkāpt virsotnēs.

466.

Enerģiju likumi, kas pamostas cilvēkā, iepazīstot Jogu, darbojas noteikti un neizbēgami. Neviens, kas pieskāries Jogai, nespēj noliegt, ka viņa dzīve nav pamatos pārveidojusies. Protams, dzīve varēja tapt vai nu plaši pārveidota vai tapt sevišķi niecīga, atkarībā no gara īpašībām.

Mēs sakām katram – saņem pilnu Amritas kausu! Bet katram paliek izvēles brīvība.

467.

Ar sirdi izpratušais, neizlasījis pirmo, nejautās pēc nākošā. Tā sirds zināšana pauž ar zeltu neiegūstamu pievilcību. “Anura”, citiem vārdiem sakot, - sirds valdzinājums, vērtējams ļoti augsti. Tas pieder pie uzkrājamām un neatņemamām kādībām. “Anura”, sirds burvīgums jeb karalis – sirds. Var novērot, ka jau bērībā izraisās sirds pievilcība, dažkārt pašu pat apgrūtinot, jo cita sprieguma ļaudis sajauc ritmu.

468.

Ne jau bezjūtība spēj balsīt Kosmu! Ne jau pasivitātes mērogs spēj jaunradīt! Ne jau ieslēgšana vienā čaulā spēj radīt! Tāpēc Sacīšu – tikai sirds atslēga un pašai dziedības varoņdarbs iedveš dzīvību vibrācijai. Tikai pašdarbošanās tieksme attīstīt uztveres jūtīgumu. Tāpēc meklējuma tieksmēm piesātinātais gars spēj progresēt. Tikai sirds vibrācija jaunrada, tikai ar sirds vibrāciju iespējams radīt. Sirds magnētā ietverts varenākais spēks. Ar viņu mēs meklējam, ar viņu mēs jaunradām, ar viņu mēs atrodam, ar viņu mēs pievelkam. Tā liecinu, to iegaumējiet. Magnētiskā vibrācija

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

izveidojusi visas radošās izpausmes. Tādējādi, pieņemot Mācības skaistumu, Mums tuvos līdzstrādniekus stiprinās Magnētiskā vibrācija.

469.

Tieši attīstīta apziņa palīdz uztvert “Dzīvās Ētikas” Mācības patiesības. Primitīvs, neaudzināts un nedisciplinēts prāts nespēj aptvert un saprast Mācības kosmisko vispusīgo aptveri, kas nāk no visdziļākās pagātnes, no pašiem Zināšanas un Gaismas Sākumiem. Dzīvās Ētikas Mācība ietver sevī visu dzīvi, visas tās nozares, paredz visu lietu pārveidošanos.

470.

Mācības pamati – bezbailība un tiekšanās.

Tikai Mācības pazīšana dos jums attapības vairogu atbildēm, jo Mācība paredz jebkuru stāvokli dzīvē.

Mūsu apziņā ir ietverti visi likumi, un ar apziņas paplašināšanos paplašinās arī likumi.

Masās pamodušos jaunās apziņas un saprašanas stihisko spēku apturēt nav iespējams. Jebkura apturēšana noved pie vēl lielāka sabrukuma. Bet mēs neesam postītāji, mēs esam celtnieki, tādēļ mērķtiecīgi celsim kultūras balstus, - “Dzīvās Ētikas” zināšanu un skaistumu. Zināšana un Skaistums ir Kosmiskās Evolūcijas pamats un vainags.

471.

Mācība steidzas uz notikumu spārnēm – teiksit: šodien vēl pagaidīšu, jo arī bez manis rīt diena nāk un tāpēc vajag stiprināties. Kā pateikt, kad kuras skrandas nest uz tirgu? Nerādīsim, kad jaunajā tērpsimies. Lai domā – nav ko uzģērbt. Pat lādes atslēgas nedrīkst ieskanēties, logu aizkarus aizklāsim.

472.

Uzaicinu iziet ar Mums caur priekiem un bēdām, tikai šajā divdabīgajā liesmā veidojas apziņa. Apziņas vingrinājumi ir Sirds Joga. Ārpus dzīves šis vingrinājums nav iespējams, bet to, kā zināt, var turpināt Smalkajā Pasaulē – tādējādi tuvosimies ugunīgajai apziņai.

473.

Tā “Dzīvās Ētikas” Mācība neko nesagrauj, nevienu negāž no troņa, bet aicina uz sirds un domāšanas šķīstīšanu. Bet, protams, neizglītība, izrietēdama no tumsas, vienmēr ar putām uz lūpām cīnās pret Gaismu. Jo mežoņa pirmais impulss ir – visu viņam nesaprotamo iznīcināt vai nogalināt. Neiecietība ir neattīstības kauna pazīme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

Ietveršana ir Lielās Zināšanas vainags. Pēc šīm pazīmēm tad arī nosakiet sava sarunu biedra īpatsvaru!

474.

Kurš gan aprūtinās sevi ar mācību, ja sirds nebūs sākusi traukties augšup? Ir vajadzīgas nevis pārrunas, bet gan detaļu kādības ieviešana dzīvē.

Ikkatra diena nes kādu zināšanu un sirds padziļinājumu. Un tieši tā jau arī ir enerģijas uzkrāšanās. Kaut jel atbrīvotos no garlaicības, kas līdzīgi bailēm tik daudz ko iznīcina.

475.

Ir jāsaprot Mācības būtība, kas pārrada sirdi. Ja tas ir nesvarīgi un nepiepilda dzīvi, tad visi vārdi un zīmes kļūst par nevajadzīgiem gruziem.

476.

Zinātne, māksla un Dzīvā Ētika – brīnišķa trijotne. Un tā, atzīstot noteikumu, ka lietas nepastāv daudzumā, bet gan kvalitātē, vajag ļaut lai visi, kas ir nespējīgi iet Gaismas ceļu, aiziet. Iegaumēsim, ka reiz, kad pēc kādas Budas Svētrunas pieci tūkstoši no viņa sekotājiem Viņu atstāja un palika tikai maza saujiņa, Lielais Skolotājs tikai pasmaidīja un sacīja: “Labi, ka pelavas atdalījās no graudiem, palika vienkopa, stipra savā vienotībā”. Jā, Lielie Skolotāji augsti vērtē vienīgi stingro, saliedēto, pārbaudīto līdzstrādnieku kodolu un nekad negaida lielus daudzumus.

477.

Ikviens laikmets, atkarībā no pasaules fiziskā stāvokļa, izvirza īpašu Jogas veidu. Nedrīkst lietot zemes elementu tur, kur vajadzīga ugunīgā dziedināšana. Ne ūdens, ne gaiss neatvieto uguns spārnus. Kā nepielūdzamā katastrofa, kas noslauka kontinentus, tikpat neatliekama ir ugunīgā spēka izzināšanas Joga. Nolikto laiku izpratne ir apskaidrotas apziņas pazīme.

478.

Visas senatnes Mācības atdevību izvēlētajam Skolotājam ieskatījušas par nepieciešamo un galveno mācekļa kādību, tāpēc lai svētība jums, ja tā arī jūsu garam nav sveša.

479.

Kas gan nostāsies pret Dzīvās Ētikas Sākotnēm? Kas var protestēt pret izsmalcināšanu un patiesās Kultūras izpratnes ieviešanu dzīvē? Vai tad šāda protesta balss līdz ar to nesacelsies pret pašiem Esamības Pamatiem?

480.

Kas reiz pieskāries Uguns Mācībai, tas maina savu vakardienas būtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

481.

Cik daudz cildena ir nākotnē! Tik varena pakāpe gaida savu ugunīgo apstiprinājumu. Tik daudz cildena cilvēcei nesīs Mūsu Mācība un Augstāko Sākotņu nostiprināšana. Tuvojas varens laikmets. Tā Mēs jaunradām kopīgi.

Gara svētā uguns atver Mācībai ceļu. Bet mācekļa galvenā vēlēšanās ir, lai paustās uguns iedegtos. Vēlmju Kausu apstiprināsim, bet sasniegumu Kauss ir jāpiepilda māceklim pašam.